

Pouke
iz Biblije

TRAVANJ
SVIBANJ
LIPANJ
2024.

Veliki sukob

VELIKI SUKOB

Mark Finley

Veliki sukob

Pouke iz Biblije

Travanj, svibanj i lipanj 2024.

Sadržaj

1. Rat u pozadini svih ratova
2. Ljubav ili sebičnost?
3. Svjetlo u tami
4. Zastupanje istine
5. Vjera usprkos svim nepovoljnim izgledima
6. Dva svjedoka
7. Pokretani nadom
8. Svjetlo iz Svetišta
9. Temelj Božje vladavine
10. Razotkrivanje spiritizma
11. Predstojeći sukob
12. Završni događaji na Zemlji
13. Pobjeda Božje ljubavi

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 2/2024.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska • *Odgovorni urednik:* Neven Kláčmer • *Urednik:* Mario Šijan • *Prijevod:* Tamara Babić • *Lektura:* Marijan Malašić • *Korektura:* Ljiljana Đidara • *Prijelom:* Brankica Vukmanić • *Tisak:* Znaci vremena, Zagreb

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 2/2024
Mark Finley, The Great Controversy

Središnja tema

Ako bi vas pitali: “Koja se središnja tema provlači kroz cijelu Bibliju?”, što biste odgovorili? Isus? Plan spasenja? Križ? Da, sve to, naravno! Međutim, u pozadini tih triju važnih tema nalazi se jedna još sveobuhvatnija, veliki sukob. Ta tema prožima cijelu Bibliju, od Postanka do Otkrivenja.

Veliki sukob otpočeo je na Nebu s Luciferovom pobunom protiv Boga. U središtu tog sukoba je pitanje Božje ljubavi. Je li On doista pun ljubavi? Želi li On doista najbolje svojim stvorenjima? Ili je On autoritativni diktator koji želi samo ono što je za Njegovo vlastito dobro?

Pouka za ovo tromjesečje prati svjetsku povijest s Božjega gledišta, onako kako je proroštvo otkriva, od Kristovog vremena kroz vjekove do naših dana i dalje. Božja narav je ljubav, tako da su i sva Njegova djela puna ljubavi, premda ta činjenica nije uvijek očita ograničenim ljudskim bićima, pa čak ni anđelima. Međutim, i Božja ljubav se postupno otkrivala usporedo s odvijanjem velikog sukoba. Njezinu visinu i dubinu najjasnije sagledavamo na križu. Na Golgoti se Božja ljubav pokazala pred cijelim svemirom kada je Krist prinio svoj život kako bi otkupio čovječanstvo, čime je Sotona potpuno poražen.

*Božja narav je ljubav,
tako da su i sva
Njegova djela puna
ljubavi, premda ta
činjenica nije uvijek
očita ograničenim
ljudskim bićima, pa
čak ni anđelima.*

Da, rat i dalje bjesni. Sotona je pokušao uništiti Isusa na križu, a vidimo i kako je tijekom vjekova pokušavao uništiti Božji narod. Premda je Sotona nemilosrdno progonio Kristovu crkvu i pobio milijune ljudi, Bog je uvijek bio sa svojim narodom i On ga nikad neće napustiti.

Ovog tromjesečja pratit ćemo glavni razvoj događaja tijekom velikog sukoba, počevši od pobune na Nebu. Proučit ćemo glavna sporna pitanja u ratu između Krista i Sotone. Vidjet ćemo neslomljivu hrabrost valdenza usprkos žestokom progonstvu, i odlučnost reformatora da slijede biblijsku istinu suočeni sa zlostavljanjem, lancima, lomačom i mučenštvom.

Opisujući vjeru tih duhovnih divova, Ellen G. White izjavljuje: “Biblija je bila njihov autoritet, i njome su ispitivali sva učenja i tvrdnje. Vjera u Boga i Njegovu Riječ podržavala je ove svete ljude kada su svoj život ostavljali na lomači.” (*Veliki sukob*, str. 197; u izvorniku 249)

Reformacija je zapalila baklju istine koja još uvijek gori. Nepokolebljiva vjera reformatora u Sveto pismo i njihova čvrsta uvjerenost u spasenje vjerom utrli su put pojavi adventnog pokreta koji su povelili William Miller i mnoštvo drugih ljudi širom svijeta.

Crkvu adventista sedmoga dana podigao je Bog kako bi nastavila zidati na temeljima koje su postavili reformatori, kako bi obnovila biblijske istine koje su vjekovima bile izgubljene. Njezino je glavno poslanje objavljivanje poruka trojice anđela iz Otkrivenja 14,6-12, što je Božja konačna opomena svijetu kojem će ubrzo doći kraj.

Ta objava budi gnjev Sotone kojega apostol Ivan opisuje kao Zmaja: "Tada obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo." (Otkrivenje 12,17) Proučavat ćemo i završne događaje u velikoj borbi, uključujući pobjedu Božje ljubavi nad svim poglavarstvima i silama tame, što prethodi stvaranju novog Neba i nove Zemlje.

Premda je Biblija osnova pouke za ovo tromjesečje, koristit ćemo se i knjigom Ellen G. White *Veliki sukob*, kao tematskim okvirom za proučavanje ove značajne teme. Poglavlja na kojima se svaka pouka zasniva navode se na početku, kako bi se olakšala njezina upotreba kao dodatnog štiva za daljnje proučavanje i razmjenu mišljenja, i da bismo svi mogli još potpunije "upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju" (Efežanima 3,19).

*Rodom iz Connecticuta u Sjedinjenim Američkim Državama, **Mark Finley**, svjetski poznati evanđelist, bio je potpredsjednik Generalne konferencije od 2005. do 2010. godine. Nakon umirovljenja postao je pomoćnik predsjednika Generalne konferencije. Pastor Finley i njegova supruga Ernestine imaju troje djece i petero unučadi.*

Rat u pozadini svih ratova

“Uto se zametnu rat u nebu koji je Mihael sa svojim anđelima morao voditi protiv Zmaja. Zmaj i njegovi anđeli prihvatit će borbu, ali je ne moguše izdržati. I mjesta za njih više nije bilo u nebu.” (Otkrivenje 12,7.8)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 12,7-9; Ezekiel 28,12-15; Izaija 14,12-14; Postanak 3,15; Ivan 17,24-26.

Ako je Bog tako dobar, zašto je ovaj svijet tako loš? Kako Bog ljubavi može dopustiti postojanje tolikog zla? Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima? U pouci za ovaj tjedan istražiti ćemo vjekovni sukob između dobra i zla. Počevši od Luciferove pobune na Nebu, istražiti ćemo podrijetlo zla i Božje veliko strpljenje u postupanju s tim problemom.

Naš Bog je Bog nevjerojatne ljubavi. Njegova narav je ljubav (1. Ivanova 4,7.8). Svi Njegovi postupci pokretani su ljubavlju (Jeremija 31,3). Ljubav se nikad ne može zadobiti silom ni zakonskim propisima. Ellen G. White to lijepo kaže: “Samo ljubav može probuditi ljubav.” (*Isusov život*, str. 9; u izvorniku 22) Oспорiti moć izbora znači uništiti sposobnost da se voli, a uništiti sposobnost za ljubav znači iskorijeniti svaku mogućnost da budemo istinski sretni. Bog svojom ljubavlju zadobiva našu odanost. On upravlja velikom borbom između dobra i zla na takav način da se grijeh više nikada ne pojavi u svemiru. Božja je namjera da pred cijelim svemirom pokaže da je On uvijek djelovao za najveće dobro svojih stvorenja. Gledanje svijeta kroz leće Božje ljubavi, u svjetlu velike borbe između dobra i zla, pruža sigurnost svakomu od nas da će pravda pobijediti nepravdu i to zauvijek.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 360—369.

RAT NA NEBU

Pročitajte Otkrivenje 12,7-9. Što nam ovaj ulomak otkriva o slobodi koja postoji na Nebu i o podrijetlu zla? Kada se Lucifer pobunio, na koje je načine Bog mogao reagirati?

.....

Ovi redci opisuju sukob između dobra i zla u svemiru. Sotona i njegovi anđeli zaratili su protiv Krista i na kraju su bili zbačeni s Neba. Djeluje krajnje neobično da je rat mogao izbiti na tako savršenom mjestu kao što je Nebo. Zašto se to dogodilo? Je li Bog pun ljubavi stvorio demonskog anđela koji je pokrenuo taj rat? Je li taj anđeo imao neki koban nedostatak koji ga je naveo na pobunu? Biblija jasno objašnjava podrijetlo zla. Ona povlači zavjesu u stranu i otkriva pozadinu sukoba između dobra i zla.

Usporedite Ezekiel 28,12-15 i Izaija 14,12-14. Što se zbivalo u umu tog anđeoskog bića po imenu Lucifer, što ga je navelo na pobunu?

.....

.....

Bog nije stvorio Sotonu. On je stvorio biće blistavog sjaja po imenu Lucifer. To anđeosko biće stvoreno je savršeno. A sastavni dio njegovog savršenstva bila je sloboda izbora — temeljno načelo Božje vladavine koja se provodi uz pomoć ljubavi, a ne prisile. Grijeh je potekao od Lucifera na samom Nebu. Nema logičnog objašnjenja zašto je taj savršeni anđeo dopustio da se u njegovom srcu ukorijene oholost i ljubomora i da prerastu u pobunu protiv Stvoritelja. Lucifer, stvoreno biće, poželio je da ga se obožava kao Stvoritelja. Pokušao je preoteti Božje prijestolje dovodeći u pitanje Božju vladavinu. Njegova pobuna dovela je do otvorenog rata na Nebu. Premda je dugo trpio Lucifera, Bog mu nije mogao dopustiti da iskvari cijelo Nebo svojom pobunom. “Nebeska vijeća preklinjala su Lucifera. Božji ga je Sin uputio na Stvoriteljevu veličinu, dobrotu i pravdu te na svetu, nepromjenjivu narav Njegovog Zakona. Sâm Bog je uspostavio nebeski red; odstupanjem od njega Lucifer bi prezreo svog Stvoritelja i na sebe navukao propast. Ali upozorenje, izgovoreno u neizmjerljivoj ljubavi i milosrđu, samo je izazvalo duh otpora.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 391; u izvorniku 494,495)

Koje pouke o Božjem karakteru možete izvući iz Njegovog postupanja prema zlu?

LUCIFER OBMANJUJE — KRIST POBJEĐUJE

Nema nikakvog logičnog objašnjenja zašto je Lucifer, taj savršeni anđeo, dopustio da se oholost i ljubomora ukorijene u njegovom srcu i da prerastu u pobunu protiv Stvoritelja. Sotonina oholost je sazrela u otvorenu pobunu. On je optužio Boga da je nepravedan i nepošten. I zarazio je anđele svojim sumnjama i optužbama.

Pročitajte Otkrivenje 12,4. Što nam ovaj redak otkriva o Sotoninoj vještini obmane? Koliko je anđela nasjelo na njegove laži o Bogu?

.....

Kada je izbio rat na Nebu, anđeli su morali odlučiti hoće li slijediti Isusa ili Lucifera. Kakva je bila narav tog rata na Nebu? Je li to bio fizički rat ili rat ideja — ili oboje? Ne znamo pojedinosti, ali je sukob bio takav da su Sotona i njegovi anđeli konačno bili “zbačeni” i “mjesta za njih više nije bilo u nebu” (Otkrivenje 12,8.9). Taj je rat očito uključivao i neku vrstu fizičkog obračuna. Jedno je sigurno u vezi s ratom na Nebu. Svaki anđeo morao se opredijeliti za ili protiv Krista. Koga će slijediti? Čiji će glas poslušati? Odani anđeli odlučili su ostati poslušni Kristovim zapovijedima prožetim ljubavlju, dok je trećina anđela poslušala glas Lucifera, suprotstavila se Bogu i izgubila Nebo. I mi smo također, u ovom kritičnom trenutku ovozemaljske povijesti, pozvani da donesemo odluku za ili protiv Krista. I mi se također trebamo izjasniti na čijoj smo strani — Kristovoj ili Sotoninoj.

Pročitajte: Postanak 2,15-17; Izlazak 32,26; Jošua 24,15; 1. o kraljevima 18,20.21; Otkrivenje 22,17. Koja temeljna načela u vezi s velikom borbom ovi redci iznose?

.....

Kada je stvorio nas ljude, Bog je duboko u naš um usadio sposobnost da mislimo, rasuđujemo i biramo. Bit naše ljudske naravi naša je sposobnost da donosimo moralne odluke. Mi nismo puki roboti. Stvoreni smo na Božju sliku i razlikujemo se od životinjskog svijeta po sposobnosti da donosimo moralne odluke i da živimo u skladu s vječnim duhovnim načelima. Od trenutka Luciferove pobune na Nebu Bog poziva svoj narod da odgovori na Njegovu ljubav i da bude poslušan Njegovim zapovijedima, donoseći odluku da služi Njemu.

Koje pouke možemo izvući iz rata na Nebu, koje se odnose na naše osobne bitke sa zlom? Ako je Sotona uspio prevariti pravedna, sveta nebeska bića, što nam to govori o njegovim zlokočnim pokušajima da prevari nas?

U SUKOB UVUČEN I PLANET ZEMLJA

Kada je stvarao Zemlju, Bog ju je stvorio savršenom. Biblija kaže: "I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro." (Postanak 1,31) Nigdje nije bilo nikakvog traga grijeha ili zla. Ali Bog je Adamu i Evi dao istu slobodu izbora kakvu je dao i Luciferu. On nije želio robote na Zemlji ništa više nego što ih je želio Nebu.

Potrudio se, zapravo, da im tu slobodu i razjasni. Posadio je stablo u Vrtu i nazvao ga "stablo spoznaje dobra i zla". Govorio im je o tome s posebnom pozornošću jer ih je želio osvijestiti da imaju izbor.

Međutim, Sotona je došao do tog stabla kada se kraj njega nalazila Eva i rekao joj: "Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo." (Postanak 3,4.5) Ako budete jeli s tog stabla, ući ćete u novu sferu postojanja. Doživjet ćete nešto uzbudljivo. Osjetit ćete ushićenje kakvo prije niste poznavali. Evo, Bog krije nešto od vas. Zato uzmi taj zabranjeni plod i pojedi ga.

Kada je Eva donijela tu odluku, a nakon nje i Adam, oni su otvorili vrata za koja je Bog želio da budu zauvijek zatvorena. Bila su to otvorena vrata za grijeh, patnju, stradanje, bolest i smrt.

Usporedite Postanak 3,1-3 i Rimljanima 3,23; 5,12. Što je zajedničko ovim tekstovima? Opišite krajnje posljedice grijeha koje muče čitav ljudski rod.

.....

.....

.....

U svojoj srži grijeh je pobuna protiv Boga. On dovodi do odvajanja od Boga. A budući da je Bog izvor života, odvajanje od Njega vodi u smrt. To vodi i u zabrinutost, strah, patnju i bolest. Patnja na našem svijetu posljedica je življenja na planetu opustošenom grijehom. To svakako ne znači da svaki put kada stradamo ili se razbolimo, do toga dolazi zato što smo u nečemu sagriješili. To samo znači da smo svi mi pogođeni činjenicom da živimo na planetu pogođenom grijehom.

Pročitajte: Postanak 3,15; Levitski zakonik 5,5.6; Ivan 1,29. Koje je obećanje Bog dao Adamu i Evi u Vrtu nakon što su sagriješili, koje im je pružilo nadu u njihovoj krivnji i očaju? Koju je službu On pokrenuo u Edenu koja im je vjekovima unaprijed usmjerila pozornost na rješenje problema grijeha?

LJUBAV PRONALAZI PUT

Adam i Eva su sagriješili i Bog im je rekao da moraju napustiti svoj dom u vrtu. Otada će naporan rad i patnja biti njihova sudbina. A hoće li morati patiti i konačno umrijeti bez ikakve nade? Je li smrt kraj svega? Upravo u tom trenutku Bog im je dao obećanje zapisano u Postanku 3,15. Gledajući izravno u Sotonu, Zmiju, rekao je: "I neprijateljstvo zamećem između tebe i žene, i između tvojega sjemena i njezina sjemena: on će ti potirati glavu, a ti ćeš mu potirati petu." (Varaždinska Biblija) Možda oni u tom trenutku nisu u potpunosti razumjeli što to znači, ali bilo im je jasno da se imaju čemu nadati. Na neki način njihovo će izbavljenje doći preko "ženina roda".

"Ženin rod" je, naravno, Isus Krist (Galaćanima 3,16). Sotona Ga je na križu, ujeo za petu. Ali Isusova pobjeda jamči nam da će jednog dana glava Zmije biti smrskana i da će se vrata patnje i smrti, koja su Adam i Eva otvorili, jednog dana zatvoriti.

Pročitajte: Hebrejima 2,9; Galaćanima 3,13; 2. Korinćanima 5,21. Što nam ovi redci govore o razmjerima Kristove žrtve na križu?

.....

.....

Jeste li se ikad pitali ljubi li vas Bog? Pogledajte na križ. Pogledajte na trnov vijenac koji su Mu stavili i na klinove u Njegovim dlanovima i stopalima. Svakom kaplju krvi koju je Isus prolio na Golgoti, Bog vam govori: *Ljubim te. Ne želim biti na Nebu bez tebe. Da, sagriješio si. Prodao si se neprijatelju. Istina je da si nedostojan vječnog života. Ali ja sam platio otkup da bih te ponovno zadobio. Ako pogledaš na križ, nikad više nećeš morati pitati jesi li voljen.*

Biblija govori o Isusu koji je došao na ovaj svijet i doživio bol, razočaranje i patnju, zajedničko iskustvo cijelog ljudskog roda. Ona otkriva Krista koji se suočio s istim kušnjama s kojima se i mi suočavamo — Krista koji je i svojim životom i svojom smrću na križu pobijedio poglavarstva i sile pakla za svakoga od nas pojedinačno.

Razmislite: Isus koji je stvorio svemir (vidi Ivan 1,3), sišao je s Neba i ne samo da je došao na ovaj pali svijet, već je i stradao na način na koji nitko od nas nikad neće (vidi Izaija 53,1-5). A učinio je to zato što nas voli — svakoga od nas. Kako je ovo veliki razlog za nadu!

Kako je Krist odgovorio na Sotonine optužbe na križu? Što je Njegovom smrću postignuto u svjetlu velike borbe između dobra i zla?

NAŠ VELIKI SVEĆENIK

Ono što je Isus učinio za nas na križu osposobljava Ga da posreduje za nas na Nebu. Naš uskrsli Gospodin je naš Veliki svećenik koji nam osigurava sve što je potrebno da bismo bili spašeni i da bismo zauvijek živjeli u Božjem kraljevstvu.

Pročitajte Hebrejima 4,15.16; 7,25. Na koji nam način ovi redci pružaju sigurnost u svijetu kušnji, patnje, bolesti i smrti?

.....

Tekst kaže da je On “bio iskušan u svemu, kao i mi, ali nikada nije sagriješio” (Hebrejima 4,15 — Suvremeni hrvatski prijevod). I dodaje: “Zato odvažno pristupimo prijestolju milosti da bismo primili milost i milosrđe baš kada nam je potrebno.” (Hebrejima 4,16)

Da to kažemo sasvim jednostavno, Isus nas predstavlja pred sve-mirom kao one koji su obučeni u Njegovu pravednost, spašeni Njegovom smrću i otkupljeni Njegovom krvlju. Sve što smo mi trebali biti, bio je On. U Kristu nema nikakve osude za grijeh iz naše prošlosti. U Kristu je naša krivnja izbrisana i zahvaljujući Njegovom moćnom posredovanju, stisak grijeha nad našim životom je prekinut. Lanci koji nas vezuju olabavljeni su i mi smo slobodni.

Pročitajte Ivan 17,24-26. Za čim Krist najviše čezne dok traje velika borba između dobra i zla?

.....

.....

“Kada je velika žrtva prinesena, Krist je uzašao na visinu, odbijajući obožavanje anđela dok nije iznio zahtjev: ‘Oče, htio bih da oni koje si mi dao budu gdje sam ja.’ (Ivan 17,24) Tada je s neizrecivom ljubavlju i silom došao odgovor s Božjeg prijestolja: ‘Neka mu se poklone svi anđeli Božji!’ (Hebrejima 1,6) Na Isusu nije bilo ljage. Kad je Njegovo poniženje završilo, Njegova žrtva položena, dano Mu je jedinstveno ime koje je iznad svakog drugog imena.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 396; u izvorniku 501,502) Više od ičega Isus želi da mi budemo s Njim na Nebu. Čeznja Njegovog srca, razlog Njegove smrti i posredovanja naše je spasenje. Imate li vi neku posebnu potrebu u svojem životu? Kažite to Isusu. Tamo gdje postoji žalost, On donosi utjehu. Gdje postoji strah, On donosi mir. Gdje postoji krivnja, On donosi oprost. Gdje postoji slabost, On donosi snagu.

Zašto je Krist žrtvovao sebe za nas? Po čemu smo mi Njemu toliko vrijedni?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Protjerivanjem Sotone s Neba Bog je iskazao svoju pravednost i obranio čast svojega prijestolja. Ali kad je čovjek sagriješio popuštajući obmanama ovog odmetničkog duha, Bog je dokazao svoju ljubav time što je predao svog jedinorođenog Sina da umre za ljudski rod. Božji se karakter otkriva u pomirenju. Križ je silan dokaz cijelom svemiru da za put grijeha što ga je Lucifer izabrao ne može snositi odgovornost Božja vladavina.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 396; u izvorniku 500,501)

“Dok dokazuje da je Zakon nepromjenjiv, križ na Golgoti objavljuje svemiru da je plaća grijeha smrt. Spasiteljevim posljednjim uzvikom: ‘Svršeno je!’ Sotoni je odzvonilo posmrtno zvono. Tada je odlučena velika borba koja je tako dugo trajala i osigurano završno uklanjanje zla. Božji je Sin prošao kroz vrata groba ‘da smrću uništi onoga koji ima vlast nad smrću, to jest đavla’ (Hebrejima 2,14).” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 398; u izvorniku 503)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Ako je Bog znao da će se Lucifer pobuniti, zašto mu je uopće dao moć izbora? Ili, kada se Lucifer pobunio, zašto ga jednostavno nije odmah uništio? Kako bi svjetovi koji nisu pali reagirali da je Bog odmah zbrisao Lucifera? Zašto je zanimanje svemira za plan spasenja (1. Petrova 1,12; Otkrivenje 5,13; 16,7) toliko važno za razumijevanje velike borbe?

2. Koje razloge možete navesti za Kristovu smrt na križu? Je li to bilo samo zato da bi se otkrio Božji karakter? Je li to bilo zato da bi se platila otkupnina za grijeh? Ako jest, komu je plaćen taj otkup? Iznosite svoja razmišljanja i navedite biblijske razloge.

3. Kada se koristimo izrazom “veliki sukob”, na što mislimo? Razgovarajte o različitim aspektima velikog sukoba i o tome kako se pouka za ovaj tjedan može primijeniti na vaš osobni život.

4. Što nam biblijski tekstovi govore o stvarnosti velikog sukoba? (Vidi, na primjer, Job 1; 2; Efežanima 6,12.)

5. U kojem je smislu razumijevanje adventista sedmoga dana jedinstveno među ostalim kršćanskim denominacijama? Po čemu se adventisti izdvajaju?

Ljubav ili sebičnost?

“Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom.” (Izaija 41,10)

Biblijski tekstovi: Luka 19,41-44; Matej 23,37.38; Hebrejima 11,35-38; Otkrivenje 2,10; Djela 2,44-47; Ivan 13,35.

Zamislite da ste pastir koji čuva koze na obroncima Maslinske gore s pogledom na grad Jeruzalem. Čujete neke glasove i istog trenutka prepoznajete Isusov glas. Zapanjeni ste onim što On kaže. I Njegovim učenicima je to teško shvatiti. Dok zalazeće sunce obasjava hram sa zlatnim kupolama i ogleda se u snježnoj bjelini njegovih veličanstvenih mramornih zidova, Isus bez trunke sumnje izjavljuje:

“Zaista, kažem vam: ovdje sigurno neće ostati ni kamen na kamenu. Svaki će se srušiti.” (Matej 24,2) Učenici su zbunjeni, a i vi također. Što Isus uopće misli pod tim riječima? Na koji se način one odnose na kraj svijeta, o čemu su se Isusovi učenici raspravljali?

Zaneseno slušate kako Isus vješto spaja događaje koji će dovesti do uništenja Jeruzalema s događajima koji će se odigrati neposredno prije Njegovog povratka. U razaranju Jeruzalema otkrivamo nagovještaj Sotoni-ne strategije za obmanjivanje i uništenje Božjeg naroda na svršetku vremena. Isus u Mateju 24 u kratkim crtama iznosi događaje posljednjih dana u kontekstu pada Jeruzalema.

Proučit ćemo način na koji Sotona nastoji prevariti i uništiti Božji narod. Ono što ne može postići putem progonstva, Zli želi postići putem kompromisa. Međutim, Bog nikad nije zatečen i iznenađen, tako da čak i u najtežim vremenima On čuva svoj narod.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 370—376.

SPASITELJ SLOMLJENOG SRCA

Dok je sjedio na Maslinskoj gori s pogledom na grad Jeruzalem, Isusovo srce bilo je slomljeno. U Evanđelju po Ivanu stoji: "K svojima dođe, ali ga njegovi ne primiše." (Ivan 1,11) Isus je učinio sve što je mogao da spasi svoj narod od predstojećeg uništenja njihovog voljenog grada.

Isusova ljubav prema Njegovom narodu potjecala je iz srca beskrajne ljubavi. On ih je uvijek iznova s ljubavlju opominjao da se pokaju i da prihvate Njegov poziv milosti.

Pročitajte: Luka 19,41-44; Matej 23,37.38; Ivan 5,40. Što vam ovi redci govore o Isusovom stavu prema Njegovom narodu i o njihovom odgovoru na Njegov ljubazni poziv milosrđa i milosti? Kako je ovdje otkriven Božji karakter?

.....

Teško je takav događaj kakav je bio uništenje Jeruzalema razumjeti u svjetlu Božjeg karaktera ljubavi. Povijest otkriva da su poginuli deseci tisuća ljudi kada je rimski vojskovođa Tit poveo vojsku na taj grad. Jeruzalem je bio opustošen. Muškarci, žene i djeca stradali su u tom pokolju. Gdje je bio Bog kada je Njegov narod toliko patio? Iako je odgovor jasan, nije ga lako u potpunosti razumjeti. Njegovo srce bilo je slomljeno. Njegove oči bile su pune suza. Vjekovima je pružao ruke svojem narodu. Ali oni su zbog pobune protiv Njegove dobrote izgubili pravo na božansku zaštitu. Bog ne djeluje uvijek da bi ograničio posljedice odluka svojeg naroda. On dopušta da se pokažu prirodne posljedice pobune. Bog nije izazvao pokolj nevine djece prigodom razorenja Jeruzalema. Ta tragična smrt nevinih bila je Sotonino, a ne Božje djelo. Sotona uživa u ratu jer on budi najgore strasti ljudskog srca. Njegova je vjekovna namjera da vara i uništava, a da za svoja zlodjela optuži Boga.

Pročitajte Matej 24,15-20. Koju je uputu Isus dao svojem narodu da bi ga spasio od predstojećeg uništenja Jeruzalema?

.....

Dobro je imati na umu da je velika većina kršćana koji su živjeli u Jeruzalemu 70. godine bila židovskog podrijetla. Bog pun ljubavi želio je sačuvati što je moguće više pripadnika svojeg naroda. Zato im je dao uputu da pobjegnu iz grada kada se povuče rimska vojska.

Mi ne sudimo o Božjem karakteru na osnovi onoga što se događa oko nas, već na sva zbivanja gledamo kroz prizmu Njegovog karaktera ljubavi, kakav je otkriven u Bibliji. Zašto je to tako dobar savjet?

KRŠĆANI SAČUVANI BOŽJOM PROVIDNOSTI

Božja milost, milosrđe, providnost i predznanje jasno su otkriveni u događajima koji su doveli do razorenja Jeruzalema. Cestije Gal i rimska vojska opkolili su grad. Potpuno neočekivano, kad je izgledalo da njihov napad samo što nije počeo, oni su se povukli. Židovska vojska ih je gonila i odnijela veliku pobjedu.

Dok su Rimljani bježali a Židovi ih progonili, kršćani iz Jeruzalema sklonili su se u grad Pelu u Pereji, na drugoj obali rijeke Jordana. "Kršćani koji su čekali vidjeli su obećani znak i sada se pružila prigoda svima koji su htjeli poslušati Spasiteljevo upozorenje. Događaji su se tako odvijali da ni Židovi ni Rimljani nisu mogli spriječiti bijeg kršćana." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 23; u izvorniku 30)

Pročitajte: Psalam 46,1; Izaija 41,10. Što nam ovi redci govore o Božjoj skrbi djelovanjem Njegove providnosti?

.....

.....

Bog je uzvišeni vladar i upravlja događajima na Zemlji na takav način da se Njegovi božanski ciljevi na kraju ipak ostvaruju. Premda On ponekad mijenja svoje prvobitne planove ovisno o našim odlukama, Njegov konačni plan za ovaj planet bit će ostvaren. Bit će i trenutaka kada će Božji narod doživljavati teškoće, progonstvo, zatvaranje, pa i samu smrt zbog Krista. Ali čak i u najizazovnijim trenucima, usred najžešćih napada Sotone, Bog podupire i čuva svoju Crkvu.

Pročitajte: Hebrejima 11,35-38; Otkrivenje 2,10. Koju nam stvarnost ovi redci otkrivaju u vezi s našom bitkom protiv sila zla? Kako se mogu uskladiti s Božjom zaštitom iz prethodnog pitanja? Postoji li nesuglasje između Božje zaštite i činjenice da On dopušta da se neki od nas suoče s bolnim patnjama, pa čak i s mučeničkom smrću zbog vjernosti Kristu?

.....

"Uzalud je Sotona pokušavao nasiljem uništiti Božju crkvu. Velika borba u kojoj su učenici dali svoje živote nije prestala kada su ovi vjerni stjegonoše pali na svome položaju. Porazom su pobijedili. Božji su radnici bili pobijeni, ali je Njegovo djelo stalno napredovalo." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 32; u izvorniku 41)

Što bi nam trebala značiti činjenica da su biblijski pisci, koji su svakako poznavali bol i patnju, ipak uvijek iznova pisali o Božjoj ljubavi? Kako možemo i sami iskusiti tu istu ljubav?

VJERNI USRED PROGONSTVA

U prvim stoljećima kršćanstva Crkva je brzo rasla usprkos zatvaranju, mučenju i progonstvu. Odani vjernici, potpuno posvećeni Kristu, ispunjeni Duhom Svetim, objavljivali su Njegovu Riječ sa silom. Životi su se mijenjali i obraćali su se deseci tisuća ljudi.

Pročitajte Djela 2,41; 4,4.31; 5,42; 8,1-8. Čemu nas to uči o izazovima s kojima se suočavala novozavjetna Crkva i zašto je ona tako brzo rasla?

.....

Učenici su se suočavali s prijetnjama (Djela 4,17), zatvaranjem (Djela 5,17.18), progonstvom (Djela 8,1) i samom smrću (Djela 7,59; 12,2), a ipak su u sili Duha Svetoga hrabro objavljivali uskrslog Krista i crkve su se umnožavale širom Judeje, Galileje i Samarije (Djela 9,31).

Uporišta pakla bila su uzdrmana. Sotonski okovi su se kidali. Pogansko praznovjerje rušilo se pred silom uskrslog Krista. Evanđelje je trijumfiralo čak i u iznimno nepovoljnim okolnostima. Učenici se više nisu prestrašeno skrivali u gornjoj sobi. Njihov strah je iščezao poput izbljedjele sjenke.

Umjesto toga, srca učenika ispunila je vjera. Jedan pogled na njihov uskrslog Gospodina potpuno ih je promijenio. Isus im je dao novi razlog za život. Naš Gospodin nije im uputio samo Veliki nalog (Marko 16,15), već i veliko obećanje: "Kad Duh Sveti siđe na vas, primit ćete silu i bit ćete moji svjedoci u Jeruzalemu, po cijeloj Judeji i Samariji, i sve do kraja Zemlje." (Djela 1,8 — Suvremeni hrvatski prijevod)

Evanđelje je prodrlo do najudaljenijih kutaka Zemlje (Kološanima 1,23), iako je posljednji od učenika, Ivan, preminuo krajem prvog stoljeća. Drugi su preuzeli baklju istine i objavljivali živog Krista. Plinije Mlađi, upravitelj rimske pokrajine Bitinije na sjevernoj obali današnje Turske, pisao je caru Trajanu oko 110. godine. Plinijeva izjava je značajna jer je nastala približno osamdeset godina nakon raspeća. On je opisao javna suđenja koja je provodio s ciljem da nađe i pogubi kršćane. Plinije, dakle, navodi: "... jer su mnoge osobe svih uzrasta, klasa i obaju spolova u opasnosti da budu optužene, i to će se nastaviti. Ovo se praznovjerje (kršćanstvo) poput zaraze proširilo ne samo po gradovima, već i po selima i zaseocima." (Henry Bettenson, *Documents of the Christian Church*, New York: Oxford University Press, 2011., str. 4)

Ali usprkos najžešćim đavoljim napadima, kršćanska Crkva je brzo rasla.

Što možemo naučiti od prve Crkve, što bi moglo pomoći nama, Crkvi posljednjeg vremena?

BRIGA ZA ZAJEDNICU

Prva crkva nije rasla samo zato što su njezini članovi propovijedali Evanđelje, već i zato što su živjeli po Evanđelju. Vjernici su služili po ugledu na Krista koji je "obilazio po svoj Galileji učeći u tamošnjim sinagogama, propovijedajući Radosnu vijest o Kraljevstvu te ozdravljujući svaku vrstu bolesti i nemoći u narodu" (Matej 4,23). Isus nije bio ravnodušan prema ljudima, a ni novozavjetna Crkva. Upravo je ta nesebična ljubav i posvećenost zadovoljenju ljudskih potreba, udružena s objavljivanjem Radosne vijesti u sili Duha Svetoga, izvršila tako snažan utjecaj na svijet u prvim stoljećima kršćanske Crkve.

Pročitajte: Djela 2,44-47; 3,6-9; 6,1-7. Premda su se okolnosti razlikovale, koja načela izvornog kršćanstva možemo naučiti na osnovi ovih redaka?

.....

Ti novozavjetni vjernici ugledali su se na Krista, kojega je, kao što Petar kaže, "Bog ... pomazao Duhom Svetim i snagom te je ... prošao čineći dobro i ozdravljujući sve koje davao bijaše tlačio, je Bog bijaše s njim" (Djela 10,38). Kristova crkva bila je Njegovo tijelo na Zemlji i ona je također u tim prvim stoljećima pokazivala požrtvovnu ljubav i brigu prema palom, napaćenom ljudskom rodu. Ti vjernici bili su živi primjer Kristovog milosrđa.

U tom velikom ratu koji bjesni u svemiru davao želi nagrditi Božju sliku u ljudima. Ali svrha je Evanđelja da obnovi Božje obličje u čovječanstvu. Ta obnova obuhvaća tjelesno, duševno, emotivno i duhovno iscjeljenje.

U Ivanu 10,10 Isus otkriva svoj plan za svakoga od nas pojedinačno: "Lopov ne dolazi, osim da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju." On želi da mi budemo tjelesno zdravi, duševno budni, emotivno postojani i duhovno cijeli.

To je posebno važno u svjetlu Njegovog obećanog povratka. Ovaj svijet suočava se s velikom krizom. Isusova proročanstva, zapisana u Mateju 24 i Luki 21, najavljuju katastrofične događaje na Zemlji prije Njegovog povratka. Kada nas Krist dotakne svojom iscjeljujućom milošću, i u nama se javlja želja da dotaknemo druge Kristovim dodirima kako bi i oni bili iscjeljeni. Isus nas šalje da iziđemo u ovaj napaćeni svijet kao Njegovi poslanici i da druge dotaknemo Njegovom ljubavlju. Novozavjetno kršćanstvo odlikovalo se kršćanskom ljubavlju jednih prema drugima, kao i prema svojoj društvenoj zajednici.

**Kako Crkva, u suradnji s Kristom, može dokazati da su Sotoni-
ne optužbe lažne?**

NASLIJEĐE LJUBAVI

Pročitajte: Ivan 13,35; 1. Ivanova 4,21. Što nam ovi redci otkrivaju u svjetlu Sotoninog protivljenja Božjoj vladavini u okviru velike borbe? Što nam oni govore o istinskom kršćanstvu?

.....

Ljubav je bila mjerilo ponašanja kršćanskih zajednica u prvih nekoliko stoljeća. Tertulijan je tvrdio: “Uglavnom nas po djelima tako plemenite ljubavi mnogi prepoznaju. *Vidite, kažu, kako se oni uzajamno vole.*” (Tertulijan, *Apologija* 39; <https://www.logoslibrary.org/tertullian/apology/39.html>.)

Jedno od najvećih otkrivenja Božje ljubavi došlo je do izražaja kada su izbile dvije razorne pandemije, 160. i 265. godine. Kršćani su tada izišli i služili bolesnima i umirućima. Te bolesti ubile su desetke tisuća ljudi i ostavile čitava sela i gradove s jedva ponekim stanovnikom. Ali nesebična, požrtvovna, brižna, svesrdna služba kršćana ostavila je velik dojam na stanovništvo. Postupno su tisuće, zatim stotine tisuća, a onda i milijuni ljudi u Rimskom Carstvu povjerovali u Isusa tijekom tih dviju pandemija. Ljubav, prijateljska briga i organizirana, nesebična skrb za bolesne i umiruće izazivale su divljenje tim vjernicima i Kristu kojega su oni predstavljali.

Knjiga *The Rise of Christianity (Uspon kršćanstva)* Rodneyja Starka suvremen je povijesni narativ koji te događaje prikazuje u novom i jasnijem svjetlu. U njoj autor opisuje kako je tijekom druge epidemije (260. g.) cijela kršćanska zajednica, koja je velikim dijelom još uvijek bila judeo-kršćanska, postala prava vojska njegovatelja, koja je osiguravala osnovne potrebe za opstanak društva. “Na vrhuncu druge epidemije, oko 260. godine, u jednom uskrsnom pismu, Dionizije je uputio opširnu pohvalu junačkim njegovateljskim naporima kršćana, od kojih su mnogi izgubili život brinući se o drugima:

“Većina naše braće kršćana pokazala je bezgraničnu ljubav i odanost ne štedeći sebe i misleći samo na druge. Ne obazirući se na opasnost, oni su se brinuli o bolesnima skrbeći o svakoj njihovoj potrebi i služeći im u Kristu. Često su zajedno s njima napuštali ovaj život, spokojni i sretni, pošto su mnogi i sami bili zaraženi tom bolešću. Izlagali su sebe bolesti svojih bližnjih i radosno preuzimali njihove patnje.” (Rodney Stark, *The Rise of Christianity*, Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1996., str. 82)

Koja se jasna poruka tu nalazi za nas? Kako možemo umrijeti sebi da bismo i sami pokazali isti takav nesebičan duh? To nije lako, zar ne?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Uzalud je Sotona pokušavao nasiljem uništiti Božju Crkvu. Velika borba u kojoj su učenici dali svoje živote nije prestala kada su ovi vjerni stjegonoše pali na svome položaju. Porazom su pobijedili. Božji su radnici bili pobijeni, ali je Njegovo djelo stalno napredovalo. Evandjelje se širilo, a broj se njegovih pristaša stalno povećavao. Ono je prodrlo u područja koja su bila nepristupačna čak i za rimske orlove. Raspravljajući s neznabožackim vladarima koji su zagovarali progonstvo, jedan je kršćanin rekao: ‘Vi nas možete ubijati, mučiti, osuditi. ... Vaša nepravda dokaz je naše nevinosti. Ni vaša vam okrutnost ništa ne koristi.’ Ona nije bila drugo do snažniji poziv da drugi slijede njihove stope. ‘Što nas više pokosite, to smo brojniji. Krv kršćana je sjeme.’” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 32; u izvorniku 41,42)

“Tajanstvena promisao koja dopušta da zli progone pravednike bila je uzrokom velike zbunjenosti za mnoge slabe u vjeri. Neki su čak spremni odbaciti svoje povjerenje u Boga zato što dopušta napredovanje najpodlijih koji svojom okrutnom silom tlače i muče najbolje i najčestitije. Kako to, pitaju se neki, da Onaj koji je pravedan, milosrdan i neograničeno moćan — trpi takvu nepravdu i nasilje? To se pitanje nas ne tiče. Bog nam je dao dovoljno dokaza o svojoj ljubavi, i ako ne razumijemo djelovanje Njegove promisli, ne smijemo sumnjati u Njegovu dobrotu.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 36; u izvorniku 47)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Čemu progonstvo služi? Koja vrijednost iz njega proizlazi? Zašto Bog dopušta da Njegov narod ponekad pati?

2. Ako bi vam prijatelj postavio sljedeće pitanje, kako biste mu odgovorili: “Gdje je Bog kada ja patim? Ako me On voli, zašto prolazim kroz takve teškoće?”

3. Kako vaša mjesna crkva može postati brižna zajednica koja će izvršiti utjecaj na svijet? Razgovarajte o tome kako se pouka za ovaj tjedan može praktično primijeniti.

Svjetlo u tami

“Tada im reče Isus: ‘Još je malo vremena svjetlo među vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas ne bi osvojila tama! Tko ide u tami, ne zna kamo ide.’” (Ivan 12,35)

Biblijski tekstovi: Ivan 8,44; Izreke 23,23; Djela 20,27-32; 2. Solunjanima 2,7-12; Psalam 119,105.116.130.133.160; Izreke 16,25; 2. Korinćanima 4,3-6.

U posljednjoj biblijskoj knjizi, Otkrivenju, davao je prikazan kao Zmaj i Zmija (Otkrivenje 12,9). On je Zmaj zato što želi uništiti Božji narod, a Zmija zato što koristi sve svoje lukave laži da bi ga prevario. U godinama nakon Kristove smrti tisuće ljudi bilo je mučeno, bacano lavovima i spaljivano na lomačama u carskom Rimu zbog odbijanja da obožavaju rimske bogove. Ali čak i suočeni s tako okrutnim kaznama, mnogi su ipak ostali vjerni, Evanđelje se širilo i Crkva je rasla.

Zato je Sotona promijenio svoju strategiju. Mnoštvo pogana se krštavalo bez temeljitog poznavanja biblijske istine. Crkvu su preplavile zablude kada su vode počeli spajati istine Svetog pisma s popularnim običajima. Četvrto i peto stoljeće bila su doba kompromisa, kada su crkveni prelati pomiješali poganske običaje s kršćanskim naukom.

Ipak, i u najtežim životnim trenucima Bog je neprestano bio sa svojim narodom. Oni su našli Isusa, “Put, Istinu i Život” i uz pomoć Duha Svetoga stajali su čvrsto, čak i kada su bili suočeni s golemim pritiskom da odbace svoja uvjerenja. Ostali su vjerni Božjoj volji otkrivenoj u Svetom pismu i nepokolebljivo zastupali istine iz Njegove Riječi, bilo otvoreno ili prikriveno, bez obzira na pritiske kojima su bili izloženi.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 377—380.

KOMPROMIS — SOTONINA VJEŠTA STRATEGIJA

Usporedite Ivan 14,6 i Ivan 8,44. Koja se suprotnost između Isusovog i Sotoninog karaktera uočava u ta dva retka?

.....

.....

Isus govori istinu jer je On izvor istine. Istina izlazi iz srca sveznamudrog, sveznajućeg Boga punog ljubavi. On je temelj stvarnosti i cjelokupne istine. Nasuprot tomu, Sotona je lažov i otac laži. On se služi lažima, obmanama, dezinformacijama i iskrivljavanjem istine kako bi zaveo Božji narod na stranputicu. On je prevario Evu u Edenu iskrivljavanjem istine, izazivanjem sumnje i otvorenim nijekanjem onoga što je Bog rekao. Sotonina izjava: "Ne, nećete umrijeti!" u kontekstu jedenja ploda, bilo je jasno proturječje onomu što je Bog rekao. Sotona se vjekovima koristi istom strategijom. On podriva povjerenje u Božju riječ, proturječi Božjoj otkrivenoj volji, izvrće Sveto pismo i pogrešno citira Bibliju ako to njemu odgovara.

Pročitajte: Izreke 23,23; Ivan 17,17; 8,32. Koje sličnosti vidite u tim biblijskim odlomcima o istini u Božjoj riječi? Koja je njihova glavna poruka?

.....

"Sotona je dobro znao da će Sveto pismo osposobiti ljude da prepoznaju njegove prijevare i odupru se njegovoj sili. Sâm Spasitelj svijeta odupro se njegovim napadima uz pomoć Svetog pisma. Svaki napad Krist je dočekaio štitom vječne istine rekavši: 'Pisano je!' Svakom nagovaranju neprijatelja suprotstavio je mudrost i snagu Božje riječi. Jedini način da Sotona uspostavi vlas nad ljudima i učvrsti vlast papinskog prisvajaca jest da održi svijet u neznanju s obzirom na Sveto pismo. Biblija uzvisuje Boga i čovjeku određuje njegovo pravo mjesto; stoga je njezine svete istine trebalo skriti i zabraniti. Tu je logiku prihvatila rimska Crkva. Stotinama godina bilo je zabranjeno širiti Bibliju. Narodu je nije bilo dopušteno čitati ili je imati u svojoj kući, a nesavjesni svećenici i biskupi tumačili su njeno učenje tako da podrži njihove težnje. Tako je došlo do toga da papa bude gotovo sveopće priznat Božjim namjesnikom na Zemlji, koji ima vlast nad Crkvom i državom." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 39,40; u izvorniku 51)

Na koje sve načine Sotona danas pokušava izobličiti ili pogrešno protumačiti Božju riječ?

OKRUTNI VUCI

Pročitajte Djela 20,27-32. Koja je konkretna upozorenja apostol Pavao uputio crkvenim vodama iz Efeza o dolazećem otpadništvu?

.....

.....

Cilj Pavlovih savjeta bio je pripremiti Crkvu za ono što dolazi. U tim odlomcima on opisuje dva glavna razloga za zabrinutost.

Prvi su "okrutni vuci koji neće štedjeti stada" (Djela 20,29). Drugim riječima, vjernici će se suočiti sa žestokim progonstvom, i to unutar Crkve. To se proročanstvo ispunilo u prvom i drugom stoljeću. Kršćani koji su se odbijali klanjati caru tako što bi se poklonili pred rimskim bogovima, bili su mučeni, zatvarani i spaljivani na lomačama.

Apostol navodi i drugi razlog za zabrinutost: "I između vas samih dići će se neki koji će naučavati opaku nauku da odvuku učenike za sobom." (Djela 20,30) U crkvu će ući krivovjerje. Lažna učenja zamijenit će božanske istine. Prevladat će poganski običaji. U četvrtom i petom stoljeću u kršćansku Crkvu neprimjetno se uvukao kompromis, pri čemu se napredovanje misije koristilo kao uobičajeno opravdanje. Međutim, strašna posljedica bila je udaljšavanje od istina Božje riječi.

Pročitajte 2. Solunjanima 2,7-12. Kako apostol Pavao opisuje dolazeće otpadništvo? Po čemu se moglo prepoznati?

.....

.....

Pavlov komentar da "tajna bezakonja već očituje svoju silu" vrlo je značajan. Čak i u Pavlovo vrijeme dolazilo je do postupnog udaljšavanja od istina Božje riječi u pogledu poslušnosti Božjem zakonu. To udaljšavanje poprimit će značajne razmjere u idućim stoljećima.

Nasuprot drugoj zapovijedi, u kršćansko bogoslužje uvedeni su idoli. Tisućama godina idoli su bili u prvom planu svih poganskih religija. Da bi se kršćanstvo učinilo pristupačnijim poganima koji su dolazili u kršćansku Crkvu, poganska božanstva preimenovana su u takozvane "svete". Nedjelja, dan obožavanja boga Sunca, vremenom je prihvaćena kao dan kršćanskog bogoslužja u čast uskrsnuća. Taj lažni dan, neutemeljen u Svetom pismu, prevladava čak i danas.

Koji se kompromisi danas uvlače u Crkvu? Što je još važnije, koje kompromise možda i sami pravite? Dolazi li do toga zbog miješanja istine i zablude?

BOŽJA RIJEČ KAO ZAŠTITA

Usporedite Ivan 17,15-17 i Djela 20,32. Kako se prema Isusu i apostolu Pavlu možemo sačuvati od Sotoninih obmana?

.....

.....

Biblija je nepogrešiva objava Božje volje. Ona iznosi plan Neba za spasenje čovječanstva. "Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odgajanje u pravednosti." (2. Timoteju 3,16) Dakle, "svako je Pismo od Boga nadahnuto", a ne samo neki dijelovi, niti su neki dijelovi nadahnutiji od drugih. Cijela Biblija mora se prihvatiti kao Božja riječ. U suprotnom vrata za obmanu širom su otvorena.

Biblija jasno otkriva Božju beskrajnu ljubav u svjetlu velike borbe. Ona također raskrinkava sotonske zablude i iznosi na svjetlo njegove obmane. Đavao mrzi Božju riječ i vjekovima je činio sve što je u njegovoj moći kako bi uništio njezin utjecaj.

Uostalom, što bismo uopće znali o planu spasenja da nema Biblije? Koliko bismo toga razumjeli, ako bismo uopće išta razumjeli, o Isusovom rođenju, životu, nauku i službi? Bismo li bez Svetog pisma išta shvatili o veličini Kristove žrtve, o slavi Njegovog uskrsnuća, o sili Njegovog posredovanja i o Njegovom veličanstvenom povratku?

Sve te presudno važne istine su otkrivene, naučavane i naglašene u Božjoj riječi. Ona i jedino ona mora biti konačno i vrhunsko mjerilo za razumijevanje cjelokupne svete istine.

Zato se moramo boriti protiv svakog utjecaja da se potkopa njezin autoritet ili nadahnuće, čak i od strane onih koji, premda se predstavljaju kao veliki ljubitelji Biblije, unose sumnje u vezi s njom, makar i u najmanjoj mjeri. Tragično je što se zahvaljujući prodirima suvremene misli, mnogi teolozi i kršćani toliko usredotočuju na ljudsku stranu Svetog pisma da Biblija za njih postaje ljudska riječ umjesto Božja riječ. *Bibliju čine, tvrde oni, spisi kraljeva, pastira, ribara, svećenika, pjesnika i drugih koji su iznosili svoja shvaćanja i zamisli o Bogu, prirodi i životnoj stvarnosti najbolje što su, u svoje vrijeme i na svojem području, mogli razumjeti.* A je li doista tako? Ako bi to bilo istina, zašto bismo se mi danas, u 21. stoljeću, uopće obazirali na to što su ti ljudi mislili, a kamoli uzimali njihova shvaćanja za temelj naše nade u vječnost? U tom slučaju to svakako ne bismo trebali činiti.

Pročitajte Psalam 119,105.116.130.133.160. Kakvo značenje psalmist pripisuje Božjoj riječi u planu spasenja?

LJUDSKO RAZMIŠLJANJE NEOVISNO O SVETOM PISMU

Duh Sveti djeluje preko našeg uma. On nas poziva da istražujemo tajne svemira. Netko je zgodno primijetio: "Kao kršćani, mi ne ostavljamo svoj um pred vratima crkve." Iako može biti sjajno, ljudsko razmišljanje samo po sebi ipak ne može spoznati božanske istine Svetog pisma. Istina nije stvar ljudskog mišljenja. To je stvar božanskog otkrivenja.

Pročitajte: Izreke 16,25; Suci 21,25; Izaija 53,6. Što nam ovi redci otkrivaju o Sotoninoj strategiji obmane?

.....

Jedna od đavoljih najuspješnijih prijevara jest da nas navede da povjerujemo kako je ljudsko razmišljanje, bez pomoći Duha Svetoga i pouka iz Božje riječi, dovoljno za razumijevanje Božje volje. Katkad se nama, pa i čitavoj našoj kulturi, čini da je neki put prav, ali on može biti potpuno pogrešan u Božjim očima.

Prije izvjesnog broja godina moja žena i ja odlučili smo krenuti na planinarenje kroz šumu u blizini hotela u kojem smo odsjeli. Ja se uglavnom dobro snalazim u prostoru i nakon otprilike sat vremena pješaćenja različitim stazama, bio sam prilično siguran da ću bez mnogo teškoća naći put natrag. Međutim, uskoro smo se našli beznadno izgubljeni u šumi. Sunce je zalazilo i počeo sam strahovati od najgoreg. Srećom, sreli smo neke planinare koji su poznavali put. Bili smo bar osam kilometara udaljeni od svoje staze, ali smo se našli blizu glavnog puta. A s obzirom na to da je njihov automobil bio parkiran u blizini, prevezli su nas do hotela. To što smo našli nekoga tko je poznao put i tko nas je bio u stanju vratiti na naše odredište, bilo je od presudnog značenja za nas.

Bog nas nije ostavio same na našem putu na Nebo. Duh Sveti upućuje nas na svete spise koji nas vode kući. Istina i zabluda, ispravno i pogrešno, dobro i zlo — to se može pravilno razumjeti jedino u svjetlu Božje riječi. Ono što proturječi Bogu i Bibliji je zabluda, a zabluda je uvijek opasna. Ono što je u skladu s Bogom istinito je i dobro. Koliko je važno da Božju riječ učinimo našim krajnjim mjerilom istine i moralnosti!

Zašto ljudski um, bez pomoći Duha Svetoga, ne može otkriti božansku istinu? Razgovarajte o odnosu između ljudskog razuma i božanskog otkrivenja. Kako nam razum pomaže da razumijemo božansko otkrivenje? Pogledajte, na primjer, Daniel 2 i proročanstvo koje obuhvaća razdoblje svjetske povijesti od Babilona do daleke budućnosti. U kojem se smislu jedno takvo proroštvo snažno poziva na ljudski razum?

BITKA ZA UM

Pročitajte 2. Korinćanima 4,3-6. Što znači izraz “kojima je bog ovoga svijeta posve oslijepio nevjerničku pamet” (2. Korinćanima 4,4)? Kako je njihova pamet (oči) oslijepljena? Kako se oči otvaraju?

.....

Grčka riječ *noema*, “pamet/um”, u ovom retku doslovno označava naše shvaćanje ili umne sposobnosti. “Između Krista i Sotone vodi se bitka za ljudski um (Rimljanima 7,23.25; 12,2; 2. Korinćanima 3,14; 11,3; Filipljanima 2,5; 4,7.8). Sotonin je glavni posao da ljudima zasljepi ili pomrači um. On to čini tako što ih sprečava da proučavaju Božju riječ, oslabljuje snage uma prekomjernim iscrpljivanjem tijela i duše, i potpuno zaokuplja um pitanjima ovoga života i pozivanjem na oholost i samouzvišenje.” (SDA Bible Commentary, sv. 6, str. 854)

Izgubljenima nedostaje znanje ne zato što ga nisu mogli steći, već zato što to nisu htjeli. Mnogi su imali priliku da saznaju istinu, ali nisu htjeli povjerovati i Sotona je zasljepio njihove oči. Sotona vlada kraljevstvom tame. “Evangelje je jedino sredstvo pomoću kojeg se mogu razotkriti Sotonine demonske spletke i obmane, i pomoću kojeg ljudi mogu ugledati put što vodi iz tame u svjetlo.” (Isto, sv. 6, str. 854) Novi zavjet govori o Isusovom životu, smrti i uskrsnuću. Isus je samo srce Evangelja i središte Svetog pisma. Cijelo Pismo svjedoči o Njemu (Ivan 5,39).

Pročitajte Ivan 1,4.5.9.14. Kako ovi redci opisuju Isusa? Zapišite posebno 14. redak.

.....

Tijekom prvih stoljeća kršćanske Crkve, novozavjetni vjernici bili su potpuno posvećeni Kristu kao Svjetlu u njihovoj tami. Bili su otkupljeni Njegovom milošću, preobraženi Njegovom silom i pokretani Njegovom ljubavlju. Čak ni smrt nije mogla raskinuti njihov zavjet odanosti Kristu. Prepoznavali su đavolje obmane zahvaljujući slavnj svjetlosti Evangelja. Krist je uvijek imao muškarce i žene koji su se Njegovom milošću hrabro zalagali za istinu. U tim prvim stoljećima svjetlo Kristove ljubavi, milosti i istine jasno je sjala u mraku.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Ovaj isti duh mržnje i protivljenja istini nadahnjivao je Božje neprijatelje u svim vremenima, a ista budnost i vjernost tražila se od Njegovih sljedbenika. Kristove riječi upućene prvim učenicima vrijede za Njegove sljedbenike do kraja vremena: ‘Što vam velim, to velim svima: Bdižite!’ (Marko 13,37)” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 44; u izvorniku 56,57)

U mnogim dijelovima svijeta, a posebno tamo gdje ljudi imaju slobodan pristup Bibliji, Sotona upotrebljava druga sredstva da bi oslabio njezin utjecaj. To vrlo uspješno čini između ostaloga preko različitih znanstvenih pothvata, pa čak i proučavanja Biblije, pri čemu se ponekad zauzimaju takvi stavovi koji bi, ako bi se prihvatili, potkopali povjerenje u Božju riječ. Na primjer, Knjigu proroka Daniela, koja je napisana 500 i više godina pr. Kr., mnogi biblijski učenjaci datiraju u polovinu drugog stoljeća po Kr. Prema njihovim tvrdnjama, ona je napisana u to vrijeme. U suprotnom, ispalo bi da je prorok točno pretkazao budućnost, a to je, po njima, nemoguće. Dakle, smatraju oni, Danielova knjiga nije napisana onda kada tvrdi da je napisana, već stotinama godina kasnije. Nažalost, ta laž o Bibliji je samo jedna od mnogih koju nam suvremena znanost pokušava nametnuti. A što je još gore, mnogi prihvaćaju te neistine zato što ih zastupaju biblijski učenjaci. Nije čudo što nas Pavao upozorava: “Ispitajte sve da vidite je li od Boga i što je dobro — zadržite.” (1. Solunjanima 5,21 — Suvremeni hrvatski prijevod)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Osvrnite se na citat iz odsjeka za utorak, a zatim odgovorite na sljedeće pitanje: Kojim se sličnim metodama Sotona koristi danas da bi neprimjetno potkopao autoritet Svetoga pisma?

2. Koje su naše najbolje mjere zaštite protiv pogrešnog tumačenja Božje riječi?

3. Sotonino glavno nastojanje u velikoj borbi između dobra i zla jest ocrniti Božji karakter i prikazati Ga kao autoritativnog tiranina bez ljubavi. Na koji način to pokušava učiniti Zli i kakav je Božji odgovor na njegove laži?

4. Apostol Petar tvrdi da “nijedno proročanstvo sadržano u Pismu nije stvar samovoljnog tumačenja” (2. Petrova 1,20). Kako možemo biti sigurni da ne izvrćemo značenje Svetoga pisma radi vlastitih ciljeva? Zašto bi to moglo biti lakše nego što mislimo, i kako se od toga možemo zaštititi?

Obrana istine

“Kao što je Mojsije podigao zmiyu u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da svatko tko vjeruje u njega ima život vječni.” (Ivan 3,14.15)

Biblijski tekstovi: Daniel 7,23-25; Otkrivenje 12,6.14; Juda 1,3.4; Otkrivenje 2,10; Djela 5,28-32; Psalam 19,7-11; 1. Ivanova 5,11-13.

Današnji turski grad Izmir nekadašnja je biblijska Smirna, koja se spominje u Otkrivenju. Taj stari grad s oko 100.000 stanovnika doživio je svoj procvat krajem prvog i u drugom stoljeću. Bio je to bogat grad i gorljivo odan Rimu. Svi stanovnici Smirne morali su jedanput godišnje paliti tamjan rimskim bogovima. Međutim, u drugom stoljeću Smirna je očito imala i naprednu kršćansku zajednicu, i mnogi se tome nisu htjeli pokoriti. Polikarp, jedan od vođa u prvoj Crkvi, umro je mučeničkom smrću na gradskom trgu u Smirni. Spaljen je na lomači jer nije htio izdati svojega Gospodina kadeći pred rimskim bogovima. Kada su ga posljednji put pozvali da se odrekne Krista, starac je odgovorio: “Osamdeset šest godina sam Mu služio i nikad mi nije učinio ništa nažao. Pa kako bih mogao pohuliti na svojega Kralja koji me je spasio?”

Tijekom stoljeća mnogi muškarci i žene radije su podnijeli mučeničku smrt nego da se odreknu svoje vjere u Krista. Njihova žrtva budi našu hrabrost. Izvještaji o njihovoj odanosti Kristu obnavljaju našu osobnu predaju. Ovog ćemo tjedna razmotriti neka biblijska načela koja su pokretala valdenze i reformatore poput Husa i Jeronim, da ostanu vjerni Gospodinu bez obzira na sve, čak i pod prijetnjom smrti od strane iste sile koja je ubila Polikarpa — Rima, ali sada u njegovoj papinskoj fazi.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 381—385.

PROGONJENI, A IPAK POBJEDNICI

Pročitajte: Daniel 7,23-25; Otkrivenje 12,6.14. O kojim se proročkim razdobljima govori u ovim redcima?

Kad god su ljudi vjerni Bogu, to izaziva Sotonin gnjev često praćen progonoštvom. Prorok Daniel je opisao vrijeme, koje je za njega još uvijek bilo u budućnosti, kada će srednjovjekovna crkva "ratovati" protiv Božjeg naroda i "zatirati" ga (Daniel 7,21.25). Prorok Ivan je to isto razdoblje opisao kao vrijeme kada će Božja crkva biti prisiljena na bijeg u pustinju, "gdje će se ... hraniti jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena" (Otkrivenje 12,14). Otkrivenje 12,6 dodaje: "A Žena [Crkva] pobježe u pustinju, gdje joj je Bog pripremio sklonište." Božji narod bio je hranjen u pustinji. Božja riječ jačala ih je i održavala, dok je velika borba bjesnjela tijekom tog dugog i mračnog razdoblja papske dominacije.

Božjem narodu "Bog pripravi sklonište". U najvećim životnim izazovima Bog uvijek priprema sklonište za svoje vjerne sljedbenike. U trenucima najvećih nevolja i kušnji, Božji narod je nalazio sklonište u Njegovoj ljubavi i brizi. (Vidi Psalam 46.)

Izrazi "tisuću dvjesta i šezdeset dana" i "jedno vrijeme i dva vremena i pola vremena" u Otkrivenju 12,6.14 odnose se na isto razdoblje (tri i pol vremena ili godina = tisuću dvjesto šezdeset dana). Biblijska proročanstva često su pisana u simbolima. U proročkim dijelovima Knjige proroka Daniela i Otkrivenja, jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini. To načelo "dan za godinu" nalazimo u Brojevima 14,34 i Ezekielu 4,6. Ipak, načelo "dan za godinu" ne počiva samo na ta dva retka, već na širem biblijskom temelju. Dr. William Shea, kronolog i proučavatelj Starog zavjeta navodi dvadeset tri niza biblijskih dokaza za to načelo, koji se mogu naći širom Starog zavjeta. Tumači Biblije vjekovima su se služili njime.

Zapadni Goti, Vandali i Istočni Goti bili su plemena čija su se vjeronanja razlikovala od službenog nauka Rima. Razdoblje od tisuću dvjesto i šezdeset dana otpočelo je kada je posljednje od tih barbarskih plemena, Istočni Goti, bilo istjerano iz Rima 538. godine. To razdoblje duhovne tame trajalo je sve do 1798. godine, kada je Napoleonov general Berthier odveo papu iz Rima u zatočeništvo. Nebrojeno mnogo kršćana umrlo je mučeničkom smrću tijekom tog dugog razdoblja samo zato što su bili poslušni Božjoj riječi. Ali čak i u trenutku smrti oni su bili pobjednici. U Kristu bili su slobodni od krivnje i vladavine grijeha, i pobijedili su "krvlju Janjetovom". Kristova pobjeda nad Sotonom na križu bila je njihova pobjeda. Premda su umrli, njihova smrt je samo počinak do Kristovog povratka.

Na koji način ispunjena biblijska proročanstva jačaju vašu vjeru?

SVJETLO RASPRŠUJE TAMU

Pročitajte Juda 1,3.4. Koje upozorenje tu nalazimo i kako se ono odnosilo na kasniju kršćansku Crkvu?

.....

.....

Judina poslanica pisana je nešto prije 65. godine, a upućena je vjernim kršćanima, "ljubljenima od Boga Oca i čuvanima za Isusa Krista" (Juda 1,1). Ti odani vjernici poticani su da se bore "za vjeru koja je jedanput zauvijek dana svetima. Ušuljali su se, naime, među vas neki ljudi ... bezbožnici koji na mjesto milosti našega Boga stavljaju raspuštenost" (Juda 1,3.4). Taj savjet je još više značio vjernima tijekom Srednjeg vijeka, nakon što su poganski običaji preplavili Crkvu, a ljudske predaje i običaji zauzeli mjesto Božje riječi. Tijekom mnogih vjekova ljudi poput valdenza ustajali su kao junaci u borbi za istine Svetoga pisma. Oni su vjerovali da je Krist njihov jedini posrednik i da je Biblija jedini duhovni autoritet. "U svakom razdoblju bilo je Božjih svjedoka — ljudi koji su njegovali vjeru u Krista kao jedinoga posrednika između Boga i ljudi, koji su Bibliju držali jedinim pravilom života i svetkovali subotu." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str.48; u izvorniku 61)

Pročitajte Otkrivenje 2,10. Koje obećanje Bog daje onima koji Mu ostaju vjerni čak i pod prijetnjom smrti?

.....

Te riječi bile su upućene crkvi u Smirni. Jedan od bogova zaštitnika grada bio je Dioniz, bog veselja i plodnosti. Kada bi Dionizovi svećenici umrli, na pogrebnoj povorci stavljan im je vijenac na glavu. Ivan uspo-ređuje taj zemaljski vijenac, stavljen na glavu nakon smrti, s vijencem života stavljenim na glave onih koji budu pobjednici nad silama zla. Vijenac života dodjeljuje se onima koji podnesu kušnje, teškoće, patnje, pa i samu smrt radi Krista. Vijenac života nadahnjuje te odane vjernike da podnesu i samu smrt radi Krista. Vijenac života uvijek motivira vjer-nike kada se nađu u teškim okolnostima. On je nadahnjivao valdenze u trenucima boli i progonstva. Znali su da će jednog dana vidjeti Isusa i da će zauvijek živjeti s Njim. Vijenac života poručuje i nama: Danas možda prolazimo kroz kušnje, ali čeka nas vijenac života ako svoj pogled održimo prikovan za Isusa.

Šta vas ohrabruje u teškim trenucima? Što vas plaši? Na koja se obećanja možete pozvati u tim trenucima?

HRABRO ZAUZETI STAV

Usporedite Djela 5,28-32; Efežanima 6,10-12 i Otkrivenje 3,11. Koje osnovno načelo nalazite u tim redcima?

.....

Neke od prepoznatljivih osobina valdenza i reformatora bile su njihova potpuna odanost Bogu, poslušnost autoritetu Svetog pisma i privrženost Kristovoj vrhovnoj vlasti, a ne papinskoj. Njihov um bio je zasićen novozavjetnim izvještajima o vjeri i hrabrosti.

Zajedno s Petrom i apostolima, mogli su reći: "Trebalo se više pokoravati Bogu nego ljudima." (Djela 5,29) Držali su se Pavlove opomene: "Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći!" (Efežanima 6,10) Ozbiljno su shvatili Isusov savjet: "Drži čvrsto ono što imaš, da ti nitko ne ugrabi vijenca!" (Otkrivenje 3,11) Umjesto da se pokore običajima i predajama Rimske crkve, ovi čvrsti muškarci i žene vjere imali su hrabrosti da se zauzmu za istine Božje riječi.

Valdenzi su bili među prvima koji su dobili Bibliju na vlastitom jeziku. Diriljivi izvještaj o njihovom ručnom prepisivanju Biblije, zapisan od strane Jeana Legera, valdenza koji se i sam bavio tim poslom, sadrži vrijedne informacije o njihovom radu, uključujući i crteže. Valdenzi su tajno prepisivali Sveto pismo u svojim planinskim zajednicama na sjeveru Italije i jugu Francuske. Mladi su već u ranom dobu upućivani od svojih roditelja da uče napamet velike dijelove Svetoga pisma. Timovi prepisivača Biblije radili su zajedno na tom mukotrpnom poslu. Mnogi od tih mladih valdenza putovali su širom Europe kao trgovci, tiho šireći istine Svetoga pisma. Neki su se upisivali na sveučilišta i kad bi se ukazala prilika, čitali odlomke iz Svetoga pisma svojim kolegama studentima. Vođeni Duhom Svetim, u pravom trenutku, kada bi naišli na nekog iskrenog tragaoca, poklanjali bi birane dijelove svojih dragocjenih biblijskih tekstova. Mnogi od njih platili su svoju vjernost i posvećenost životom. Premda nisu jasno razumjeli svaku biblijsku doktrinu, valdenzi su istine Božje riječi sačuvali tako što su ih dijelili s drugima.

"A pravednička je staza kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do potpunog dana." (Izreke 4,18) Salomon uspoređuje stazu kojom Bog vodi svoju djecu sa suncem koje se sve više uspinje. Kad bi Bog jednostavno pritisnuo svemirski prekidač i kad bi sunce odjednom zasjalo u punom sjaju, oslijepilo bi nas. Pošto je tama stoljećima obavijala ovaj svijet, Bog je pravovremeno podizao muškarce i žene, odane Njegovoj Riječi, koji su tragali za sve većim svjetlom.

Kako i mi možemo, odražavajući Kristovu svjetlost, svijetliti u našoj društvenoj zajednici? Činimo li to?

JUTARNJA ZVIJEZDA REFORMACIJE

Pročitajte: Psalam 19,7-11; 119,140; 119,162; Jeremija 15,16. Koje su slične stavove David i Jeremija imali u vezi s Božjom riječju, koja je bila kamen temeljac reformacije?

.....

Svi reformatori “radovali” su se Božjoj riječi. Bila im je “milina” vršiti Njegovu volju. “Ljubili” su Njegov Zakon. Jedna od temeljnih istina reformacije bila je radost koju je donosilo proučavanje Svetoga pisma. Proučavanje Biblije nije bilo mukotrpan zadatak. To nije bilo neko vršenje zakona. Ne strogi zahtjev, već pravi užitak.

I dok su proučavali Sveto pismo, bivali su preobraženi silom Duha Svetoga. “Wycliffeov karakter dokaz je odgojne i preobražavajuće sile Svetoga pisma. Biblija je od njega načinila ono što je bio. Nastojanje da se shvate velike istine božanske objave daje svim sposobnostima svježinu i energičnost. Ono razvija razum, izoštrava pronicljivost i daje zrelost rasuđivanja. Proučavanje Biblije oplemenit će svaku misao, osjećaj i težnju kako to ne može nijedno drugo proučavanje. Ono daje odlučnost, strpljivost, hrabrost i čvrstoću; ono čisti karakter i posvećuje dušu. Ozbiljno i ponizno proučavanje Svetoga pisma koje dovodi um u istraživača u neposrednu vezu s beskonačnim Umom, dalo bi svijetu ljude snažnijeg i aktivnijeg razuma kao i plemenitijih načela nego što ga je najbolje obrazovanje koje pruža ljudska filozofija ikada dalo.” (*Veliki sukob*, str. 73,74; u izvorniku 94)

Pročitajte 2. Timoteju 2,1-3. Koji je savjet apostol Pavao dao Timoteju u pogledu objavljivanja Božje riječi?

.....

Istina Božje riječi i radost spasenja u Kristu toliko su ispunjavale srca reformatora da su ih morali dijeliti s drugima. John Wycliffe je proveo svoj život u prevodenju Božje riječi na engleski jezik samo iz dva razloga — živi Krist ga je promijenio preko Riječi, a Kristova ljubav pokretala ga je da ono što je naučio objavi drugima.

Prije Wycliffea, na engleskom jeziku postojao je vrlo mali dio prevedene Biblije. Premda je on umro prije nego što ga se Rim uspio dočepati, ostavši nepokolebljiv do kraja, papinstvo je iskopalo njegove posmrtno ostatke i spalilo ih, a njegov pepeo bacilo u rijeku. Ali baš kao što je voda raznijela njegov pepeo na sve strane, tako se i Božja riječ, voda života, raširila nadaleko i naširoko, kao rezultat njegovog rada. Tako ga je Bog upotrijebio kao “jutarnju zvijezdu reformacije”.

OHRABRENI NADOM

Pročitajte Hebrejima 2,14.15. Kako su vjernici u Srednjem vijeku doživjeli stvarnost velike borbe?

.....

Što je hrabrilo vjerne valdenze tijekom užasnih progonstava s kojima su se suočavali? Što je Husu i Jeronimu, Tyndaleu, Latimeru i mučenicima iz Srednjeg vijeka davalo hrabrost da se suoče s ognjem i mačem? Vjera u Božja obećanja. Vjerovali su u Kristovo obećanje: “Jer ja živim i jer ćete i vi živjeti.” (Ivan 14,19) Otkrili su da je Njegova snaga dovoljna i za najveće životne kušnje. U druženju s Kristom, nalazili su radost čak i u Njegovim mukama. A njihova je vjernost bila moćno svjedočanstvo za ovaj svijet.

Gledali su iza onoga što jest u ono što će biti. Znali su da je zahvaljujući Kristovom uskrsnuću, smrt poraženi neprijatelj. Za te hrabre muškarce i žene okovi smrti bili su slomljeni. Čvrsto su se držali obećanja Božje riječi i izišli su iz borbe kao pobjednici.

Pročitajte: Ivan 5,24; 11,25.26; 1. Ivanova 5,11-13. Kakvu sigurnost ta obećanja pružaju vama osobno? Kako nam ona pomažu u životnim kušnjama?

.....

Jan Hus nije ustuknuo kada se suočio s tamnicom, nepravdom pa i samom smrću. Mjesecima je čamio u zatvoru. Hladnoća i vlaga izazvali su kod njega groznicu koja mu je skoro oduzela život. Ipak, “Božja ga je milost hrabrila. Tijekom tjedana stradanja koji su prethodili izvršenju presude, nebeski je mir ispunio njegovu dušu. ‘Ovo pismo pišem u zatvoru, okovanom rukom,’ pisao je jednom prijatelju, ‘očekujući sutra svoje pogubljenje. ... Kad se, uz pomoć Isusa Krista, ponovno sretnemo u preslatkom miru budućeg života, saznat ćeš kako se Bog pokazao milosrdnim prema meni, kako me je djelotvorno podupirao usred mojih kušnji i nevolja.’ U svojoj mračnoj tamnici Hus je vidio pobjedu prave vjere.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 84; u izvorniku 107,108)

Apostol Pavao i nama upućuje savjet koji danas postaje sve aktualniji: “Držimo nepokolebljivim ispovijedanje naše nade — vjeran je, naime, onaj koji je obećao.” (Hebrejima 10,23) Kao što su Božja obećanja održavala Njegov narod u prošlim vremenima, tako održavaju i nas danas.

Što znači izgubiti sve radi Krista? Što u konačnici doista gubite? (Vidi Marko 8,36.) Što možemo naučiti od valdenza i reformatora, što bi nas moglo održati u posljednjem sukobu na Zemlji?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Bog je velikom svjetlošću rasvijetlio umove ovih izabраниh ljudi, otkrivajući im mnoge zablude Rima. Ali oni nisu primili svu svjetlost namijenjenu svijetu. Preko njih, svojih slugu, Bog je izvodio narod iz mraka rimskih zabluda, ali pred njima su bile mnoge i velike prepreke, pa ih je vodio korak po korak, onako kako su mogli podnijeti. Oni nisu bili spremni najedanput prihvatiti cjelokupnu svjetlost. Kao što bi pun sjaj podnevnog sunca djelovao na one koji su dugo bili u mraku, svjetlost bi ih, da je iznesena, nagnala da joj okrenu leđa. Stoga ju je Bog ovim vođama otkrivao malo-pomalo, onoliko koliko je narod mogao primiti. Iz stoljeća u stoljeće dolazit će drugi vjerni djelatnici da narod vode dalje putem reforme.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 80,81; u izvorniku 103)

“U drugom pismu što ga je uputio jednom svećeniku koji je postao učenikom Evanđelja, Hus s dubokom poniznošću govori o svojim pogreškama, optužujući sebe da je ‘sa zadovoljstvom nosio raskošnu odjeću i da je potrošio sate na ispraznosti’. A onda je dodao ove dirljive savjete: ‘Neka Božja slava i spasenje duša zaokupljaju tvoj um, a ne posjedovanje župnih dvorova i imanja. Čuvaj se da svoj dom ne ukrašavaš više nego svoja dušu, a iznad svega posveti se izgradnji duhovne građevine. Budi pobožan i krotak prema siromašnima i ne troši svoja dobra na gozbe. Ako ne promijeniš svoj život i ne suzdržiš se od nepotrebnih stvari, bojim se da ćeš biti oštro kažnjen kao ja.’” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 83; u izvorniku 105,106)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Zašto Bog postupno otkriva istinu? Kako se ta načela mogu primijeniti na Božju crkvu danas?

2. Kakav odnos postoji između novootkrivenih istina i istina koje je Božji narod prethodno razumio? Zašto novo svjetlo nikad ne smije proturječiti starom?

3. Bez obzira na to gdje živite, vaša kultura će zastupati vrijednosti, ideje i moralna mjerila koji će na neki način doći u sukob s onim što Biblija naučava. Pošto prepoznate ta područja sukoba, kako biste se vi osobno, i svi mi kao crkva, mogli suočiti s tim izazovima? Kako da ostanemo dobri građani, a da istodobno ne podlegnemo onim izopačenim vrijednostima koje njeguje naša kultura?

4. Kako pismo Jana Husa utječe na vaše razmišljanje? Što u tom pismu ostavlja najsnažniji dojam na vas?

Vjera usprkos nepovoljnim izgledima

**“U srce pohranih riječ tvoju, da protiv tebe ne sagriješim.”
(Psalam 119,11)**

Biblijski tekstovi: Psalam 119,162; Ivan 16,13-15; 2. Petrova 1,20.21; Efežanima 2,8.9; Rimljanima 3,23.24; Rimljanima 6,15-18.

Sudionici protestantske reformacije imali su nešto što ljudima 21. stoljeća očajnički nedostaje, a to je svrha života. U svojoj knjizi *The Empty Self*, poznati američki psiholog Phillip Cushman govori o ljudima koji žive bez cilja. Njihova vjerovanja su plitka. Od onoga što im je važno, malo toga ima istinsko značenje i oni nemaju ništa za što bi vrijedilo umrijeti, pa samim tim nemaju ništa za što bi vrijedilo živjeti.

Sudionici protestantske reformacije bili su drugačiji. Imali su trajan cilj za koji je bilo vrijedno živjeti. Ono u što su vjerovali bilo im je bitno i nisu dovodili u pitanje svoj integritet. Njihova osnovna vjerovanja bila su neodvojivi dio njih samih. Odreći se tih vjerovanja značilo bi odreći se vlastitog identiteta. Čak i kad su se suočavali sa smrću, imali su unutarnji mir. Istražimo kako nauk Svetoga pisma koji mijenja život pruža osnovu za istinsku svrhu i pravi smisao života. Razumijevanje vječnih istina pripremit će nas za konačnu krizu u velikom sukobu između dobra i zla. Bitka koju su reformatori vodili još uvijek nije završena, i mi smo pozvani da nastavimo tamo gdje su oni stali. Bog je dovoljno velik za svaki izazov s kojim se suočavamo. On našem životu daje smisao i svrhu koju nam ništa na ovom svijetu ne može pružiti.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 386—392.

SAMO BOŽJA RIJEČ

Pročitajte Psalam 119,103.104; 119,147; 119,162. Kakav je bio Davidov stav prema Božjoj riječi? Kako je to utjecalo na reformatore, a kako utječe na naš život danas?

.....

Biblija je bila temelj vjere reformatora i srž njihovih učenja. Oni su razumjeli da imaju posla s “riječju živoga i vječnog Boga” (1. Petrova 1,23). Duboko su cijenili svaku riječ. Dok su čitali njezine stranice vjerujući u njezina obećanja, njihova vjera bivala je sve snažnija i njihova hrabrost veća. “Tako je sa svim obećanjima iz Božje riječi. U njima nam se On obraća pojedinačno, govoreći tako neposredno kao da slušamo Njegov glas. Kroz ta nam obećanja Krist govori o svojoj milosti i moći. Oni su listovi s onog drveta koje ‘služi za lijek’ (Otkrivenje 22,2). Kad se obećanja prime i usvoje, trebaju postati snagom karaktera, nadahnuće i potpora života. Ništa drugo ne može imati takvu iscjeliteljsku moć. Ništa drugo ne može uliti hrabrost i vjeru koje cijelom biću daju životnu snagu.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 65,66; u izvorniku 122)

Sveto pismo donosi nam radost kada smo tužni, nadu kada smo obeshrabreni, svjetlo kada smo u mraku. Ono nam daje smjernice kada smo zbunjeni, sigurnost kada smo u nedoumici, snagu u našoj slabosti i mudrost u neznanju. Kada razmišljamo o Božjoj riječi i kada se vjerom oslanjamo na njezina obećanja, Božja životodavna sila osnažuje cijelo naše biće u tjelesnom, duševnom, emotivnom i duhovnom smislu.

Reformatori su ispunjavali svoj um riječima Svetoga pisma. Živjeli su u skladu s Riječju, a mnogi su od njih i umrli zbog Riječi. To nisu bili neki opušteni, samodovoljni, nemarni kršćani s površnim vjerskim životom. Bili su svjesni da se bez sile koja izvire iz Božje riječi neće moći oduprijeti snagama zla postrojenim protiv njih.

Goruća želja Johna Wycliffea bila je da prevede Bibliju na engleski jezik kako bi je i običan čovjek mogao čitati i razumjeti. A budući da je to bilo nezakonito, bilo mu je suđeno zbog njegove vjere; proglašen je za heretika i osuđen na smrt. Na svojem suđenju Wycliffe je uputio sljedeće riječi: “‘Što mislite’, zapitao ih je na kraju, ‘protiv koga se borite? Protiv starca koji je jednom nogom već u grobu? Ne! Vi se borite protiv istine — istine koja je jača od vas i koja će vas pobijediti!’” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 71; u izvorniku 90) Wycliffeove riječi izgovorene na samrti ispunile su se kada je svjetlo Božje istine odagnalo tamu Srednjeg vijeka.

Na koje su vam načine riječi Svetoga pisma pružale utjehu u trenucima kušnje?

ŠIRENJE BOŽJE RIJEČI

Pročitajte 2. Korinćanima 4,1-6; 2. Korinćanima 2,14. Što nam ovi redci govore o pouzdanju koje je Pavao imao usprkos izazovima s kojima se suočavao dok je objavljivao istine Božje riječi?

.....

Apostol Pavao suočavao se s velikim teškoćama u širenju Evanđelja. Ipak, on je bio uvjeren da će Božja riječ na kraju pobijediti “jer”, kako on kaže, “ne možemo napraviti ništa protiv istine, nego samo za istinu” (2. Korinćanima 13,8 — Suvremeni hrvatski prijevod).

Reformatori su se suočavali sa sličnim kušnjama, ali su ostali vjerni Božjoj riječi. Jedan od primjera hrabrosti pri suočavanju s naizgled nesavladivim teškoćama bio je William Tyndale. Tyndaleova najveća želja bila je da Engleskoj da ispravan, čitljiv prijevod Biblije. Odlučio je prevesti Bibliju s izvornih jezika i ispraviti neke pogreške u Wycliffeovom prijevodu starom dvjesto godina. Na kraju je i Tyndale bio uhićen i izveden pred sud. Mnogi primjerci Biblije u njegovom prijevodu, koji su tiskani u Wormsu u Njemačkoj, bili su zaplijenjeni i javno spaljeni. Njegovo suđenje održano je u Belgiji 1536. godine. Bio je optužen za krivovjerje i osuđen na spaljivanje. Njegovi su ga krvnici ugušili dok su ga vezivali za lomaču, a onda su spalili njegovo tijelo. Na samrti je, kako se priča, sa žarom i na sav glas uzviknuo: “Gospodine, otvori oči kralju Engleske!” I Bog je na čudesan način odgovorio na Tyndaleovu molitvu.

U roku od četiri godine nakon njegove smrti, objavljena su četiri prijevoda Biblije na engleski jezik. Godine 1611. tiskan je prijevod “King James”, koji se velikim dijelom zasnivao na Tyndaleovom radu. Pedeset četvorica učenjaka koji su dovršili to djelo, uvelike su se služili Tyndaleovim ranijim engleskim prijevodom. Prema nekim procjenama, u Bibliji “King James” iz 1611. godine, iz Tyndaleovog prijevoda bilo je preuzeto 76 posto Starog zavjeta i 83 posto Novog. Godine 2011. prijevod “King James” proslavio je 400-tu obljetnicu dostigavši cilj od milijardu tiskanih Biblija. Prevedena je na 2.454 jezika, i utjecala je na milijune ljudi širom planeta. Žrtva Williama Tyndalea uvelike se isplatila.

Koliko god da su okolnosti bile teške i izazovne, Tyndale i njegovi istomišljenici vjerovali su da Bog vodi djelo po svojoj volji. Tyndaleov život izvršio je utjecaj za vječnost.

Pročitajte: Daniel 12,3; Otkrivenje 14,13. Kako se ovi redci mogu primijeniti na Tyndaleov život? A onda razmislite o svojem životu i svojem utjecaju na druge. Kakvo vam ohrabrenje ti tekstovi pružaju kada je riječ o prilikama koje vam se ukazuju da utječete na život drugih za vječnost?

PROSVIJETLJEN DUHOM

Jednog dana dok je učio u sveučilišnoj knjižnici, Martin Luther je došao do prekretnice u svojem životu. Otkrio je primjerak Biblije na latinskom jeziku. Prije toga nije ni znao da takva knjiga uopće postoji. S velikim oduševljenjem čitao je poglavlje za poglavljem, redak za retkom. Bio je zadivljen jasnoćom i snagom Božje riječi. Dok je čitao njezine stranice, Duh Sveti je prosvijetlio njegov um. Osjećao je vodstvo Duha Svetoga dok mu se činilo da istine koje su dotad bile zamagljene predajom, upravo iskaču sa stranica Svetoga pisma. Opisujući svoje prvo iskustvo s Biblijom, zapisao je: "O kad bi mi Bog dao da imam takvu knjigu za sebe!"

Koja načela tumačenja Biblije možemo preuzeti iz sljedećih redaka?

Ivan 14,25.26

.....

Ivan 16,13-15

.....

2. Petrova 1,20.21

.....

U ovim redcima snažno se naglašava da nas isti Duh Sveti koji je nadahnjivao biblijske pisce, vodi dok čitamo Sveto pismo. On je božanski tumač božanske istine. Nažalost, mnogi koji se predstavljaju kao kršćani umanjuju značenje natprirodnog elementa u Bibliji i prenaglašavaju ljudski element. A Sotona, pošto više ne može skrivati Bibliju od nas, čini ono sljedeće najbolje što može: lišava je njezinog natprirodnog podrijetla, pretvara je u obično književno djelo ili, što je još gore, u represivno religijsko oruđe za vladanje ljudima.

Reformatori su jasno uvidjeli da je Duh Sveti — a ne svećenici, prelati i pape — nepogrešivi tumač Svetog pisma. Zabilježen je zanimljiv razgovor između Johna Knoxa, škotskog reformatora i Marije, škotske kraljice. "Vi tumačite Bibliju na jedan način," rekla je Marija, "a oni (rimokatolički učitelji) na drugi; komu da vjerujem i tko će prosuditi?"

'Vjerujte Bogu koji jasno govori u svojoj Riječi', odgovorio je reformator. 'A više od onoga što Riječ uči ne vjerujte ni jednima ni drugima. Božja riječ je sama po sebi jasna, a ako se gdje pojavi neka nejasnoća, Duh Sveti, koji nikada sebi ne proturječi, to pojašnjava na drugom mjestu, tako da ne može biti sumnje, osim kod onih koji tvrdokorno ostaju u neznanju.'" (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 199; u izvorniku 251)

SAMO KRIST... SAMO MILOST

Pročitajte: Efežanima 2,8.9; Rimljanima 3,23.24; 6,23; 5,8-10. Čemu nas ovi redci uče o planu spasenja?

Božanska pravda zahtijeva savršenu poslušnost. Kristov savršeni život zauzeo je mjesto našeg nesavršenog života. Božanski zakon koji smo prekršili osuđuje nas na vječnu smrt. Biblija je jasna u tome. Zbog svojih grešnih odluka, "izgubili smo", nismo ostvarili Božji ideal za naš život. Sagriješili smo. Prepušteni sebi samima, ne možemo zadovoljiti pravedne zahtjeve svetog Boga. Zato zaslužujemo vječnu smrt. Ali postoji dobra vijest. Apostol Pavao nas uvjerava: "Jer je plaća grijeha smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem." (Rimljanima 6,23) To je nezasluženi dar. Kad bi se spasenje dobivalo na osnovi djela, mogli bismo ga zaraditi. Međutim, ako postoji neka istina koja nedvosmisleno izbija iz Evanđelja, onda je to istina da mi nismo sposobni zaraditi spasenje.

Martin Luther i ostali reformatori otkrili su da je Krist i samo Krist izvor njihovog spasenja. Upravo tada je Luther počeo propovijedati poruku o Kristovoj spasonosnoj milosti. Ljudi su se u gomilama okupljali da čuju njegove poruke koje mijenjaju život. Njegove riječi bile su kao gutljaj hladne vode u neplodnoj pustinji njihovog života. Narod je bio okovan predajama i običajima srednjovjekovne crkve i robovao je obredima starim stotinama godina, koji nisu pružali nikakav duhovni život. Lutherove biblijske poruke doticale su srca i životi su se mijenjali.

Dok je čitao Novi zavjet, Luther je bio zadivljen Božjom dobrotom. Bio je zadivljen Božjom željom da spasi cijelo čovječanstvo. Prema rasprostranjenom gledištu koje su zastupali crkveni vođe onog vremena, spasenje je bilo djelomično ljudsko, a djelomično Božje djelo. Međutim, Luther je otkrio da je Kristova smrt na križu dovoljna za cijelo čovječanstvo.

"S Kristom se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se s nama postupalo kako On zaslužuje. On je bio osuđen zbog naših grijeha, u kojima nije imao udjela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravednošću, u kojoj nemamo udjela. Pretrpio je smrt koju smo mi zaslužili, da bismo mogli primiti život koji je u Njemu." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 12; u izvorniku 25)

Kako je ovo snažan i divno napisan sažetak Evanđelja — da se opravdavamo pravednošću "u kojoj nemamo udjela". Kakvo obećanje!

Ako je spasenje Božje djelo ostvareno preko Krista, kakvu ulogu naša dobra djela imaju u kršćanskom životu? Kako možemo potvrditi važnost dobrih djela u našem iskustvu, a da ih ipak ne uzimamo za temelj svoje nade?

POSLUŠNOST — PLOD VJERE

Pročitajte Rimljanima 3,27-31; 6,15-18; 8,1.2. Čemu nas ovi redci uče o spasenju samo na osnovi Kristove pravednosti?

.....

Zapuhao je novi vjetar kršćanskom crkvom u Lutherovo vrijeme. Deseci tisuća ljudi poučeni su da skrenu pogled sa sebe i svoje grešnosti i da gledaju u Isusa. Nema sumnje da su ti ljudi, gledajući sebe takve kakvi jesu, vidjeli samo razlog za obeshrabrenje. Koji vjernik danas nema isto takvo iskustvo? Zato je potrebno da umjesto u sebe gledamo u Isusa.

Božja milost nas mijenja. John Wesley je jednog dana prisustvovao sastanku Moravske braće u Londonu. Bio je zadivljen dok je slušao čitanje Lutherovog uvoda u Poslanicu Rimljanima. Po prvi put u svojem životu počeo je shvaćati Evanđelje. Nešto se pokrenulo u njemu i osjetio je da ga neobično privlači taj Krist koji je dao svoj život za njega. Ushićeno je izjavio: "Osjetio sam da se mogu pouzdati u Krista i jedino u Krista za svoje spasenje. I dano mi je uvjerenje da je On uzeo moje grijeha — čak i moje — i spasio me od zakona grijeha i smrti." (John Whitehead, *The Life of the Revelation John Wesley*, London: Stephen Couchman, 1793., str. 331)

Pročitajte: 1. Petrova 2,2; 2. Petrova 3,18; Kološanima 1,10; Efežanima 4,18-24. Koje nam presudne istine o kršćanskom životu ovi redci otkrivaju?

.....

Reformatori su sustavno proučavali Riječ kako bi otkrili nove istine. Nezadovoljni postojećim stanjem, kao i krutim religijskim iskustvom koje je donosilo mali ili nikakav rast, neprestano su čeznuli za tim da bolje upoznaju Krista. Mnogi kršćani u Srednjem vijeku koji su vjerovali u Bibliju, platili su iznimno visoku cijenu za svoju posvećenost. Bili su mučeni, zatvarani, protjerivani i ubijani. Oduzimana su im imanja, spaljivane kuće, otimana zemlja, a obitelji progonjene. Kada su bili istjerivani iz vlastitih domova, gledali su na grad "kojemu je Bog graditelj i tvorac" (Hebrejima 11,10). Kada su bili mučeni, blagoslivljali su svoje mučitelje, a dok su čamili u mračnim, vlažnim tamnicama, pozivali su se na Božja obećanja o boljoj budućnosti. Premda su tijelom bili u tamnici, zapravo su bili slobodni — slobodni u Kristu, slobodni u istinama Njegove Riječi, slobodni u nadi u Njegov skori povratak.

Ako gledate na sebe, kakvu nadu u spasenje možete imati?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Božji vjerni sluge nisu radili sami. Dok su se poglavarstva, vlasti i zli duhovi koji borave u nebeskim prostorima udružili protiv njih, Gospodin nije zaboravio svoj narod. Da su im se oči mogle otvoriti, vidjeli bi isto tako izrazit dokaz božanske prisutnosti i pomoći kakva je bila darovana drevnom proroku. Kad je Elizejev sluga svome gospodaru pokazao neprijateljsku vojsku koja ih je opkolila i onemogućila svaku priliku za bijeg, prorok se pomolio: ‘Jahve, otvori mu oči da vidi.’ (2. o kraljevima 6,17) I gle, gora sva prekrivena ognjenim konjima i kolima, nebeska vojska postavljena da zaštiti Božjeg čovjeka. Tako su anđeli čuvali suradnike u djelu reformacije.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 164; u izvorniku 208)

“Kad su se moćni neprijatelji ujedinili da obore reformiranu vjeru i kad se činilo da je protiv nje potegnuto tisuće mačeva, Luther je pisao: ‘Sotona pokazuje svoj bijes; bezbožni pontifeksi kuju zavjeru i nama prijeti rat. Poučite narod da se vjerom i molitvom junački bori pred Gospodnjim prijestoljem, tako da bi naši neprijatelji, pobijedeni Božjim Duhom, bili primorani na mir. Naša glavna potreba, naš prvi posao je molitva; neka narod zna da je sada izložen oštrici mača i Sotoninom gnjevu i neka se moli.’” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 164; u izvorniku 209)

Opravdanje vjerom, velika istina koju je Luther ponovno otkrio, temelj je Evandjelja. To je istina na kojoj počiva naša nada u spasenje. Njegova himna “Naš tvrdi grad” na dojmljiv način iznosi bit Evandjelja: “Da smo se u vlastite snage uzdali, naše bi težnje propale; da nije pravi Čovjek na našoj strani, Čovjek po Božjem izboru. Pitate tko bi to mogao biti? Krist Isus je to, Gospodin Sebaot Mu je ime; iz vijeka u vijek On je isti i sigurno će pobijediti u bitci.” (*Seventh-day Adventist Hymnal*, Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1985., br. 506)

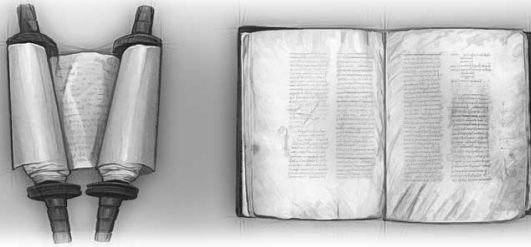
PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako možemo objasniti ravnotežu između milosti i Zakona, između vjere i dobrih djela?

2. Što mislite, zašto svojem umu lako možemo dopustiti da sklizne u legalizam? Kako biste vi opisali legalizam? Zašto je on toliko štetan za našu kršćansku vjeru?

3. Postoji li opasnost da se pojam “spasjenja vjerom” pogrešno shvati? Kamo bi nas to nerazumijevanje moglo odvesti?

4. Što podrazumijevamo pod izrazom “jeftina milost”? Je li milost ikada jeftina?

Dva svjedoka

“Sahne trava, vene cvijet, ali riječ Bog našeg ostaje dovi-jeka.” (Izaija 40,8)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 11,3-6; Zaharija 4,14; Otkrivenje 12,5.6.14.15; Daniel 7,25; Izaija 54,17; Psalam 119,89; Otkrivenje 11,15-18.

Stoljećima je Božja riječ bila izložena sumnji, kritizirana i odbaci-vana. Bila je okovima vezana u samostanima, kidana na komade i spa-
ljivana na trgovima. Oni koji su joj vjerovali bili su ismijavani, izvrgavani
ruglu, zatvarani pa čak i mučki ubijani. I bez obzira na sve to, Božja
riječ je pobijedila. Srednjovjekovna crkva progonila je kršćane koji su
vjerovali u Bibliju. Pa ipak je Božja riječ rasvijetlila tamu. Tlačenje i
progonstvo nisu zaustavili objavljivanje Božje riječi. Kada je William
Tyndale, prevoditelj Biblije na engleski jezik, izveden pred sud, pitali su
ga tko mu je najviše pomogao u širenju Božje riječi. Pošto je malo
promislio, odgovorio je: “Biskup od Durhama.” Suci su bili užasnuti.
Tyndale je objasnio da je biskup jednom prigodom kupio velike zalihe
Biblija u njegovom prijevodu na engleski i javno ih spalio. On tada nije
bio svjestan da je tim činom u velikoj mjeri podupro djelo istine. Naime,
kupio je Biblije po mnogo višoj cijeni od uobičajene. Zahvaljujući tako
velikoj kupnji, Tyndale je mogao tiskati mnogo više Biblija nego što je
bilo spaljeno. Tako se istina uzdizala da bi zablistala u punom sjaju.

Tijekom Francuske revolucije krv je tekla ulicama te zemlje. Na
glavnom trgu u Parizu bila je postavljena giljotina i tamo je pogubljeno
na tisuće ljudi. Ateizam je postao službena religija u Francuskoj. Ipak,
svjedočenje Božje riječi nije se moglo ušutkati.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Proroci i kraljevi, Znaci vremena, 2018., stranice 393—399.

DVA SVJEDOKA

Pročitajte Otkrivenje 11,3-6. Navedite pet karakteristika na osnovi kojih se mogu prepoznati dva svjedoka a koje otkrivamo u ovom ulomku.

U 4. poglavlju Knjige proroka Zaharije govori se o tome kako je prorok vidio dvije masline s obje strane zlatnog svijećnjaka — istu sliku koju nalazimo ovdje u 11. poglavlju Otkrivenja. Zahariji je rečeno da to predstavlja “dva pomazanika što kao sluge stoje pred Gospodom sve zemlje” (Zaharija 4,14 — Šarić). Stabla masline osiguravaju ulje za svijećnjak kako bi on stalno svijetlio. Podsjećamo se onoga što je napisao psalmist: “Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.” (Psalam 119,105) Ulje predstavlja Duha Svetoga (Zaharija 4,2.6). U Ivanovom viđenju iz 11. poglavlja Otkrivenja prikazano je kako se Božja riječ objavljuje u sili Duha Svetoga kako bi prosvjetlila svijet. Ta dva svjedoka prorokuju i sprečavaju da kiša pada onoliko dugo koliko oni proriču. Pretvaraju vodu u krv i pogađaju zemlju raznim pošastima. Po Božjoj riječi Ilija je objavio da kiša neće padati u Izraelu, i kao odgovor na njegovu molitvu kiše nije bilo tri i pol godine (vidi Jakov 5,17). Poslije se opet pomolio Bogu i kiša je ponovno počela padati nakon što Baalovi lažni proroci nisu uspjeli okončati sušu (1. o kraljevima 17,18). Mojsije je po Božjoj riječi navukao zla na Egipćane, uključujući pretvaranje vode u krv, jer faraon nije puštao Božji narod na slobodu (Izlazak 7).

Oni koji žele nauditi Svetom pismu, bit će progutani ognjem iz njegovih usta. Bog kaže: “Rekli su da ih neću kazniti. Zato će moje riječi u tvojim ustima biti kao vatra, Jeremijo! Spalit će ih kao suho drvo.” (Jeremija 5,14 — Suvremeni hrvatski prijevod) Božja riječ izriče presudu nad svima koji je odbacuju. Njegova je Riječ kao oganj u ustima. U Ivanu 5,39 Isus izjavljuje da starozavjetni spisi svjedoče o Njemu. On također kaže da će se Evandjelje objavljivati “za svjedočanstvo” cijelom svijetu (Matej 24,14), a Novi zavjet, zajedno sa Starim, temelj je tog svjedočanstva. Riječ istog korijena (*martis*), u značenju “svjedok”, upotrijebljena u ta dva retka, pojavljuje se u Otkrivenju 11,3.

Tko su ta dva svjedoka? S obzirom na biblijske slike i obilježja koji se navode u 11. poglavlju Otkrivenja, možemo zaključiti (premda ne u dogmatskom duhu) da su ta dva svjedoka zapravo spisi Staroga i Novoga zavjeta, koji svijetu prenose Božje svjetlo i istinu.

Mnogi suvremeni kršćani podcjenjuju Stari zavjet, označavaju ga kao nebitan i nepotreban zato što imamo Novi. Što je toliko pogrešno u takvom stavu?

PROROČKA RAZDOBLJA

Usporedite Otkrivenje 11,3;12,5.6.14.15 i Daniel 7,25. Koje sličnosti zapažate kad je riječ o tim proročkim razdobljima?

Dva svjedoka "obučeni u kostrijet proriču tisuću dvjesta i šezdeset dana" (Otkrivenje 11,3). To je isto razdoblje kao i četrdeset dva mjeseca tijekom kojih će "pogani" (oni koji se protive Božjoj istini) gaziti svetim gradom (Otkrivenje 11,2). Božji neprijatelji gazili su Božju istinu 1.260 dana ($42 \times 30 = 1.260$, pri čemu dan simbolizira godinu u apokaliptičkom proročanstvu), a dva Božja svjedoka, Stari i Novi zavjet, prorokovali su protiv njih tijekom istog tog razdoblja.

Kao što smo već vidjeli (pogledajte 4. pouku), u Danielu 7,25 stoji da će sila maloga roga, koja će se uzdići nakon raspada Rimskog Carstva, progoniti Božji narod "jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena". "Vrijeme" je jedna godina (360 dana). Dakle, tri i pol "vremena" je 1.260 dana.

U Otkrivenju 12,6.13 govori se o 1.260 dana progonstva Božjeg naroda. A u Otkrivenju 12,14 spominje se jedno vrijeme, da vremena i polovina vremena. A onda se u Otkrivenju 13,5 govori o 42 mjeseca. Osim toga, i 42 mjeseca i 1.260 dana spominju se u Otkrivenju 11,2.3. Sva ta proročanstva opisuju različita gledišta na isto povijesno razdoblje.

Kada se autoritet Svetoga pisma zanemari, uzdižu se drugi (ljudski) autoriteti umjesto njega. To često dovodi do progonstva onih koji podržavaju Božju riječ, što se događalo u vrijeme papinske prevlasti, od 538. do 1798. godine, kada je srednjovjekovna crkva pala u duboku duhovnu tamu. Ljudske naredbe zamijenile su Božje zapovijedi. Ljudske predaje zasjenile su jednostavnost Evanđelja. Rimska crkva ujedinila se sa svjetovnom silom da bi svoju vlast proširila nad cijelom Europom.

Tijekom tih 1.260 godina, Božja riječ, dva svjedoka, bili su obučeni u kostrijet. Njihove istine bile su sakrivene pod debelim naslagama običaja i predaje. Ali ta dva svjedoka još uvijek prorokuju. Biblija još uvijek govori. Čak i usred te duhovne tame, Božja riječ je sačuvana. Bilo je onih koji su je visoko cijenili i živjeli po njezinim pravilima. Međutim, u usporedbi s europskim stanovništvom oni su bili malobrojni. Valdenzi, Jan Hus, Jeronim, Martin Luther, Ulrich Zwingli, Jean Calvin, John i Charles Wesley i mnoštvo drugih reformatora bili su vjerni Božjoj riječi u onoj mjeri u kojoj su je razumjeli.

Kojih se učenja danas mnogi kršćani drže koja se zasnivaju na predaji, a ne na Božjoj riječi?

DVA SVJEDOKA POGUBLJENA

Pročitajte Otkrivenje 11,7-9. Imajući na umu da je to simboličan jezik, što ti redci pretkazuju o dvojici svjedoka, Starom i Novom zavjetu?

Do 538. godine pogansko Rimsko Carstvo je propalo. Justinijan, rimski car, predao je građansku, političku i vjersku vlast papi Vigiliju. Time je otpočelo dugo razdoblje dominacije srednjovjekovne crkve. To je trajalo sve do 1798. godine. Francuski general Berthier, po Napoleonovoj naredbi, ušao je bez otpora u Rim 10. siječnja 1798. godine. Papa Pio VI. je zarobljen i odveden u Francusku, gdje je i umro. Taj datum označava proročki najavljeni kraj svjetovne vlasti Rimske crkve koja je trajala 1.260 dana/godina, kao što je opisano u Danielu i Otkrivenju (vidi jučerašnji odsjek). Ovo je silan dokaz istinitosti biblijskog proročanstva. Pišući više od 500 godina pr. Kr., Daniel je sa zapanjujućom točnošću pretkazao događaje koji su se odigrali 2.300 godina poslije! Doista možemo vjerovati biblijskim proročanstvima.

U međuvremenu, tijekom svih tih zbivanja istina Evandjelja ostajala je u životu zahvaljujući svjedočenju Riječi. Međutim, biblijsku istinu ugrozili su još veći izazovi. Zvijer koja je izišla iz Bezdana (Sotona) zaratila je protiv Svetog pisma. On je pokrenuo nove napade na vjerodostojnost Biblije preko Francuske revolucije koja je otpočela 1789. godine.

Tijekom Francuske revolucije vlasti su službeno uspostavile kult razuma kao ateističku religiju, koja je trebala zamijeniti kršćanstvo. Širom zemlje održan je 10. studenoga 1793. Festival razuma. Crkve širom Francuske pretvorene su u hramove razuma, a jedna žena je ustoličena kao božica razuma. Biblije su spaljivane na ulicama. Službeno je objavljeno da Bog ne postoji i da je smrt samo beskrajn san. Sotona je djelovao preko bezbožnih ljudi s namjerom da pogubi Božja dva svjedoka. Njihova mrtva tijela ostavljena su da leže “na trgu velikoga grada koji se u raznesenom smislu zove Sodoma i Egipat — gdje je njihov Gospodin razapet” (Otkrivenje 11,8). Egipat je bio mnogobožacka kultura koja je odbacivala pravog Boga (vidi Izlazak 5,2). Sodoma simbolizira sveopći nemoral. Tijekom Francuske revolucije dva Božja svjedoka — Stari i Novi zavjet — ležali su mrtvi zbog ateizma i nemorala koji su harali, budući da su sve stege bile olabavljene tijekom krvoprolića.

U Otkrivenju 11,9 stoji da će tijela dvojice Božjih svjedoka ležati nepokopana “tri i pol dana”, odnosno proročka “dana”, koji predstavljaju tri i pol doslovne godine. Ateizam je dostigao vrhunac tijekom Francuske revolucije, što je trajalo otprilike tri i pol godine. To se razdoblje protezalo od 26. studenoga 1793. godine, kada je proglašen izdanim u Parizu religija bila ukinuta, do 17. lipnja 1797. godine, kada su francuske vlasti povukle svoje stroge vjerske zakone.

DVA SVJEDOKA SU USKRSNULA

Pročitajte Otkrivenje 11,11. Što se ovdje pretkazuje u vezi s Božjom riječju?

.....

Na kraju Francuske revolucije, Božja riječ je, u prenesenom smislu, ponovno oživjela. Došlo je do velikog preporoda. Veliki strah obuzeo je one koji su vidjeli da je Božja riječ ponovno postala Božja živa sila za spasenje. Krajem 18. stoljeća Bog je podigao muškarce i žene koji su Evandelje nosili do svih krajeva Zemlje. Biblijske istine brzo su se širile zahvaljujući ljudima poput Williama Careyja, koji je otputovao u Indiju i preveo Bibliju na desetke indijskih narječja. Pokrenuti silom Biblije, misionari su putovali širom svijeta.

Nije slučajno što su nakon Francuske revolucije poduzeti takvi globalni misionarski naponi. Božja riječ je živa. Premda su mnogi pomislili da je "mrtva", ona je i dalje plamtjela u srcima vjernika i ponovno je u punoj mjeri uskrsnula u život, kao što su proročanstva iz Otkrivenja i prorekla. "Nevjernik Voltaire jednom se prilikom hvalio: 'Umorio sam se slušajući kako je dvanaest ljudi osnovalo kršćansku religiju. Dokazat ću da je za njezino obaranje dovoljan jedan čovjek.' Od njegove smrti prošli su naraštaji. Milijuni su mu se pridružili u ratu protiv Biblije. Ali namjesto da je unište, tamo gdje je u Voltaireovo doba bilo stotinu, danas ima deset tisuća — da, i sto tisuća primjeraka Božje knjige. Jedan od prvih reformatora rekao je o kršćanskoj vjeri: 'Biblija je nakovanj na kome su se istrošili mnogi čekići!'" (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 227; u izvorniku 288)

Pročitajte Psalam 119,89; 11,7.8. Što nam ovi redci govore o Bibliji i o tome zašto joj možemo vjerovati?

.....

Božja riječ može biti napadnuta ili potisnuta, ali nikada neće biti iskorijenjena. Čak i mnogi koji se predstavljaju kao kršćani, potkopavaju autoritet Biblije na različite načine tako što dovode u pitanje pojedine njezine dijelove ili naglašavaju njezine ljudske elemente, dok joj istodobno oduzimaju božanski pečat, čime Božja istina biva potkopana.

Ali mi nikada ni na koji način ne smijemo dopustiti da budemo zavedeni tim napadima na Božju riječ. Ona je i danas živa, obraća se ljudskom srcu i udahnuje novi život onima koji su je voljni slušati i slijediti njezin nauk.

Koja se proročanstva posebno obraćaju vama osobno i zašto?

ISTINA POBJEĐUJE

Usprkos napadima neprijatelja, Božje djelo na Zemlji dostići će svoj veličanstveni vrhunac. Evanđelje će se propovijedati “svakom narodu i plemenu, jeziku i puku” (Otkrivenje 14,6). Veliki sukob između Krista i Sotone završit će tako što će Krist potpuno potući sile pakla. Božje kraljevstvo nadjačat će zlo i grijeh će zauvijek biti iskorišten iz svemira. Jedanaesto poglavlje Otkrivenja počinje Sotoninim pokušajem da preko Francuske revolucije uništi kršćanstvo i iskorišteni vjeru u Boga, a završava pobjedom Božjeg kraljevstva nad poglavarstvima i silama zla. Ono pruža ohrabrenje svima koji prolaze kroz vatrene kušnje boreći se za Kristovo djelo i Njegovu istinu.

Pročitajte Otkrivenje 11,15-18. Koji će se događaji odigrati na svršetku vremena, kada se oglasi sedam truba?

.....

.....

Kraljevstvo ovoga svijeta postalo je kraljevstvo našega Gospodina. Krist je pobjednik. Zlo je pobijeđeno. Isus pobjeđuje, Sotona gubi. Pravednost nadvladava. Istina vlada. Bilo bi dobro da poslušamo sljedeće riječi: “Sve što god je izgrađeno na ljudskom autoritetu, srušit će se; ali što je utemeljeno na stijeni Božje nepromjenjive Riječi, ostat će zauvijek.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 227; u izvorniku 288)

Pročitajte Otkrivenje 11,19. Što je Ivan vidio na Nebu? Što se otvorilo pred njim kad je usmjerio pogled prema Nebu?

.....

.....

Pred Ivanovim pogledom otvorio se Božji hram na Nebu. Kad je pogledao u Svetinju nad svetinjama, vidio je Kovčeg saveza. U starozavjetnom Svetištu, koje je kao slika — protulik bilo načinjeno po ugledu na veliki nebeski original, otkrivala se slavna Božja prisutnost između dvojice anđela nad poklopcem Kovčega saveza. U Kovčegu se nalazio Božji zakon. Premda se spašavamo samo milošću po vjeri, poslušnost Božjem zakonu otkriva je li naša vjera prava. Božji zakon je temelj i mjerilo suda (Jakov 2,12). Ta će činjenica postati posebno važna na svršetku vremena (vidi Otkrivenje 12,17; 14,12).

Što nam govori kontrast između bezbožnosti Francuske revolucije i veličanstvenog vrhunca prikazanog u Otkrivenju 11?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Kad su vjerske i svjetovne vlasti zabranile Bibliju, kad je njezino svjedočanstvo izopačeno i kad su uloženi svi mogući naponi što su ih ljudi i demoni mogli smisliti da od nje odvrte umove naroda; kad su oni koji su se usudili objaviti njezine svete istine bili progonjeni, izdani, mučeni i trpani u tamničke ćelije, ubijani kao mučenici zbog svoje vjere ili prisiljavani da bježe u planinsku pustoš, u gudure i špilje — tada su dva vjerna svjedoka proricala obučena u kostrijet. Ali su nastavili svjedočiti tijekom cijelog razdoblja od 1260 godina. U najmračnije doba bilo je vjernih ljudi koji su ljubili Božju riječ i revnovali za Njegovu čast. Ovim je vjernim slugama dana mudrost, snaga i vlast da objave Njegovu istinu tijekom cijelog tog razdoblja.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 212; u izvorniku 267,268)

“Kad se Francuska javno odrekla Boga i odbacila Bibliju, zli ljudi i duhovi tame radovali su se postignuću dugo željenog cilja — kraljevstva oslobođenog ograničenja Božjeg zakona. ... Božji Duh, koji obuzdava okrutnu Sotoninu moć, u velikoj se mjeri povukao i onome koji uživa u ljudskoj bijedi dopušteno je da radi po volji. Oni koji su izabrali službu pobuni uskoro su želi njezine plodove, dok zemlja nije bila napunjena zločinima previše strašnim da bi ih pero opisalo. Iz opustjelih pokrajina i upropaštenih gradova čuo se strašan krik — krik najvećeg očaja. Francuska se uzdrimala kao da ju je pogodio potres. Religija, zakon, društveni red, obitelj, država i Crkva — sve je to oboreno bezbožnom rukom koja se podigla protiv Božjeg zakona.” (*Veliki sukob*, str. 225,226; u izvorniku 286)

“Ako Crkva ne slijedi put koji je On otvorio svojom providnosti, prihvaćajući svaku zraku svjetlosti i vršeći svaku dužnost koja joj može biti otkrivena, religija će se neizbježno svesti na držanje formi, a duh životvorne pobožnosti će nestati.” (*Veliki sukob*, str. 249; u izvorniku 316)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako su se načela velikog sukoba otkrila tijekom Francuske revolucije?

2. Tvrdeći da Bog ne postoji, netko je napisao da “smo slobodni ostvarivati vlastite ciljeve i prelaziti sve intelektualne granice ne obazirući se na znakove upozorenja”. Zašto nam izraz “ne obazirući se na znakove upozorenja” tako puno otkriva o razlozima zbog kojih mnogi odbacuju Boga? Kako nam takve ideje pomažu da objasnimo nešto od onoga što se događalo tijekom Francuske revolucije?

Pokretani nadom

“I reći će se u onaj dan: ‘Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmu, on nas je spasio; ovo je Jahve u koga se uzdasmu! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu.’” (Izaija 25,9)

Biblijski tekstovi: 1. Solunjanima 4,13-18; Matej 24,27.30.31; 2. Petrova 1,19-21; Daniel 8,14; Daniel 9,20-27; Ezra 7,7-13.

Isusov drugi dolazak jedna je od središnjih tema Svetoga pisma. To je zlatna nit koja se provlači kroz svete stranice Biblije. Jedan stručnjak procijenio je da se u Starom zavjetu na 1.845 mjesta govori o Kristovom drugom dolasku. U 260 poglavlja Novog zavjeta Kristov povratak se spominje više od 300 puta — u jednom od svakih 25 redaka. Od 27 novozavjetnih knjiga, 23 se odnose na taj veliki događaj.

Pošto je reformacija u Europi propala i bila ometana podjelama i sukobima, protestantizam je pustio korijene u Novom svijetu, uključujući Sjedinjene Države, gdje su mnogi nastojali podići zastavu istine, što se odnosilo i na istinu o Kristovom drugom dolasku.

Među njima je bio i jedan baptist, zemljoradnik po imenu William Miller. Na osnovi svojeg proučavanja Biblije povjerovao je da će Isus ubrzo doći, čak za njegova života, a onda je tu vijest počeo javno propovijedati. Osnovao je pokret koji je, bez obzira na to što se suočio s velikim razočaranjem, mnogim ljudima razotkrio biblijske istine koje su i do dan-danas žive.

U pouci za ovaj tjedan istražiti ćemo zašto je istina o Kristovom drugom dolasku stoljećima ispunjavala srca vjernika radošću i kako se mi možemo pripremiti za taj veliki događaj.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 400—404.

OBEĆANJE O NJEGOVU POVRATKU

Mnogi reformatori i hodočasnici koji su napustili Nizozemsku i otišli u Novi svijet, čeznuli su za Isusovim dolaskom. Za njih je Kristov drugi dolazak bio radostan događaj koji su željno iščekivali. John Wycliffe radovao se Kristovom dolasku kao velikoj nadi crkve. Calvin je govorio u ime svih reformatora kada je o slavnom Kristovom povratku govorio kao o “najvećem od svih događaja”. Za vjerne Božje muškarce i žene Kristov drugi dolazak bio je nešto čemu se treba veseliti, a ne nešto čega se treba bojati.

Pročitajte: Ivan 14,1-3; 1. Solunjanima 4,13-18; Titu 2,11-14. Zašto su ti biblijski odlomci vjekovima pružali kršćanima tako puno nade?

.....

.....

.....

Lako je razumjeti zašto je vjera u Kristov drugi dolazak donosila takvu nadu i radost kršćanima koji su vjerovali u Bibliju. Taj događaj upućuje na nestanak bolesti, patnje i smrti. On najavljuje kraj siromaštvu, nepravdi i tlačenju. On pretkazuje završetak sukoba, borbi i ratova. On najavljuje buduću mira, sreće i trajnog zajedništva s Kristom i otkupljenima iz svih vjekova, koji će trajati zauvijek.

“Gospodnji dolazak bio je u svim vjekovima nada Njegovih vjernih sljedbenika. Obećanje što ga je Spasitelj dao na rastanku na Maslinskoj gori da će ponovno doći osvjetljavalo je učenicima budućnost, punilo njihova srca radošću i nadom koju žalost nije mogla ugušiti niti nevolje pomračiti. Usred stradanja i progonstva pojava ‘sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista’ bila je ‘blažena nada’. Kad su kršćani u Solunu oplakivali smrt svojih dragih koji su se nadali da će živjeti do Gospodnjeg dolaska, njihov učitelj Pavao uputio ih je na uskrsnuće koje će pratiti Spasiteljev dolazak. Tada će uskrsnuti umrli u Kristu i skupa sa živima biti odneseni u susret Gospodinu. Tako, rekao je, ‘tješite jedan drugoga tim riječima’ (1. Solunjanima 4,16-18).” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 238; u izvorniku 302)

Zašto je Kristov drugi dolazak toliko važan za našu vjeru? Posebno kad znamo da mrtvi spavaju (vidi 10. pouku), zašto ova doktrina poprima toliko značenje? Zašto bismo bez nje bili, kao što kaže Pavao, u potpuno beznadnoj situaciji (vidi 1. Korinćanima 15,15-18)?

OČEKIVANJE TOG VREMENA

Premda su reformatori vjerovali u doslovan, vidljiv, čujan i slavan Kristov povratak, razumijevanje te biblijske istine postupno se mijenjalo. Poznati propovjednici iz 19. stoljeća učili su da će Krist uspostaviti svoje kraljevstvo na Zemlji i donijeti tisuću godina mira. To je dovelo do duhovne obamrlosti i prilično ravnodušnog odnosa prema duhovnim vrijednostima.

Slično tomu, i Kristovi učenici pogrešno su razumjeli narav dolaska Mesije. Mislili su da će On doći kao vojskovođa-osvajatelj koji će slomiti rimski jaram, a ne kao Onaj koji će ih osloboditi od prokletstva i okova grijeha. Zato nisu razumjeli svrhu Njegovog dolaska.

Pročitajte: Djela 1,9-11; Otkrivenje 1,7; Matej 24,27.30.31. Čemu nas ovi redci uče o povratku našega Gospodina?

.....

Kada je Krist došao prvi put kao Djeteta u betlehemskim jaslama, mali broj ljudi zapazio je Njegov dolazak. Ali kada dođe po drugi put, vidjet će Ga "svako oko". Svako uho čut će trubu koja najavljuje Njegov povratak. Svako ljudsko biće na Zemlji promatrat će Njegovu slavu. Ali mi ne moramo biti prevareni. Sveto pismo sasvim jasno prikazuje događaje u neposrednoj vezi s Njegovim povratkom.

"Jedna od najsvečanijih i najslavnijih istina u Bibliji je istina o drugom dolasku Spasitelja kojim će se dovršiti veliko djelo otkupljenja. U obećanju dolaska Onoga koji je 'uskrsnuće i život' Božjem je narodu, koji tako dugo mora putovati 'dolinom smrti', dana dragocjena i radosna nada da će se prognani vratiti u svoj dom. Učenje o drugom dolasku osnovni je nauk Svetoga pisma. Od dana kada je prvi par žalosna srca napustio Eden, djeca vjere čekala su dolazak Obećanoga koji će skršiti moć neprijatelja i opet ih vratiti u izgubljeni raj." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 236; u izvorniku 299)

Jedan od vođa ranog adventizma, Luther Warren, govorio je mladima: "Jedini način da budete spremni za Kristov dolazak jest da se pripremate i da ostanete spremni." Poruka o Kristovom skorom povratku upućuje se svakome od nas da preispita svoje srce i ocijeni svoj duhovni život. To je poziv na pobožno življenje. Neće biti nikakve neutralnosti u ognjenom sjaju slavnog Kristovog povratka.

Pročitajte: 1. Solunjanima 5,2-5; Hebrejima 9,28. Kakvo nam ohrabrenje ovi redci pružaju o načinu Kristovog dolaska?

WILLIAM MILLER I BIBLIJA

Baš kao što je upotrijebio reformatore da ponovno otkriju istinu o opravdanju samo vjerom u Krista, tako je Bog upotrijebio i Williama Millera da ponovno otkrije istinu o Kristovom drugom dolasku. Proučavajući Sveto pismo, Miller je pronašao Krista koji ga voli više nego što je mogao i zamisliti. S Biblijom, bilježnicom i olovkom u ruci počeo je čitati od Postanka i napredovao je onoliko koliko je mogao razumjeti svaki odlomak koji je bio pred njim. Uspoređujući redak s retkom, dopustio je Bibliji da tumači samu sebe.

Pročitajte: Izaija 28,9.10; Izreke 8,8.9; Ivan 16,13; 2. Petrova 1,19-21. Koja načela tumačenja Biblije otkrivete u tim odlomcima?

.....

.....

Dok je William Miller uspoređivao redak s retkom, pred njim su se otvarale tajne Biblije. Tragao je za istinom kao netko tko traga za skrivenim blagom i bio je bogato nagrađen. Duh Sveti otvarao je Božju riječ njegovom razumijevanju. Pristupao je biblijskim proročanstvima s istom marljivošću s kojom je proučavao i ostale njezine tekstove.

Pročitajte: Daniel 1,17; 2,45; 1. Petrova 1,10.11; Otkrivenje 1,1-3. Čemu nas ti redci uče o razumijevanju biblijskih proročanstava?

.....

Simboli u biblijskim proročkim knjigama nisu zaključani tako da se ne mogu razumjeti. Bog pun ljubavi dao nam je svoju proročku Riječ da bi nas pripremio za veličanstvene događaje koji se ubrzo trebaju odigrati u ovom svijetu. William Miller je jasno razumio da proročanstva tumače sama sebe. Proročke simbole razjašnjava sama Biblija. Nemani predstavljaju kraljeve i kraljevstva (Daniel 7,17.23). Vjetar predstavlja razaranja (Jeremija 49,36). Voda predstavlja plemena i narode (Otkrivenje 17,15). Žena predstavlja Crkvu (Jeremija 6,2; Efežanima 5,22-32). Vremenska proročanstva iz Daniela i Otkrivenja također su napisana simboličnim jezikom, pri čemu jedan proročki dan predstavlja jednu do-slovnu godinu (Brojevi 14,34; Ezekiel 4,6). Kad je ta načela primijenio na tumačenje Biblije, William Miller je bio zapanjen onim što je otkrio o, kako je mislio, vremenu Kristovog povratka.

Zašto je ispravno razumijevanje proročkog simbolizma tako važno za našu vjeru?

DVIJE TISUĆE I TRISTO DANA IZ DANIELA 8,14

William Miller je zapazio da su se događaji koje su proroci najavili vrlo precizno ispunjavali: 400 godina boravka Abrahamovih potomaka u Egiptu, 40 godina izraelskog lutanja kroz pustinju, 70 godina izraelskog ropstva i Danielovih 70 tjedana danih Izraelu (Postanak 15,13; Brojevi 14,34; Jeremija 25,11; Daniel 9,24).

Pročitajte: Marko 1,15; Galaćanima 4,4; Rimljanima 5,6. Što nam ovi redci govore o Božjem vremenskom rasporedu kad je riječ o prvom dolasku?

.....

Dok je proučavao proročanstva, uspoređujući redak s retkom, Miller je zaključio da ako Bog ima određeni vremenski raspored kroz cijelu Bibliju, onda sigurno ima određeno vrijeme i kad je riječ o Gospodnjem drugom dolasku.

Pročitajte Daniel 8,14. Koji se događaj trebao odigrati po završetku 2.300 dana?

.....

.....

William Miller je prihvatio popularno gledište da "čišćenje Svetišta" znači čišćenje Zemlje vatrom. Marljivo je proučavao Sveto pismo da bi razumio taj toliko važan događaj. Otkrio je povezanost između 8. i 9. poglavlja Daniela. U 8. poglavlju anđelu je naloženo: "Objasni mu to viđenje." (Daniel 8,16) Do kraja tog poglavlja, jedini dio viđenja koji je ostao neobjašnjen (vidi Daniel 8,27) odnosi se na 2.300 dana. Poslije se anđeo vratio k Danielu i rekao mu: "Daniele, evo me: dođoh da te poučim." (Daniel 9,22; vidi također Daniel 9,23.25-27) To mu je trebalo pomoći da razumije taj dio o 2.300 dana.

Znamo da je tako zato što su prve sljedeće riječi anđela, pošto je Danielu poručio: "Pazi dobro na riječ, razumij viđenje." (Daniel 9,23), bile: "Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu" (Daniel 9,24). Riječ prevedena kao "određeno" doslovno znači "odsječeno". Sedamdeset tjedana, 490 godina je odsječeno. Ali od čega? Od viđenja o 2.300 dana — što je bio jedini dio u 8. poglavlju koji Daniel nije razumio, i koji mu je anđeo sada došao objasniti.

A budući da je polazna točka za 70 tjedana bila "od časa kad izađe riječ... neka opet sagrađe Jeruzalem" (Daniel 9,25), Milleru je postalo jasno da će, ako nađe taj datum, moći odrediti početak za računanje 70 tjedana i proročanstva o 2.300 dana.

NAJDUŽI PROROČKI VREMENSKI LANAC

Pročitajte Ezra 7,7-13. Kada je izdan taj proglas da se izraelskim naseljenicima u Perziji dopusti da idu i obnove svoj grad i hram?

.....

Proglas je izdao Artakserkso, perzijski kralj, 457. godine pr. Kr. To je bio treći proglas kojim se Hebrejima dopuštalo da se vrate kako bi obnovili Jeruzalem i ponovno uspostavili službe u hramu. Taj treći proglas bio je najpotpuniji i označio je početak proročanstva o 2.300 dana/godina.

Pročitajte Daniel 9,25.26. Kada je trebalo otpočeti to proročko razdoblje? Koji se veliki događaji ovdje pretkazuju?

.....

U tom izvanrednom proročanstvu Daniel je vidio da će “od časa kad je izišla riječ da se vrate i sagrađe Jeruzalem” (Varaždinska Biblija) do dolaska Mesije proći 69 proročkih tjedana, ili 483 proročka dana, odnosno 483 doslovne godine. Otkad je taj proglas donesen u jesen 457. godine pr. Kr., 483 godine protežu se do jeseni 27. godine po Kr. Riječ “Pomazanik” znači “Mesija”. Godine 27. Krist je bio kršten i primio je pomazanje Duhom (Djela 10,38). Nakon krštenja Isus je otišao u Galileju. “Tu je propovijedao Radosnu vijest Božju. Govorio je: ‘Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje.’” (Marko 1,14.15)

Na proljeće 31. godine, usred posljednjeg proročkog tjedna, tri i pol godine nakon svojeg krštenja, Isus je razapet. Sustav prinošenja žrtava koji je upućivao na Janje Božje, okončan je Kristovom žrtvom na Golgoti. Lik je zamijenio protulik i konačno su sve žrtve i prinosi obrednog sustava prestali vrijediti.

Pročitajte Daniel 9,27. Kako je proročanstvo o sedamdeset tjedana završilo?

.....

Sedamdeset tjedana, odnosno 490 godina, posebno danih Hebrejima, završilo je 34. godine kada je Veliko vijeće odbacilo evanđeosku poruku (Djela 6,8—7,60). Kada oduzmemo tih 490 od 2.300 godina, ostaje nam 1.810 godina do završetka proročanstva. To nas dovodi do 1844. godine. William Miller i prvi adventisti vjerovali su da Svetište iz Daniela 8,14 predstavlja Zemlju i zaključili su da će Krist te 1844. godine doći i očistiti Zemlju vatrom. (Vidi grafikon iz odsjeka za petak.)

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Pogledajte sljedeći grafikon u vezi s proročanstvima o 70 tjedana i 2.300 dana. Ta proročanstva počinju 457. godine pr. Kr. i najavljuju događaje povezane s “Mesijom Knezom” (Varaždinska Biblija), na kojem se proročanstvo o 70 tjedana temelji. Polazeći od tog čvrstog temelja, proročanstvo o 2.300 dana završava 1844. godine.

Proročanstvo o 2.300 dana iz Daniela 8,14

70 tjedana iz Daniela 9,24 (= 490 godina)		1.810 godina	
457. pr. Kr.	34. po Kr.	1844. po Kr.	

“Slično prvim učenicima, ni William Miller ni njegovi drugovi nisu posve shvatili značenje vijesti koju su objavljivali. Duboko ukorijenjene zablude u Crkvi sprečavale su ih da dođu do pravilnog tumačenja jedne važne točke u proročtvu. I stoga su — premda su u svijetu objavljivali vijest koju im je Bog povjerio — zbog pogrešnog razumijevanja njezinog smisla ipak doživjeli razočaranje.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 277,278; u izvorniku 351,352)

“Bog je ipak ostvario svoj dobronamjerni cilj, jer je dopustio da se upozorenje o sudu iznese upravo na ovaj način. Veliki je dan bio blizu i ljudi su po Božjoj providnosti kušani određenim vremenom kako bi otkrili što im je u srcu. Vijest je bila namijenjena kušanju i čišćenju Crkve. Ljudi su trebali saznati teži li im srce za svijetom ili za Kristom i Nebom. Tvrdili su da ljube Spasitelja, a sada su svoju ljubav trebali dokazati. Jesu li bili spremni odreći se svojih svjetovnih nada i častoljubivih planova i s radošću pozdraviti dolazak svoga Gospodina? Vijest im je trebala omogućiti da spoznaju svoje pravo duhovno stanje. Bila je poslana u milosti kako bi ih potakla da pokajanjem i poniznošću traže Gospodina.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 279; u izvorniku 353)

PITANJA ZA RAZGOVOR

- 1. Koje pouke možemo izvući iz iskustva Williama Millera? Opovrgava li Bog ponekad naša pogrešna shvaćanja?**
- 2. Zašto je razumijevanje Daniela 9,24-27 tako značajno za utvrđivanje unutarnje cjelovitosti Biblije i Kristove božanske naravi?**
- 3. Koju ulogu u planu spasenja ima razumijevanje proročanstva? Zašto su proročanstva tako značajna u Božjem planu?**

Svjetlo iz Svetišta

“Glavno je u ovom izlaganju: imamo takva velikog svećenika koji sjede s desne strane prijestolja Veličanstva na nebesima, službenika Svetišta i pravog Šatora, onoga koji podiže Gospodin, a ne čovjek.” (Hebrejima 8,1.2)

Biblijski tekstovi: Izlazak 25,8.9.40; Hebrejima 8,1-6; Levitski zakonik 16,21.29-34; Levitski zakonik 23,26-32; Hebrejima 9,23-28; Daniel 7,9.10; Matej 25,1-13; Otkrivenje 11,19.

Ubrzo nakon razočaranja 22. listopada 1844., neki mileriti, pošto su se molili i proučavali, uvidjeli su svoju pogrešku. Proročanstvo o 2.300 dana nije se odnosilo na Isusov drugi dolazak, kao što se dotad mislilo, već na Kristovo djelo u nebeskom Svetištu, tako snažno dočarano u Poslanici Hebrejima.

Očišćenje Svetišta na Nebu bilo je ispunjenje onoga na što je ukazivalo čišćenje zemaljskog Svetišta, kao što uči Levitski zakonik. Da biste bolje razumjeli ovu važnu istinu, pogledajte paralele između 7. i 8. poglavlja Knjige proroka Daniela:

Daniel 7	Daniel 8
Babilon	_____
Medo-Perzija	Medo-Perzija
Grčka	Grčka
Rim	Rim
Sud na Nebu	Čišćenje Svetišta

Te paralele otkrivaju nam pravu narav čišćenja Svetišta, što je zapravo veliki predadventni, istražni sud. U pouci za ovaj tjedan proučit ćemo životno važnu biblijsku istinu o Kristovoj službi u nebeskom Svetištu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, Znaci vremena, 2018., stranice 415—411.

NEBESKO SVETIŠTE

Pročitajte: Izlazak 25,8.9.40; Hebrejima 8,1-6. Koja su dva Svetišta spomenuta u tim redcima?

.....

.....

Ozbiljno proučavajući Sveto pismo u mjesecima nakon 1844. godine, rani adventistički vjernici došli su do zaključka da se u Bibliji spominju dva Svetišta — jedno koje je izgradio Mojsije, i drugo veliko izvorno na Nebu. U Bibliji se izraz “Svetište” odnosi prvo na Šator koji je sagradio Mojsije, kao sliku ili “protulik” nebeskih stvarnosti, i drugo, na “pravi Šator” na Nebu, na koji je zemaljsko Svetište ukazivalo. Služba slike je prigodom Kristove smrti izgubila svoje značenje. Dakle, “pravi Šator” na Nebu je Svetište novog Saveza. A budući da se proročanstvo iz Daniela 8,14 ispunjava u ovoj eri, Svetište o kojem je riječ mora biti Svetište novog Saveza.

“Svršetkom 2.300 dana, odnosno 1844. godine, na Zemlji već mnogo stoljeća nije bilo nikakvog svetišta. Prema tome se proročanstvo: ‘Još dvije tisuće i tri stotina večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno’, nesumnjivo odnosi na Svetište na Nebu.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 330; u izvorniku 417)

Svetište u pustinji bilo je maketa ili slika nebeskog Svetišta. Službe u zemaljskom Svetištu nagovještavale su Božji plan spasenja. Svaka prinesena žrtva prikazivala je Isusovu žrtvu na križu (vidi Ivan 1,29). Zahvaljujući Kristovoj žrtvi, mi smo slobodni od osude za grijeh. Dobili smo oprost. Naša krivnja nestaje kad priznamo svoje grijehe i prihvatimo Isusovu žrtvu za nas (1. Ivanova 1,9). Ali Isus nije samo Janje koje je umro za nas, već i Svećenik koji živi radi nas.

“Odatle slijedi da može zauvijek spasavati one koji po njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih.” (Hebrejima 7,25) On uklanja krivnju zbog grijeha i spašava nas od sile grijeha (Rimljanima 8,1-4; 2. Korinćanima 5,21). Isusova služba u nebeskom Svetištu odvija se u našu korist. Kao rezultat Njegovog posredovanja, stisak grijeha u našem životu je oslabljen. Mi više ne robujemo svojoj grešnoj naravi. U Kristu smo slobodni od osude i od vlasti grijeha. Sve dok se vjerom držimo Krista, imamo sigurnost spasenja.

Što za vas znači činjenica da je Isus sada na Nebu i da služi za vas, odnosno da On tamo posreduje za vas? Zašto vam je potreban netko tko posreduje u vašu korist? Zašto je ta istina radosna vijest?

U SVETINJI NAD SVETINJAMA

Pročitajte: Levitski zakonik 16,21.29-34; 23,26-32; Hebrejima 9,23-28. Zašto je Dan pomirenja bio tako važan u starom Izraelu?

.....

.....

Svećenici su vršili službu svakog dana u godini, ali na Dan pomirenja, koji se na hebrejskom zove Jom Kipur, oči cijelog Izraela bile su uprte u Svetište. U Levitskom zakoniku 16 i 23 nalaze se izričite upute o Danu pomirenja. Sve uobičajene aktivnosti su prestajale. Svi su postili. Dok je veliki svećenik ulazio u Svetinju nad svetinjama — u Božju prisutnost, narod je preispitivao svoja srca. Tražili su Boga s poniznošću i iskrenim priznanjem grijeha.

Onaj tko ne bi “postio” na Dan pomirenja, bio bi “odstranjen” i ne bi više pripadao izabranom narodu (Levitski zakonik 23,27.29). Na Dan pomirenja veliki svećenik je unosio krv jarca za Jahvu u Svetište i pošto bi poškopio nad Pomirilištem, mazio je tom krvlju rogove zlatnog žrtvenika i žrtvenika od mjedi, čisteći u potpunosti cijelo Svetište. Kada bi “dovršio pomirenje”, veliki svećenik je polagao ruke na živog jarca i ispovijedao grijeh Izraela. Tada bi jarac bio odveden u pustinju i zauvijek odstranjen iz njihovog tabora (Levitski zakonik 16,20-22).

Krv se prenosila u Svetište tijekom svakodnevnih službi, čime je prikazano bilježenje grijeha (Jeremija 17,1) i Božje preuzimanje odgovornosti za njegovo konačno uklanjanje. A onda, na Dan pomirenja, grijeh se iznosio iz Svetišta i polagao na glavu žrtvenog jarca Azazela, koji je predstavljao Sotonu, čime se otkrivalo da on snosi krajnju odgovornost za problem grijeha.

Jarac je odvođen daleko u pustinju, tako da je, pred kraj Dana pomirenja, Bog imao čisto Svetište i čist narod. U nebeskom Svetištu Krist posreduje za nas. Najprije je vršio službu u Svetinji, a sada, od 1844. godine, nakon završetka 2.300 dana, u Svetinji nad svetinjama.

Mi ćemo dobro proći na tom sudu zahvaljujući Isusu, našoj Zamjeni, jer smo, kao što je Ellen G. White rekla, “opravdani Njegovom pravdom, u kojoj nemamo udjela” (*Isusov život*, str. 12; u izvorniku 25). Zbog te pravednosti — pripisane (uračunate) nama — mi postimo, što podrazumijeva odvratanje od grijeha. To znači da se ne odnosimo olako prema zlu, ne opravdavamo svoje omiljene grijeha i ne držimo ih se, već rastemo u milosti i živimo svetim životom.

Kakvo je značenje Dana pomirenja u našem životu? Zašto bi on trebao utjecati na naš način života?

SUD ZASJEDA

Usporedite Daniel 7,9.10 i Otkrivenje 14,6.7. Koja se sličnost nalazi u ovim redcima?

.....

.....

Predmet suda ističe se u cijeloj Bibliji. "Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud." (Propovjednik 12,14) Isus je upućivao svoje slušatelje na buduće vrijeme suda, kada će "za svaku neko-risnu riječ što je izreknu odgovarati na Sudnji dan" (Matej 12,36). Apostol Pavao dodaje da će Bog "osvijetliti što je sakriveno u tami i objaviti nakane srdaca" (1. Korinćanima 4,5). Anđeoski glasnik poručio je Ivanu da je "došao čas njegova Suda" (Otkrivenje 14,7).

Pročitajte Otkrivenje 22,10-12. Kad se Isus vrati, što će biti sa sudbinom cijelog čovječanstva? Kakva je jasna objava dana Ivanu?

.....

.....

S obzirom na to da Krist dolazi kako bi podijelio svoje konačne nagrade, prije toga mora postojati sud koji će pokazati tko će primiti kakvu nagradu po Njegovom dolasku. Nakon Kristovog povratka, neće biti druge prilike. Svako ljudsko biće imat će sasvim dovoljno informacija da bi donijelo svoju konačnu, neopozivu odluku za ili protiv Krista.

Pročitajte Matej 25,1-13. Zašto se Isus na tako različit način obraća tim dvjema skupinama vjernika?

.....

.....

"Kad se ispitivanje završi, kad budu istraženi i odlučeni slučajevi svih koji su tijekom stoljeća izjavili da pripadaju Kristovim sljedbenicima, tada će — a ne prije — završiti vrijeme kušnje i zatvoriti se vrata milosti. Tako nas jedna kratka rečenica: 'Koje bijahu pripravne, udoše s njim na svadbu, te se zatvoriše vrata' vodi kroz posljednju Spasiteljevu službu do vremena završetka velikog djela spasenja čovjeka." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 339; u izvorniku 428)

Mi se ne trebamo bojati suda. Zahvaljujući Kristu, imamo oprost, imamo slobodu od krivnje, imamo silu da živimo pobožnim životom i pripast će nam konačna pobjeda.

RADOSNA VIJEST O SVETINJI NAD SVETINJAMA

Pročitajte: Hebrejima 4,14-16; 10,19-22. Kakvu nam sigurnost pružaju ovi redci i kakav božanski poziv upućuju svakome od nas?

.....

.....

Ovdje u Poslanici Hebrejima Pavao nam poručuje da se “držimo čvrsto”, “pristupamo s pouzdanjem”, da se u svojoj vjeri usredotočimo na Isusa, našega Velikog svećenika. U Isusu imamo sve što nam je potrebno. Vjerom možemo ući u nebesko Svetište “putem novim i živim” koji je Isus otvorio za nas. Gledajući u dvorište Svetišta, vidimo *krv* na rogovima mjedenog žrtvenika. U Svetinji vidimo *krv* na zlatnim rogovima kadionog žrtvenika. Vidimo *krv* pošćropljenu po zavjesi ispred Pomirilišta. Isusova krv priprema put na svakom koraku. To nam pruža nadu jer se s Bogom možemo ponovno sjediniti jedino ako nam Isus oprost i izbriše naše grijehe. Božja milost je bezgranična, ali je isto takva i Njegova pravda. A pravda ne može prihvatiti Kristovu žrtvu kao otkup za naše prijestupe ako Isus ne pruži jamstvo — prvo da će nam oprostiti grijehe, i drugo, da će ih izbrisati.

Pročitajte Otkrivenje 11,19. U kontekstu velike borbe, zašto je to viđenje značajno? Kako ono pokazuje neodvojivu povezanost između Zakona i Evandjelja?

.....

Tu u blistavoj svjetlosti i plamtećoj slavi Božje prisutnosti, u prijestolnoj dvorani svemira, u podnožju Božjeg prijestolja, otkrivamo Božji zakon u Kovčegu saveza. Tu u Svetinji nad svetinjama otkrivaju se Božja pravda i Njegova milost. Nijedna zemaljska sila ne može promijeniti Božji zakon, između ostalog i zato što se on čuva u Kovčegu saveza na Nebu. U Hebrejima 8,10 stoji: “Ovo je Savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim poslije onog vremena — veli Gospodin. — Staviti ću svoje zakone u pamet njihovu, upisat ću ih u srca njihova. Ja ću biti Bog njihov, a oni će biti narod moj.” Ulazeći vjerom u nebesko Svetište, nalazimo oprost za svoje grijehe iz prošlosti i silu da živimo životom poslušnosti posredstvom Krista, koji je umro za nas i koji ispisuje svoj Zakon na našem srcu. Isus nas spašava “zauvijek” (Hebrejima 7,25). On nas spašava u potpunosti — od kazne za grijeh i od sile grijeha.

Zašto je Isusovo posredovanje tako nevjerovatno radosna vijest? Suočeni sa Zakonom kao mjerilom pravednosti, kakvu bismo nadu imali bez Evandjelja?

ISUS — NAŠ ZAGOVORNIK NA SUDU

Pročitajte Hebrejima 10,9-14. Koju nam razliku taj tekst otkriva između službe svećenika u zemaljskom Svetišću i Isusove službe u nebeskom Svetišću?

.....

Krist je umro na križu, jedanput za sve, kao savršena žrtva za grijeh. Njegova svećenička služba u nebeskom Svetišću nas posvećuje. A sada, pošto je ušao u Svetinju nad svetinjama, On nas zagovara na sudu (vidi 1. Ivanova 2,1). “Jednako će se i Krist, pošto je prinesen samo jedanput da uzme grijeh sviju, drugi put pokazati, bez odnosa prema grijehu, onima koji ga iščekuju da im dadne potpuno spasenje.” (Hebrejima 9,28) Njegovom žrtvom i Njegovim posredovanjem riješen je problem grijeha. A sada On dolazi ponovno, po one “koji željno čekaju njegov dolazak” (2. Timoteju 4,8 — Suvremeni hrvatski prijevod).

Pročitajte Hebrejima 6,19.20. Zašto nas Isus poziva da Ga slijedimo, i što otkrivamo kada Ga slijedimo?

.....

.....

“Kristovo posredovanje za čovjeka u nebeskom Svetišću isto je tako bitno u planu spasenja kao što je to bila i Njegova smrt na križu. Svojom smrću Krist je započeo djelo zbog kojeg je nakon uskrsnuća uzašao da bi ga dovršio na Nebu. Mi moramo vjerom ući iza zastora ‘kamo je ušao za nas u svojstvu preteče Isus’ (Hebrejima 6,20). Tamo se zrcali svjetlost s križa na Golgoti. Tamo možemo dobiti jasniji uvid u tajne otkupljenja. Nebo je uz bezgraničnu cijenu postiglo spasenje čovjeka; prinesena Žrtva zadovoljava najšire zahtjeve Božjeg pogaženog Zakona. Isus je otvorio put k Očevu prijestolju i Njegovim posredovanjem svi koji vjerom dolaze pred Boga mogu iznijeti ondje svoju iskrenu želju.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 386,387; u izvorniku 489)

Plan spasenja cjelovito rješava veliki sukob i izbavljenje ovog planeta iz Sotoninog stiska. Isus je svojim životom pokazao Božju ljubav prema svijetu u nevolji i svemiru koji to promatra. Njegova smrt je razotkrila svu grozotu grijeha i omogućila spasenje cijelom čovječanstvu. A Njegovo posredovanje u nebeskom Svetišću pruža prednosti pomirenja svakome tko ga u vjeri primi.

Na koji je način Kristova smrt na križu povezana s Njegovim posredovanjem u nebeskom Svetišću, i zašto je sud toliko potreban za plan spasenja?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Zapazite kako su opisani Isusovo djelo za nas na sudu i naša uloga u tome: "Isus ne opravdava njihove grijeha, ali upućuje na njihovo kajanje i vjeru, i zahtijevajući za njih oprost podiže svoje ranjene ruke pred Ocem i pred svetim anđelima, govoreći: Znam ih po imenu, urezao sam ih u svoje dlanove. 'Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.' (Psalam 51,19) A tužitelju svoga naroda kaže: 'Suzbio te Jahve, Satane! Suzbio te Jahve koji izabra Jeruzalem!' (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 383; u izvorniku 484)

"Činjenica da je priznati Božji narod prikazan kako stoji pred Gospodinom u prljavoj odjeći, treba dovesti do poniznosti i dubokog istraživanja srca svih koji ispovijedaju Njegovo ime. Oni koji čiste svoje duše poslušnošću istini, imat će najponiznije mišljenje o sebi. Što budu više gledali Kristov besprijeekorni karakter, to će biti jača njihova želja da budu što sličniji Njemu i to će manje vidjeti čistoću ili svetost u sebi samima. Ali dok moramo biti svjesni svoje grešnosti, trebamo se pouzdati u Krista koji je naša pravednost, naše posvećenje i naše otkupljenje. Mi ne možemo odgovoriti na Sotonine optužbe protiv nas. Samo Krist može stvarno moliti za nas. On je u stanju ušutkati tužitelja dokazima koji nisu zasnovani na našim, nego na Njegovim zaslugama." (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 415; u izvorniku 471,472)

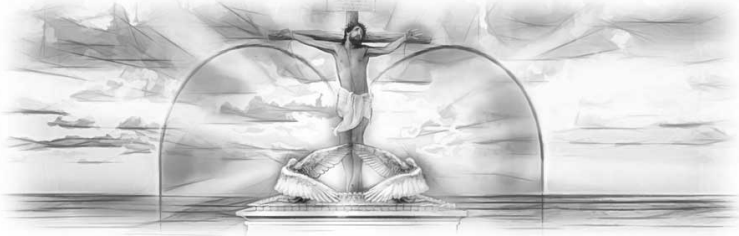
"Mi sad živimo u vrijeme velikog dana pomirenja. Dok je veliki svećenik u zemaljskoj službi vršio pomirenje za Izraelce, od svih se zahtijevalo da poste, kaju se zbog grijeha i ponize pred Gospodinom, jer bi u protivnom bili uklonjeni iz naroda. Na isti način svi koji bi htjeli da im imena ostanu u knjizi života trebaju sada, u ovih nekoliko preostalih dana svoje probe, postiti pred Bogom, žalosni zbog grijeha i iskreno se kajući." (*Veliki sukob*, str. 387; u izvorniku 489,490)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koji se osjećaji bude u vama pri pomisli da Isus podiže svoje ranjene ruke pred Ocem u našu korist? Zašto je to naša jedina nada na sudu?

2. Mi živimo u Danu pomirenja. Pomirenje je Božje djelo za spasenje izgubljenih grešnika. Zašto bi, dakle, svaki dan posvećen Božjem djelu za spasenje grešnika trebao biti radosna vijest?

3. Obratite pozornost na riječi Ellen G. White: "Jedino Krist može uputiti djelotvornu molitvu u naše ime. On može ušutkati tužitelja dokazima koji se zasnivaju ne na našim, već na Njegovim zaslugama." (*Advent Review and Sabbath Herald*, 2. siječnja 1908.) Kako tu nadu možete primijeniti na sebe?

Temelj Božje vladavine

“Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo sujedočanstvo.” (Otkrivenje 12,17)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 14,6-12; Propovjednik 12,13.14; Izreke 28,9; Daniel 7,25.

Na osnovi predanog proučavanja Biblije adventisti su došli do spoznaje o značenju Zakona koji se nalazi u Svetinji nad svetinjama nebeskog Svetišta. Proničući u samu srž Božjeg zakona, otkrili su važnost subote, četvrte zapovijedi. Upravo ta zapovijed, više od bilo koje druge, jasno priznaje Boga kao našeg Stvoritelja, što je temelj svakog pravog bogoštovlja i tema koja će biti posebno značajna u završnim danima ovozemaljske povijesti (vidi Otkrivenje 14,6-12).

Sotonin cilj od samog početka bio je da potkopavanjem Božjeg zakona osujeti pravu službu Bogu. On zna da onaj tko “pogriješi samo u jednome, postaje krivac za sve” (Jakov 2,10), i zato ohrabruje ljude da krše Božji zakon. Sotona mrzi subotu zato što ona podsjeća ljude na Stvoritelja i kako Ga treba slaviti. Ali ona je također i dio Božjeg zakona koji se nalazi u Svetinji nad svetinjama nebeskog Svetišta. A budući da Zakon definira grijeh, dokle god ljudi žele biti vjerni Bogu, Njegov Zakon i dalje vrijedi, uključujući i zapovijed o suboti.

Pouka za ovaj tjedan pokazuje povezanost između Svetišta, Božjeg zakona, subote i predstojeće krize u vezi sa žigom Zvijeri. Istražit ćemo također i važnost subote za naraštaj posljednjeg vremena.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 412—416.

SVETIŠTE I ZAKON

Pročitajte: Otkrivenje 11,19; Izlazak 25,16; 31,18; Otkrivenje 12,17. Što se prema tim tekstovima nalazilo u Kovčegu saveza u Svetinji nad svetinjama?

.....

.....

.....

.....

.....

Dan pomirenja bio je dan suda. Cijelom Izraelu bilo je zapovjedbno da sudjeluje u tom događaju pokajanjem, preispitivanjem duše i suzdržavanju od svakog posla (vidi Levitski zakonik 23,29-31). Veliki svećenik je samo na taj dan ulazio u Svetinju nad svetinjama da bi izvršio pomirenje za grijeh. Tu, u najskrovitijem dijelu Svetišta, stajao je Kovčeg saveza. U Kovčegu se nalazio Božji zakon Deset zapovijedi, napisan na kamenim pločama. Zlatni poklopac Kovčega nazivao se Pomirilište, i tu je škropljeno krvlju da bi se Svetište očistilo od grijeha. Božja prisutnost pokazivala se u slavi Šekine iznad Pomirilišta. Svaka prinesena žrtva otkrivala je Božju milost prema grešnim ljudima, ali Dan pomirenja pokazuje da će se grijeh pamtit i sve do sudnjeg dana (Hebrejima 10,3) i da se on može ukloniti jedino na osnovi vjere u Kristovu krv koja čisti od grijeha (1. Petrova 1,18.19). Tu, u Božjoj prisutnosti, milost i pravda prelijepo se sjedinjuju.

Gledajući u nebesko Svetište, apostol Ivan je vidio kako se "otvori hram Božji što se nalazi u nebu i pokaza se njegov Kovčeg saveza" (Otkrivenje 11,19). U knjizi *Veliki sukob* nalazi se sljedeće tumačenje: "Božji zakon u nebeskom Svetištu je uzvišeni izvornik, a propisi napisani na kamenim pločama i po Mojsiju zabilježeni u Petoknjžju bili su vjeran prijepis. Oni koji su razumjeli ovu važnu istinu tako su uvidjeli da je božanski Zakon svet i nepromjenjiv." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 345 ; u izvorniku 434).

Razmišljajte o suboti koja nam, brzinom od preko tisuću šesto kilometara na sat, dolazi svakog tjedna, bez iznimke. Što nam to govori o važnosti doktrine o stvaranju? Za koju drugu doktrinu postoji tako moćan podsjetnik koji se uvijek iznova ponavlja?

NEPROMJENJIVOST BOŽJEG ZAKONA

Pročitajte: Matej 5,17.18; Psalam 111,7.8; Propovjednik 12,13.14; 1. Ivanova 5,3; Izreke 28,9. Čemu nas ti biblijski redci uče o kršćanskom odnosu prema Zakonu?

.....

.....

Adventisti sedmoga dana idu stopama reformatora koji su naglašavali svetost Božjeg zakona. Obratite pozornost na sljedeću tvrdnju Johna Wesleyja: "Obredni ili ceremonijalni zakon koji je Mojsije predao sinovima Izraelovim i koji je sadržavao sve naloge i uredbe u vezi sa starim žrtvama i službama u hramu, naš Gospodin je došao uništiti, razriješiti i potpuno ukinuti. ... Ali moralni Zakon, sadržan u Deset zapovijedi, o kojem su govorili proroci, On nije ukinuo. Namjera Njegovog dolaska nije bila da ukine bilo koji dio tog Zakona. To je Zakon koji se nikad ne smije prekršiti, koji stoji kao 'vjerni svjedok u oblacima'. ... Svaki dio tog Zakona mora ostati na snazi za cijelo čovječanstvo i za sva vremena, kao nešto što ne ovisi o mjestu i vremenu, niti o bilo kakvim drugim okolnostima podložnim promjeni, već o naravi Boga i naravi čovjeka i njihovog nepromjenjivog uzajamnog odnosa." (Upon Our Lord's Sermon on the Mount, Discourse V, *John Wesley's Sermons: An Anthology*, Nashville, TN: Abington Press, 1991., str. 208,209)

Usporedite Izlazak 34,5-7 sa sljedećim tekstovima: Rimljanima 7,11.12; Psalam 19,8-12; 89,15; 119,142.172. Što nam ovi redci govore o odnosu između Božjeg zakona i Božjeg karaktera?

.....

S obzirom na to da je Božji zakon prijepis Njegovog karaktera, podnože Njegovog prijestolja i temelj morala čovječanstva, Sotona ga mrzi. "Kako je zemaljsko Svetište bila slika ili uzorak nebeskog, onda je i Zakon koji se čuvao u Kovčegu saveza na Zemlji bio vjeran prijepis Zakona u Kovčegu na Nebu. U tom je slučaju prihvaćanje istine o nebeskom Svetištu uključivalo i priznavanje zahtjeva Božjeg zakona i obvezu spram subote u četvrtoj zapovijedi. Ovdje je bila tajna ogorčenog i odlučnog protivljenja skladnom izlaganju Svetoga pisma koje je rasvijetlilo Kristovu službu u nebeskom Svetištu." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 344; u izvorniku 435)

Koji razlog ljudi navode kada tvrde da mi više nismo obvezni držati Deset zapovijedi? Što mislite, što zapravo stoji iza toga?

SUBOTA I ZAKON

Pročitajte: Otkrivenje 14,6.7; 4,11; Postanak 2,1-3; Izlazak 20,8-11. Kakav je odnos između stvaranja, subote i Božjeg zakona?

.....

Stvaranje mnogo govori o našoj vrijednosti u Božjim očima. Mi nismo sami u svemiru — kao neka trunčica svemirske prašine — niti smo proizvod genetičke slučajnosti. Drugim riječima, službeni znanstveni scenarij o nastanku života, koji je prihvaćen od strane masovnih medija i popularne kulture, u svakom je smislu nespojiv s biblijskim izvještajem.

Mi smo ovdje zato što nas je Isus stvorio. A On je dostojan našeg obožavanja ne samo zato što nas je stvorio, već i zato što nas je otkupio. Stvaranje i spasenje nalaze se u samoj srži svakog istinskog bogoštovlja. U skladu s tim subota ima presudno značenje za razumijevanje plana spasenja. Subota govori o Stvoriteljevoj brižnosti i Spasiteljevoj ljubavi.

Po završetku tjedna stvaranja, Bog je počinuio u ljepoti i veličanstvu svijeta koji je stvorio. On je počinuio i zato da bi nam dao primjer. Subota je tjedni odmor da bismo slavili Onoga koji nas je stvorio. Kada slavimo Boga subotom, mi otvaramo svoje srce da bismo primili poseban blagoslov koji On daje u taj dan i ni u jedan drugi dan u tjednu.

Subota upućuje na Stvoritelja koji nas je toliko volio da nas nije napustio kada smo odlutali od svrhe koju je imao za nas. Subota je vječni simbol našeg počivanja u Njemu. Ona je poseban znak odanosti Stvoritelju (Ezekiel 20,12.20). Ona je simbol odmora a ne djela, milosti a ne legalizma, sigurnosti a ne osude, oslanjanja na Boga za spasenje, a ne na nas same. Pravi subotnji odmor je milostivo počivanje u rukama Onoga koji nas je stvorio, koji nas je otkupio i koji će ponovno doći po nas.

Božja poruka posljednjeg vremena za ovaj svijet u Otkrivenju 14, poziva ljude da svake subote počivaju u Njegovoj ljubavi i brizi. Ona nas poziva da se sjećamo Onoga koji nas je stvorio i da Mu dajemo slavu. Držanje subote je spona između savršenstva Edena i slave novog Neba i nove Zemlje koji trebaju doći. Ona nas podsjeća da će jednog dana raskošna ljepota Edena biti obnovljena.

Većina adventista sedmoga dana suočila se s optužbama da su legalisti, a ta se optužba obično povezuje s našim držanjem subote. Razgovarajte o suboti kao simbolu otkupljenja i opravdanja vjerom. Kako to da poslušnost Božjoj zapovijedi da se odmaramo navodi ljude na pomisao da mi zapravo pokušavamo zaraditi svoj odlazak na Nebo?

ŽIG ZVIJERI

Pročitajte Otkrivenje 12,12.17; 13,7. Što nam se ovdje otkriva o Sotoninom gnjevu? Zašto je davao toliko gnjevan na Božji narod posljednjeg vremena?

.....

Otkrivenje 12 daje nam obrise sveopćeg sukoba između Krista i Sotone kroz vjekove. On će dostići vrhunac prigodom Sotoninog završnog napada na Božji narod. Otkrivenje 13 predstavlja nam dva đavolja saveznika, Zvijer iz mora i Zvijer iz zemlje. Te dvije sile pridružiti će mu se u ratovanju protiv Božjeg naroda.

Pročitajte Otkrivenje 13,4.8.12.15; 14,7.9-11. (Vidi također Otkrivenje 15,4; 16,2; 19,20; 20,4; 22,9.) Koja se ključna tema pojavljuje u svim tim redcima?

.....

Zapazite tu suprotnost. Ljudi obožavaju ili Stvoritelja ili nešto drugo. Stvoritelj je dostojan obožavanja (Otkrivenje 5,9). Borba između Krista i Sotone na Nebu otpočela je upravo zbog obožavanja: "Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu." (Izaija 14,14) Sotona je želio biti obožavan, što pripada jedino Stvoritelju. Prema Otkrivenju 13, on u tome uspijeva zahvaljujući djelovanju Zvijeri iz zemlje (Otkrivenje 13,4).

Usporedba s Danielom 7 pokazuje da je ta Zvijer iz zemlje isto što i mali rog koji "pomišlja da promijeni blagdanska vremena i Zakon" i koji vlada 1.260 proročkih "dana", to jest 1.260 godina (Daniel 7,25; usporedi Otkrivenje 13,5; vidi 6. pouku). A jedini dio Božjeg zakona Deset zapovijedi koji se bavi vremenom jest četvrta zapovijed. Ta je crkva pokušala premjestiti dan za bogoslužje sa subote, sedmog dana, na nedjelju, prvi dan u tjednu.

To što jedna zemaljska sila nastoji zamijeniti dan za bogoslužje, sedmi dan — subotu, koju je sam Bog dao kao znak svojeg autoriteta (Izlazak 31,13; Ezekiel 20,12.20), znači pokušaj da se božanski autoritet sasvim ukine. Na toj pojedinosti je, dakle, žarište konačnog sukoba između pravog i lažnog bogoštovlja.

Zato Otkrivenje prepoznaje ljude koji su vjerni Bogu kao one "koji vrše Božje zapovijedi" (Otkrivenje 12,17; 14,12). To podrazumijeva sedmi dan subotu, a ne nedjelju. Oni koji odbace konačni poziv trojice anđela da se klanjaju Bogu u Njegov sveti dan (Izaija 58,13) i koji umjesto toga budu obožavali Zvijer u njezin lažni sveti dan, nedjelju, primit će žig Zvijeri (vidi 11. pouku).

VIJESTI TROJICE ANĐELA

U Otkrivenju 14,7 prvi anđeo jakim glasom poziva: “Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!” Taj nebeski poziv upućen je svima nama da se u svjetlu predstojećeg suda potpuno predamo i svesrdno služimo Stvoritelju svijeta.

Drugi anđeo objavljuje: “Pade, pade veliki Babilon koji vinom srdžbe i vinom svoga bluda napoji sve narode!” (Otkrivenje 14,8) Babilon predstavlja otpadnički vjerski sustav koji je odbacio vijest anđela i prihvatio lažni sustav bogoštovlja. Zato nas Otkrivenje 14,9-11 upozorava da se ne klanjamo “Zvijeri i njezinu kipu”. Tu su predstavljena dva suprotstavljena opredjeljenja — obožavanje Stvoritelja ili obožavanje Zvijeri. Svaka osoba na planetu Zemlji donijet će svoju konačnu, neopozivu odluku kome pripada njezina nepodijeljena odanost — Isusu ili Sotoni.

Pročitajte Otkrivenje 14,12. Po kojim se dvjema karakteristikama prepoznaju oni koji se odbijaju pokloniti Zvijeri? Zašto su one presudne?

.....

.....

Bog će imati svoj narod posljednjeg vremena koji će Mu ostati vjeran i kad se suoči s najvećim protivljenjem i najžešćim progonstvom u povijesti svijeta. Zahvaljujući daru Kristove pravednosti, oni će voditi milošću ispunjen život poslušnosti. Klanjanje Stvoritelju u izravnoj je suprotnosti s klanjanjem Zvijeri, a pokazuje se u držanju Božjih zapovijedi. Taj konačni sukob oko odanosti Kristu ili odanosti Zvijeri usredotočuje se na bogoštovlje, a u samoj srži velikog sukoba između dobra i zla pitanje je subote.

Ti posvećeni sljedbenici Spasitelja neće imati samo “vjeru u Isusa”, već i “Isusovu vjeru”. Isusova vjera je tako duboka, tako puna pouzdanja, tako posvećena da je ni svi demoni pakla ni sve kušnje na zemlji ne mogu poljuljati. To je vjera koja se uzda i kad ne vidi, vjeruje i kad ne može objasniti i nada se i kad ne razumije. Ta “Isusova vjera” i sama je dar koji primamo vjerom. Ona će nas provesti kroz nevolju koja je pred nama. Kada izbije konačna kriza i kad se suočimo s gospodarskim zabranama, s progonstvom, zatvaranjem, pa i samom smrću, Isusova vjera provest će nas kroz posljednje sate na planetu Zemlji prije nego što se Isus vrati.

Kako Bog danas priprema vašu vjeru za ono što će doći u budućnosti?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“U nedostatku dokaza iz Svetoga pisma koji bi išli njima u prilog, mnogi su, zaboravljajući da se ista vrsta rasuđivanja koristila protiv Krista i Njegovih apostola, neumorno pitali: ‘Zašto naši veliki ljudi ne razumiju ovaj predmet o suboti? Malo je onih koji vjeruju kao što vi vjerujete. Nemoguće je da ste vi u pravu, a svi učeni ljudi u svijetu u zabludi.’

Da bi se pobili takvi argumenti, valjalo je samo navesti nauk Svetoga pisma i uputiti na povijest Gospodnjeg postupanja sa svojim narodom u svim vremenima.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 360; u izvorniku 455)

“Ali kršćani su u ranijim stoljećima svetkovali nedjelju, uvjereni da svetkuju biblijsku subotu. I danas u svakoj Crkvi, ne isključujući Rimokatoličku, ima pravih kršćana koji iskreno vjeruju da je nedjelja božanski određen dan odmora. Bog prihvaća njihovu iskrenu namjeru i pošten postupak. Ali kad svetkovanje nedjelje bude nametnuto zakonom i svijetu bude jasna obveza prema pravoj suboti, onda će svi koji budu prestupali Božju zapovijed, da bi poslušali propis iza kojega nema većeg autoriteta no što je Rim, time štovati papinstvo više nego Boga. Takvi će se pokloniti Rimu i sili koja nameće ustanovu koju je uveo Rim. Oni se klanjaju Zvijeri i njezinom kipu. Kad budu odbacili ustanovu koju je Bog proglasio znakom svojega autoriteta i namjesto nje iskazivali poštovanje onoj koju je Rim izabrao kao znak svoje vrhovne vlasti, ljudi će time primiti znak odanosti Rimu — ‘žig Zvijeri’. I tek kad ovaj predmet bude jasno iznesen ljudima i oni dođu u položaj da biraju između Božjih i ljudskih zapovijedi, tada će oni koji nastave s prijestupima primiti ‘žig Zvijeri.’” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 355; u izvorniku 449)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Svijet se mijenja tako brzo i tako dramatično. Zašto moramo biti uvijek budni i na oprezu kako nas događaji posljednjih dana ne bi zatekli nespremne?

2. Kako se razumijevanje suda i Božjeg zakona može uskladiti s činjenicom da se spašavamo isključivo milošću?

3. Na koje načine možete svjedočiti onima koji ne razumiju značenje prave subote i iskreno svetkuju nedjelju, prvi dan tjedna?

4. Koje opasnosti leže u povezivanju crkvenih i državnih vlasti? Kako se mi kao kršćani trebamo odnositi prema vlastima?

Razotkrivanje spiritizma

“Jer će sâm Gospodin sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i sa zvukom trube Božje sići s neba, i najprije će uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živi, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu. I tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom.” (1. Solunjanima 4,16.17)

Biblijski tekstovi: Matej 10,28; Propovjednik 9,5; Izaija 8,19.20; Ivan 11,11-14.21-25; 1. Solunjanima 4,16.17; Otkrivenje 16,13.14; Matej 24,23-27; 2. Solunjanima 2,9-12.

Prije nekoliko desetljeća počele su se pojavljivati priče o iskustvima bliske smrti, prema kojima ljudi koji su umrli, a onda bili oživljeni, iznose nevjerojatne izvještaje o tome što su vidjeli i čuli dok su bili “mrtvi”. Tisuće takvih priča bilo je dokumentirano i proučeno. Širom svijeta, uključujući i kršćanski svijet, milijuni ljudi vjeruju da su ti izvještaji dokaz da mrtvi nisu doista mrtvi. To osnovno spiritističko vjerovanje jedno je od najraširenijih i najuspješnijih sotonskih prijevara.

Spiritizam je začeo još u Edenu, kad je zmija slagala Adamu i Evi rekavši: “Ne, nećete umrijeti!” (Postanak 3,4) Tijekom povijesti spiritizam je poprimao različite oblike, ali uvijek s osnovnom pretpostavkom da se život nastavlja nakon smrti. U završnom sukobu na Zemlji Sotona će prevariti milijune ljudi uz pomoć spiritističkih pojava. Otkrivenje pokazuje da je to jedan od načina na koje će on pokušati zavladati svijetom. Naša jedina zaštita protiv Sotoninih prijevara posljednjeg vremena je osobni odnos s Kristom i čvrsta utemeljenost na biblijskom nauku. To obuhvaća i njezin nauk o smrti, bez obzira na to što nam kažu naše oči, uši i srce.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 417—421.

SMRTONOSNE POSLJEDICE SPIRITIZMA

Tvrđnja da je smrt zapravo samo ulazak u novu fazu života zasniva se na konceptu o prirodnoj besmrtnosti duše. Ta poganska ideja rano se uvukla u crkvu koja se, opet, udaljila od biblijskih osnova u pokušaju da svoju vjeru učini razumljivom širem rimskom svijetu: "Teorija o besmrtnosti duše jedno je od onih lažnih učenja što ih je Rim, posuđujući od poganstva, pripojio religiji kršćanskog svijeta." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 433; u izvorniku 549)

"Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti! Bojte se radije onog koji može i dušu i tijelo uništiti u paklu." (Matej 10,28) Što nam ovaj redak govori o navodnoj besmrtnosti duše?

.....

Bog je zabranio svojem narodu da se upliće u okultizam bilo koje vrste. Nisu smjeli držati među sobom nikoga "tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao na pokojnike" (Ponovljeni zakon 18,11). Takve ljude trebalo je kamenovati do smrti (Levitski zakonik 20,27). Ta kazna djeluje okrutno, ali ona je osmišljena s namjerom da zaštiti Izrael od obožavanja lažnih bogova.

Zazivanje duhova demonska je aktivnost. Ono navodi ljude na lažno bogoslužje i krivotvori pravi odnos s Bogom, ali nikad ne može zadovoljiti najdublje potrebe srca. Spiritizam je u srži sotonskog plana za porobljavanje svijeta. Ali Isus svojom milošću i silom oslobađa robove iz lanaca zla koji ih drže zarobljenim.

Pročitajte: Propovjednik 9,5; Job 7,7-9; Izaija 8,19.20. Čemu nas ti biblijski odlomci uče o smrti i komunikaciji s mrtvima?

.....

Potpuno nebiblijsko vjerovanje da mrtvi idu izravno na Nebo u trenutku smrti, kao i svetkovanje nedjelje, već je toliko dugo prisutno i toliko duboko ukorijenjeno da ga se ljudi vrlo teško mogu odreći. Ljudi upotrebljavaju par redaka, izvađenih iz konteksta, kako bi opravdali svoje vjerovanje. Međutim, te lažne doktrine ostavljaju ih bez ikakve zaštite protiv prijevara u koje ih Sotona nastoji uvući, posebno u završnoj krizi.

Kakvo je vaše iskustvo kad je riječ o pokušajima da drugim kršćanima objasnite stanje mrtvih? Što se u vašem slučaju pokazalo kao uspješno, ako ste uopće imali nekog uspjeha?

SMRT U STAROM ZAVJETU

Pročitajte: Psalam 6,6; 115,17; 1. o kraljevima 2,10; 11,43; 14,20. Čemu nas ovi redci uče o stanju mrtvih?

.....

.....

Stari zavjet ne uči o besmrtnosti duše. Niti uči da odmah nakon smrti vjerni uzlijeću u nebesko blaženstvo za svu vječnost, dok nevjerni silaze u pakao gdje će gorjeti svu vječnost. Stari zavjet uči da je smrt zapravo san. U 1. knjizi o kraljevima koristi se izraz "počinu kraj otaca svojih" da bi se opisala smrt patrijarha. Psalmi to nazivaju "zaspati na smrt" (Psalam 13,4; usporedi Psalam 90,5). Govoreći o smrti, Job spominje nebuđenje iz sna (Job 14,12). A psalmist dodaje: "A ja ću u pravdi gledati lice tvoje, i jednom kad se probudim, sit ću ga se nagledati." (Psalam 17,15)

Kada je asirska vojska bila poražena i uništena, za smrt njezinih vojnika kaže se da su se "skamenili" (Psalam 76,8). Zamisao o mrtvima kao o bestjelesnim duhovima koji lebde unaokolo kako bi komunicirali sa živima uopće nije biblijska, već čisto poganska.

Nerazumijevanje istine o smrti ostavlja nas otvorenim za sotonske obmane. "Mnogi će se suočiti s đavolskim duhovima koji će se predstaviti u liku njihovih voljenih rođaka ili prijatelja i objavljivati najopasnija krivovjerja. Ovi će posjetitelji računati s našim najnježnijim osjećajima i činiti čuda da bi potkrijepili svoje tvrdnje. Moramo biti spremni oduprijeti im se biblijskom istinom da mrtvi ne znaju ništa i da su oni koji se pojavljuju đavolski duhovi." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 441; u izvorniku 560)

Pročitajte: Daniel 12,2; Job 19,25.26. Što još u ovim redcima saznajemo o stanju mrtvih?

.....

Smrt je počivanje u snu sve do uskrsnuća. Nema nikakvih bestjelesnih duhova koji lebde unaokolo da bi komunicirali sa živima. Premda su pogani vjerovali u svijet duhova, Izraelci su smrt razumjeli kao spavanje do jutra uskrsnuća. Iako žalimo za mrtvima, o onima koji su umrli u Kristu treba razmišljati na sljedeći način: oni sklapaju svoje oči u trenutku smrti, a onda, koliko god vremena prošlo do Isusovog povratka, sljedeće čega će postati svjesni bit će Njegov drugi dolazak. Njihova prva misao prigodom uskrsnuća bit će: *Isuse, kako si se brzo vratio!*

SMRT U NOVOM ZAVJETU

Pročitajte: Ivan 11,11-14.21-25; 2. Timoteju 1,10; 1. Korinćanima 15,51-54; 1. Solunjanima 4,15-17. Kako novozavjetni pisci opisuju smrt u usporedbi sa starozavjetnim piscima?

.....

.....

I Stari i Novi zavjet koriste san kao simbol smrti. Najmanje pedeset tri puta u Bibliji riječ "san" izjednačena je sa smrću. Biblijski pisci se slažu da ne postoji nešto takvo kao što je svjesno postojanje besmrtno duše koja napušta tijelo neposredno nakon smrti.

Ali Novi zavjet dodaje još jednu dimenziju, koja je nagoviještena već u Starom zavjetu — slavno uskrsnuće o Kristovom povratku.

Evandjelja naglašavaju da vječni život postoji samo u Kristu. Ni svi demoni pakla ne mogu lišiti vjernike njihove sigurnosti u vječni život. Krist je pobijedio smrt na križu. Grob više ne može zadržati svoje žrtve. Kristovo uskrsnuće je jamstvo da će svi vjernici jednog dana biti uskrsnjeni iz grobova u trenutku Njegovog povratka.

Pogledajte sljedeće Pavlove riječi: "Ako, naime, mrtvi uistinu ne uskrsavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, bez ikakve je vrijednosti vaša vjera; vi ste još u svojim grijesima. Tada i oni koji u Kristu umriješe, izginuše." (1. Korinćanima 15,16-18) Kakvog bi smisla imali ti redci ako bi mrtvi odmah nakon smrti odlazili u blaženstvo Neba? Što Pavao misli pod tim "izginuše" ako su oni, zapravo, već na Nebu?

Upravo suprotno, cijeli Pavlov naglasak je u tome da je Kristovo uskrsnuće temelj našeg uskrsnuća i da je bez uskrsnuća "bez ikakve vrijednosti vaša vjera; vi ste još u svojim grijesima". U tom slučaju mrtvi bi ostali pod zemljom i zauvijek propali.

Ovi redci savršeno se slažu s drugim biblijskim tekstovima o nadi koju imamo u uskrsnuće prigodom Isusovog povratka, kada ćemo primiti "neprolaznu, neokaljanu, neuvelu baštinu koja vam stoji sačuvana u nebesima" (1. Petrova 1,4). Ako bi, međutim, mrtvi već bili na Nebu, zašto bi Petar govorio o baštini koja je "sačuvana u nebesima" za nas? Jasno je da su novozavjetni vjernici željno iščekivali Kristov dolazak i uskrsnuće mrtvih, i ta nada ih je poticala da ostanu vjerni u životnim kušnjama.

Zašto je uskrsnuće tako moćna nada za kršćansku vjeru? A što ako bismo imali križ, ali ne i uskrsnuće? Kakvu bismo nadu tada imali? Zašto je onda uskrsnuće tako važan dio naše vjere?

SPIRITIZAM U POSLJEDNJE DANE (1)

Pročitajte: Matej 24,5.11.24; 2. Solunjanima 2,7-9; Otkrivenje 13,13.14; 16,13.14. S kakvim će se prijeverama ljudi suočavati u posljednjim danima?

.....

Davao će se služiti “čudesnim znakovima” i spektakularnim pojavama kako bi prevario ljude neposredno prije Isusovog dolaska. Govoreći o moći obmane demonskih duhova, Angel Rodriguez iznosi sljedeće zanimljivo mišljenje: “Njihova moć uvjeravanja ne ogleda se u sadržaju njihove poruke, već u sili natprirodnih pojava koje nazivamo ‘znakovima’ ili ‘čudima’. Oni izvode (*poieo*) pojedine znakove, čime se pozivaju više na osjećajnu stranu ljudskih bića nego na njihove diskrecijske i umne sposobnosti. Činjenica da te znakove čine demoni pokazuje da je objedinjujuća sila poruke trojice nečistih duhova (Zmaj, Zvijer i lažni Prorok) zapravo spiritističke naravi — Bog nije njezin izvor ni pokretač. Kada se sveopći sukob približi svojem kraju, na pozornicu ljudske povijesti stupit će demonska sila na dotad nezabilježan način. Spiritizam, koji u samom temelju ima nebiblijski nauk o besmrtnosti duše, ubrzo će zarobiti cijeli svijet.” (“The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages”, neobjavljeni rukopis, str. 6)

Zašto je opasno osloniti se na osjećaje? Koju oni ulogu imaju, u dobrom i u lošem smislu, u našem vjerskom iskustvu? Kako bi Sotona mogao zaobići naše misaone procese i pozvati se na naše osjećaje?

.....

“Sotona se dugo pripremao za konačni pokušaj da prevari svijet. ... Sotona je razvojem spiritizma malo-pomalo pripravljaio put za svoje remek-djelo prijevere. Još nije u cijelosti uspio ostvariti svoje nakane, ali će u tome uspjeti u posljednjem ostatku vremena. ... Osim onih koji će se održati Božjom silom vjerom u Njegovu riječ, cijeli će svijet biti uvučen u ovu obmanu. Ljudi se brzo predaju kobnoj sigurnosti, a probudit će ih tek izlivanje Božje srdžbe.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 442; u izvorniku 561,562) Naša jedina sigurnost je u Isusu i Njegovoj Riječi.

Nije teško zamisliti kako bi milijuni, čak i milijarde ljudi, koji ne razumiju stanje mrtvih, mogli biti uvučeni u zablude povezane s vjeronanjam da mrtvi nastavljaju živjeti nakon smrti.

Od kojih su uobičajenih zabluda, čak i sada, zaštićeni oni koji razumiju da mrtvi spavaju?

SPIRITIZAM U POSLJEDNJE DANE (2)

Naša nada u spasenje ukorijenjena je u Kristu. Njegove krvlju umrljane ruke pozivaju nas da prihvatimo žrtvu koja nam se besplatno nudi, iako je plaćena po beskrajnoj cijeni. Krist će se ubrzo vratiti po svoje. U Titu 2,13 Kristov drugi dolazak naziva se “blaženom nadom”.

A Sotonin je cilj da uništi tu nadu. On će izvoditi čuda i znamenja, činit će sve i svašta čime bi ljude mogao odvući od biblijske istine i spasenja u Kristu.

„Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa.” (Otkrivenje 14,12) U posljednjoj bitci Sotona će učiniti sve što je u njegovoj moći ne bi li ljude spriječio da drže “Božje zapovijedi” ili da imaju “vjeru u Isusa” — ili i jedno i drugo. Zato moramo biti oprezni prema svakom učenju, čak i ako je praćeno znakovima i čudesima, koje bi nas moglo odvratiti od ovih dviju karakteristika ostatka.

Pročitajte: Matej 24,23-27; 2. Korinćanima 11,13.14; 2. Solunjanima 2,9-12. Što nam ovi redci govore o Sotoninoj moći prijevare i načinu djelovanja?

.....

.....

.....

U posljednjim trenucima vremena Sotona će izvesti svoju konačnu prijevaru: “Uskoro će se na nebu pojaviti strašni nadnaravni prizori, znak moći demona da čine čuda. Đavolski će duhovi otići kraljevima cijeloga svijeta da ih utvrde u obmani i potaknu kako bi se udružili sa Sotonom u njegovoj posljednjoj borbi protiv nebeske vladavine. Ovim će putem vladari i podanici biti podjednako prevareni. Pojavit će se osobe, pretvarajući se da su Krist, i zahtijevati titule i štovanje koje pripada Otkupitelju svijeta. One će izvesti neobična čuda liječenja i tvrditi da s Neba imaju objave koje se suprote svjedočanstvu Svetoga pisma.

Kao završni čin velike obmanjujuće drame, sâm će Sotona glumiti Krista. Crkva je dugo tvrdila da čeka na Spasiteljev dolazak kao na ostvarenje svojih nada. Sad će veliki varalica pokazati kao da je Krist došao. U različitim krajevima svijeta Sotona će se pojaviti među ljudima kao veličanstveno biće blještava sjaja, slično opisu Božjeg Sina u Ivanovu Otkrivenju 1,13-15.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 491; u izvorniku 623,624)

Zašto je razumijevanje istine o načinu Kristovog povratka, kao i o stanju mrtvih, toliko važno za našu zaštitu od prijevare?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Nedavno objavljena knjiga Leeja Strobela, *The Case for Heaven* (*Slučaj za Nebo*), zasniva se na ideji da prigodom smrti ljudi ostaju u nekoj vrsti svjesnog postojanja, pri čemu se “iskustva bliske smrti” koriste kao jedan od “dokaza”. Navodimo primjer: “Još jedna djevojčica, koja je doživjela iskustvo bliske smrti tijekom operacije srca, rekla je da je sreća svojeg brata ‘s druge strane’ — što ju je iznenadilo s obzirom na to da nije imala brata. Kada se poslije oporavila i ispričala to svojem ocu, on joj je tada prvi put otkrio da je doista imala brata, ali da je on umro prije njezinog rođenja.” (Lee Strobel, *The Case for Heaven*, Grand Rapids, MI: Zondervan Books, 2021., str. 69) Strobel, međutim, ne može uskladiti tu ideju o trenutačnom prelasku u zagrobni život s jasnim biblijskim naukom da kršćani primaju konačnu nagradu tek kada se vrati Krist.

Upozoreni smo: “Mnogi će se suočiti s đavolskim duhovima koji će se predstaviti u liku njihovih voljenih rođaka ili prijatelja i objavljivati najopasnija krivovjerja. Ovi će posjetitelji računati s našim najnježnijim osjećajima i činiti čuda da bi potkrijepili svoje tvrdnje. Moramo biti spremni oduprijeti im se biblijskom istinom da mrtvi ne znaju ništa i da su oni koji se pojavljuju đavolski duhovi.

Upravo je pred nama ‘čas kušnje koji će doći na sav svijet da podvrgne kušnji stanovnike zemlje’ (Otkrivenje 3,10). Svi kojima vjera nije čvrsto utemeljena na Božjoj riječi bit će zavedeni i nadvladani. Sotona radi sa ‘svakovrsnim pokvarenim zavodjenjem’ ne bi li stekao nadzor nad sinovima čovječjim i njegove će se obmane stalno povećavati. Ali on može postići svoj cilj samo ako ljudi dragovoljno popuste njegovim kušnjama. Oni koji iskreno traže spoznaju istine i teže pokoravanjem istini očistiti svoje duše čineći ono što mogu u pripremi za sukob, naći će sigurnu obranu u Bogu istine. ‘Budući da si sačuvao moju poruku o postojanosti, i ja ću tebe sačuvati’, obećao je Spasitelj (Otkrivenje 3,10). Bog bi prije poslao sve anđele s Neba da zaštiti svoj narod, nego ostavio i jednu dušu koja se uzda u Njega da je Sotona nadvlada.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 441; u izvorniku 560)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kojim se neprimjetnim spiritističkim utjecajima Sotona koristi kako bi djelovao na um? Koju ulogu u tome imaju masovni mediji?

2. Kako biste mogli govoriti o svojoj vjeri nekome tko je upravo izgubio dragu osobu i vjeruje da je ona sada na Nebu? Što je prikladno reći, a što nije?

Predstojeći sukob

“Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina.” (Ivan 17,17)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 14,7.9.12; Otkrivenje 4,11; Otkrivenje 13,1.2; Otkrivenje 12,3-5.17; Otkrivenje 13,11-18.

Postoji razmjerno nov medicinski uređaj pod nazivom biočip veličine zrna riže, koji se može ugraditi u tijelo pacijenta. Biočip sadrži informacije o povijesti bolesti pacijenta, koje se zatim mogu dobiti prolaskom vanjskog čitača preko područja gdje je biočip umetnut. Neki kršćani to vide kao urotu kojom se nameće žig Zvijeri. Za druge žig Zvijeri ima veze s bar-kodovima na konzervama hrane. Ili je to neki misteriozni broj na novčanicama dolara koji navodno iznosi 666. Za neke to ima veze s masonskim redom, iluminatima, crnim helikopterima UN-a i Ujedinjenim narodima.

Pouka za ovaj tjedan ukazuje na predstojeći sukob oko bogoštovlja. Sotona će osporavati Božju vlast pokušavajući potkopati Božji zakon. Konkretno, subota će postati središte sveopćeg sukoba u čijem će središtu biti pitanje bogoštovlja. Sotona mrzi subotu jer mrzi Stvoritelja. On će upotrijebiti prisilu, pritisak i silu da bi slomio našu odanost Kristu. Doći će do sukoba oko pravog i lažnog dana bogoslužja. Bog upućuje posljednji poziv na vjernost Kristu usprkos progonstvu, gospodarskim zabranama, zatvaranju i proglasu o smrtnoj kazni. Pouka za ovaj tjedan pokazuje kako će nas Isus provesti kroz posljednji sukob na Zemlji.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 422—425.

POSLJEDNJI SUKOB IZ OTKRIVENJA

Otkrivenje sadrži mnogo više od zagonetnih simbola, čudnih zvijeri i neobičnih slika. Ono govori o vječnim istinama koje je Bog pun ljubavi povjerio naraštaju posljednjeg vremena. Sukob između Krista i Sotone otpočeo je na Nebu zbog bogoštovlja i dostići će konačni vrhunac također zbog bogoštovlja.

Usporedite Otkrivenje 14,7.9 i 4,11. Koja se sveobuhvatna tema provlači kroz Otkrivenje u vezi sa sveopćim sukobom između dobra i zla?

.....

U cijelom Otkrivenju bogoštovlje i stvaranje neraskidivo su povezani. U Otkrivenju 14,7 upućuje nam se poziv da se poklonimo Gospodaru svega stvorenog. Nasuprot teoriji o evoluciji, koja je na juriš osvojila svijet u posljednja dva stoljeća, subota je vječni podsjetnik na naš identitet. Ona stalno potvrđuje da smo stvorena bića i da je naš Stvoritelj dostojan naše odanosti i obožavanja. To je jedan od razloga što đavao toliko mrzi subotu.

Pročitajte Otkrivenje 12,17; 14,12. Koji je najveći izraz obožavanja Stvoritelja?

.....

Obožavanje Stvoritelja držanjem Božjih zapovijedi u izravnoj je suprotnosti s obožavanjem Zvijeri. Bog će imati svoj narod posljednjeg vremena koji će Mu biti odan usprkos najvećem protivljenju i najžešćem progonu u povijesti.

“Dok će svetkovanje lažne subote sukladno državnim zakonima, suprotno četvrtoj zapovijedi, biti priznanje vjernosti sili koja se protivi Bogu, svetkovanje prave subote i poslušnosti Božjem zakonu dokaz je vjernosti Stvoritelju.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 477; u izvorniku 605)

U Otkrivenju 14,12 stoji da će ti posvećeni sljedbenici Spasitelja imati “vjeru Isusovu” (Šarić). Isusova vjera je toliko duboka da vjeruje i u ono što ne vidi. Ona ustrajava i kad ne razumije. To je Isusov dar koji primamo vjerom i koji će nas provesti kroz predstojeći sukob.

Sedmi dan subota, simbol Boga kao Stvoritelja, seže unatrag do samog Edena. Zato se napada, kao što je učinio Rim (vidi Daniel 7,25). To zapravo znači da se napada Božji autoritet na najosnovnijoj mogućoj razini. Kako nam ta istina pomaže da sagledamo zašto će svetkovanje subote u posljednjim danima biti toliko sporno pitanje?

NADOLAZEĆA KRIZA

Proročanstvo o žigu Zvijeri u Otkrivenju 13 govori nam o najžešćoj i najgoroj fazi Sotoninog rata protiv Boga. Otkad je Isus umro na križu neprijatelj zna da je poražen, ali ulaže krajnje napore da što je moguće više ljudi povede sa sobom. Njegova prva strategija u tom nastojanju je prijevara. Kada prijevara ne uspijeva, on pribjegava sili. Na kraju će izdati proglas da svatko tko se ne bude htio pokloniti Zvijeri ili primiti njezin žig treba biti ubijen. Vjerski progon, naravno, nije ništa novo. On postoji još otkako je Kajin ubio Abela zato što je poslušao Božju zapovijed. Isus je rekao da će se to događati čak i među vjernima.

Pročitajte: Ivan 16,2; Matej 10,22; 2. Timoteju 3,12; 1. Petrova 4,12. Što je doživjela novozavjetna Crkva i kako se to može primijeniti na Kristovu crkvu posljednjeg vremena?

.....

.....

Kroz cijelu kršćansku povijest progonstvo je bilo uobičajeno. To se događalo i u poganskom Rimu, ali je posebno došlo do izražaja u žestokom progonu kršćana koji su vjerovali u Bibliju od strane srednjovjekovne crkve. Žig Zvijeri bit će samo posljednja karika u tom paklenom lancu. Kao i tijekom progonstava u prošlosti, ljudi će se morati pokoriti određenom skupu vjerovanja i službeno odobrenom sustavu bogoštovlja.

Prema proročanstvima to će progonstvo početi gospodarskim zabranama — nitko neće moći ni kupiti ni prodati ako ne bude imao žig. I svatko tko odbije taj žig bit će osuđen na smrt (Otkrivenje 13,15,17).

One koji se predstavljaju kao kršćani, davao već sada priprema za posljednji ispit tako što ih potiče da prave kompromise u životu. I kada bude izgledalo kao da se cijeli svijet zanio za Zvijeri (Otkrivenje 13,3), prizor će se iznenada promijeniti i proročka kamera usmjerit će se na Božji narod. Otkrivenje 14,12 pruža nam tu sliku: “Ovdje je strpljivost svetih, koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.” Božji narod živi u pobožnoj poslušnosti. Gospodnjom milošću oni čvrsto stoje i “prate Janje kud god ono ide” (Otkrivenje 14,4). Kristovom silom oni pobjeđuju sile tame koje se postrojavaju nasuprot njima.

Kao što smo vidjeli u 9. pouci, glavni sukob između dobra i zla odvija se oko bogoštovlja. Zvijer se najprije služi prijevarom, a kada to ne uspije, pribjegava sili.

Jeste li spremni, ako ste uopće spremni, da materijalni razlozi ugroze vaše svetkovanje subote?

PREPOZNAVANJE ZVIJERI (1)

Pročitajte Otkrivenje 13,1.2. Odakle potječe ta Zvijer i tko joj daje vlast?

Otkrivenje prepoznaje Zmaja ili Zmiju prvenstveno kao Sotonu. U Otkrivenju 12,3-5 kaže se da je Zmaj pokušao “da joj proždere Dijete čim ga rodi”, “sina — muškarca”, koje kasnije “bi doneseno k Bogu i prijestolju”. Djelujući preko poganskog Rima, davao je pokušao ubiti Krista (vidi Matej 2,16-18). Neprijatelj Boga i čovjeka djeluje preko političkih i vjerskih ustanova da bi postigao svoje ciljeve.

O toj Zvijeri preko koje djeluje neprijatelj, rečeno je: “Zmaj joj predade svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast.” (Otkrivenje 13,2) Ovo se proročanstvo precizno ispunilo stotinama godina kasnije, kada je rimski car Konstantin premjestio svoju prijestolnicu iz Rima u Carigrad, glavni grad današnje Turske. To je stvorilo vakuum moći na nekadašnjem prijestolju Cezara u carskom gradu Rimu. Tako je poganski Rim dao Zvijeri njezino prijestolje, odnosno glavni grad.

Isaac Backus je pisao: “Premještanjem sjedišta Carstva u Carigrad ... Konstantin je ustupio mjesto rimskom biskupu, omogućivši mu da se uzvisi iznad svih ljudi na Zemlji, pa i iznad Boga nebeskog.” (*The Infinite Importance of the Obedience of Faith, and of Separation from the World*, str. 16) Prema Thomasu Hobbesu, “papinstvo je ništa drugo do duh preminulog Rimskog Carstva, koji okrunjen sjedi na njegovom grobu.” (*Leviathan*, New York: Oxford University Press, 1996., str. 386) A pozornom analizom otkriva se da je Zvijer iz mora iz Otkrivenja 13 otpadnička vjerska sila koja izlazi iz Rima i uspostavlja svjetski sustav bogoslužja (Otkrivenje 13,3.4). Ta Zvijer nije neka osoba. To je vjerska organizacija koja je istine Božje riječi zamijenila ljudskim odredbama.

Pročitajte Otkrivenje 13,1.6. Koja je riječ ključna za prepoznavanje te Zvijeri?

Sveto pismo definira *bogohuljenje* u Ivanu 10,33 i Luki 5,21 dvama primjerima: (1) kada se čovjek pretvara ili tvrdi da je Bog, i (2) kada čovjek tvrdi da ima moć opraštati grijeh. U Isusovom slučaju te su optužbe bile neopravdane jer je On Bog pa ima pravo i opraštati grijeh. Rimsko papinstvo ima dva karakteristična učenja koja Biblija označava kao bogohuljenje — ono tvrdi da njegovi svećenici imaju moć opraštati grijeh i da papa ima Božju vlast na Zemlji.

PREPOZNAVANJE ZVIJERI — (2)

Umjesto da se klanja Zvijeri, Božji narod nalazi najveću radost i zadovoljstvo u obožavanju Gospodina. Njihova poslušnost izvire iz srca punog ljubavi. Oni su odani Njemu zato što znaju koliko je On odan njima.

Pročitajte Otkrivenje 13,5. Zapišite tu crtu prepoznavanja.

Prisjetimo se onoga što smo govorili u 4. pouci — da nam Bog daje ključ za razumijevanje proročkog vremena, pri čemu jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini (Brojevi 14,34; Ezekiel 4,6). Razdoblje od 42 mjeseca koje se spominje u Otkrivenju 13,5, ako ga računamo prema hebrejskom mjesecu od trideset dana, iznosi 1.260 proročkih dana ili doslovnih godina.

Papinstvo je doista imalo golem utjecaj od 538. do 1798. godine. A onda, kada je Napoleonov general Berthier zarobio papu 1798. godine, proročko razdoblje papinske prevlasti je završilo i ispunilo se proročanstvo iz Otkrivenja: “Tko je određen za ropstvo, ide u ropstvo.” (Otkrivenje 13,10) Udarac koji je na taj način zadan papinstvu bio je vrlo ozbiljan, ali ne i koban. Prema Otkrivenju 13,12, smrtonosna rana bit će iscijeljena. Utjecaj papinstva ponovno će se osjetiti širom svijeta.

Današnji svjetski vođe dočekuju papu kao poglavara Rimske crkve i redovno ga posjećuju u Vatikanu. U svijetu nezapamćene nestabilnosti postavlja se pozornica da rimski papa postane općepriznati moralni vođa, koji će biti u stanju ujediniti sve narode. Tijekom govora koji je održao 6. lipnja 2012. godine, pred više od petnaest tisuća ljudi okupljenih na Trgu Svetog Petra u Rimu, papa Benedikt XVI. izjavio je: “Nedjelja je dan koji pripada Gospodinu i muškarcima i ženama, dan u koji svi moraju imati slobodu, slobodu da ga provedu s obitelji i Bogom. Obranom nedjelje mi branimo ljudsku slobodu.” (https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/en/audiences/2012/documents/hf_ben-xvi_aud_20120606.html) Knjiga *Velika borba* jasno otkriva do čega će taj pokret jednog dana dovesti: “Oni koji poštuju biblijski dan odmora bit će žigosani kao neprijatelji zakona i reda, kao oni koji ruše moralna društvena ograničenja, pa uzrokuju anarhiju i pokvarenost i navlače Božje kazne na zemlju. ... Optužit će ih da ne trpe vlast. Svećenici koji poriču obvezatnost božanskog Zakona iznositi će s propovjedaonice dužnost pokoravanja građanskim vlastima kao zapovjedenu od Boga. U zakonodavnim će se skupštinama i sudskim dvoranama pogrešno prikazivati i osuđivati oni koji vrše Božje zapovijedi.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 456; u izvorniku 592)

Koliko se brzo naš svijet mijenja. Što nam te promjene govore o tome koliko bi se brzo događaji posljednjeg vremena mogli obrušiti na nas?

ZVIJER IZ ZEMLJE

Pročitajte Otkrivenje 13,11-18. U čemu se ta druga Zvijer razlikuje od prve Zvijeri iz Otkrivenja 13?

.....

.....

Prva Zvijer izišla je iz mora. Druga Zvijer “izlazi iz zemlje” (Otkrivenje 13,11). More su “puci i mnoštva, narodi i jezici” (Otkrivenje 17,15). “Zemlja”, dakle, ovdje prikazuje rijetko naseljeno područje svijeta. Ta druga Zvijer javila se pred kraj proročkog razdoblja tijekom kojeg je prva Zvijer provodila svoju vlast (Otkrivenje 13,5). Drugim riječima, ona dobiva istaknutiju ulogu oko 1798. godine.

Sjedinjene Američke Države točno se uklapaju u taj opis. One su proglasile neovisnost 1776. godine, usvojile su ustav 1789., a krajem 19. stoljeća bile su priznate kao svjetska sila.

Ivan zatim nastavlja: “Imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao zmaj.” (Otkrivenje 13,11) Rogovi u biblijskom proročanstvu simboliziraju moć. Za razliku od prve Zvijeri, ta Zvijer nema krune na rogovima, što pokazuje da nije riječ o monarhiji. Dva roga prikazuju dva osnovna vladajuća načela koja su izvor moći i uspjeha Sjedinjenih Američkih Država — političku i vjersku slobodu.

Pročitajte Otkrivenje 13,11.12. Koju promjenu vidite kod te Zvijeri i kako ona progovara?

.....

.....

Taj miroljubivi narod, poput janjeta, na kraju je progovorio kao Zmaj. On “svu vlast prve Zvijeri vrši u njezinoj službi” (Otkrivenje 13,12), odbacivši načela vjerske slobode i učinivši “da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvoj Zvijeri” (Otkrivenje 13,12). Sjedinjene Američke Države prednjačit će u traženju od svih naroda na Zemlji da se poklone prvoj Zvijeri tako što će priznati duhovnu i svjetovnu vlast papinstva. Prema ovom proročanstvu, Sjedinjene Američke Države načinit će kip Zvijeri — uniju crkve i države — i zahtijevat će od svih ljudi da joj se poklone. U trenutku kada su prvi put prepoznate kao Zvijer iz zemlje, Sjedinjene Američke Države nisu bile ni blizu vojnog i gospodarskog diva kakav su sada.

Razmislite o političkoj nestabilnosti u Americi danas. Kako bi to jednog dana moglo dovesti do ispunjenja ovog proročanstva?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Klanjanje Zvijeri i njezinom kipu ukazuje na Daniela 3, gdje je babilonski kralj zapovjedio Šadraku, Mešaku i Abed Negu, da se poklone zlatnom kipu ili će biti bačeni u ognjenu peć. U starom, kao i u suvremenom Babilonu sporno pitanje bilo je bogoštovlje. Pravo bogoštovlje izvire iz uma poučenog Božjom riječju, duše preobražene Njegovom ljubavlju i srca ispunjenog Njegovim Duhom. Tada se nećemo "prilagodivati ovom svijetu", već ćemo živjeti po Božjoj volji otkrivenoj u Njegovoj Riječi. U tome je naša jedina sigurnost!

"Bog nikada ne prisiljava volju ili savjest, dok Sotona stalno koristi okrutnost kao sredstvo prisile ne bi li stekao nadzor nad onima koje na drugi način ne može zvesti. Strahom i prisilom on pokušava zavladatai savješću ljudi i osigurati njihovo štovanje. Da bi to postigao, on djeluje preko vjerskih i svjetovnih vlasti i potiče ih da silom nametnu ljudske zakone nasuprot Božjem zakonu." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 465; u izvorniku 591)

"Da bi mogli izdržati nevolju koja ih čeka, moraju razumjeti Božju volju kako je otkrivena u Njegovoj Riječi. Oni Ga mogu štovati samo ako imaju pravilno razumijevanje Njegova karaktera, vladavine i ciljeva, i postupaju u skladu s njima. Samo će oni koji su svoj um utvrdili istinama Biblije moći opstati tijekom posljednjeg velikog sukoba." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 467; u izvorniku 593)

"Ali Bog će na Zemlji imati narod koji će čuvati Bibliju i samo Bibliju kao mjerilo svih učenja i osnovu svih reformi. Ni mišljenja učenih ljudi, ni zaključci znanosti, ni vjerske dogme ili odluke crkvenih sabora, toliko brojnih i suprotnih kao što su Crkve koje zastupaju, niti glas većine — nijedno od ovoga niti sve zajedno ne treba smatrati dokazom za ili *protiv* ma koje točke vjerovanja. Prije prihvaćanja bilo kojeg učenja ili propisa trebamo zahtijevati da bude podržano jasnim 'Tako kaže Gospod'." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 468; u izvorniku 595)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako možemo živjeti u iščekivanju Kristovog dolaska i govoriti o toj nadi, a da ne budemo smatrani kao ljudi koji šire paniku?
2. Zadržite se u mislima na pitanju bogoštovlja. Što naš svaki-danji život govori o tome koga ili što obožavamo?
3. Kako možemo pomoći sebi i drugima da na budućnost gledamo s pouzdanjem, a ne sa strahom?
4. Kakav praktičan utjecaj na naš život ima razumijevanje događaja posljednjih dana?

Završni događaji na Zemlji

“Pribavi istinu i ne prodaj je, steci mudrost, pouku i razbor.” (Izreke 23,23)

Biblijski tekstovi: Ivan 8,32; Ezekiel 20,12.20; Otkrivenje 7,1.2; Otkrivenje 14,1; Joel 2,21-24; Hošea 6,3; Jakov 5,7.8; Otkrivenje 18,1-4.

Pretpostavimo da imate kćer tinejdžerku koja se vozi kući iz koledža na ljetni odmor. Dok je čekate, zabrinuto pratite vremenske izvještaje. Postajete sve zabrinutiji jer se vrijeme brzo pogoršava. Na obzoru se naziru olujni oblaci. Zapuhao je olujni vjetar. Nebesa se prolamaju i počinje lijevati kiša. Ruše se stabla. Glavna prometnica do vaše kuće uskoro postaje neprohodna. Onda čujete od nekog susjeda da je moguće proći sporednom cestom. Automobili se kreću između oborenih stabala. Premda je komunikacija otežana, uspijevate poslati tekstualnu poruku svojoj kćeri pažljivo navodeći kako može sigurno stići kući.

Isus nas više od svega želi uspješno provesti kroz životne oluje i sigurno vratiti kući. Ellen G. White piše: “Dolazi oluja, bezobzirna u svojem bijesu. Jesmo li spremni suočiti se s njom?” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 8, str. 283; u izvorniku 315) Svrha je Kristovog života, smrti, uskrsnuća i službe u nebeskom Svetištu da nas vrati kući. Proročke poruke iz Daniela i Otkrivenja sadrže božanske upute namijenjene posebno ljudima posljednjeg vremena, koje nam trebaju pomoći u životnim olujama kako bismo jednog dana osjetili topli zagrljaj Spasitelja punog ljubavi. Pouka za ovaj tjedan otkriva nam što proročka Riječ govori o završnim događajima i ponovno ukazuje na Kristovu snagu koja je dovoljna da nas provede kroz posljednji sukob na Zemlji i da nas vrati kući.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 426—434.

ODANOST BOGU I NJEGOVOJ RIJEČI

Pročitajte: Izreke 23,23; Ivan 8,32; 17,17. Koja se zajednička nit provlači kroz sve ove retke?

.....

Vjekovima se vodi veliki sukob između istine i laži. Sotona je lažov i otac laži (Ivan 8,44). Isus je izvor svekolike istine. On kaže: "Ja sam put, istina i život." (Ivan 14,6) Istina koja nas oslobađa od sotonskih obmana nalazi se u Božjoj riječi. Biblija razotkriva Sotoninu strategiju i upoznaje nas s Božjim planovima. Sveto pismo rasvjetljava put našim nogama (Psalam 119,105). Psalmist izjavljuje: "Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje." (Psalam 119,130) Zatim dodaje: "Srž je riječi tvoje istina." (Psalam 119,160)

Pročitajte 2. Petrova 1,16-21. Što nam apostol govori o proročanstvima? Kojom se ilustracijom koristi da bi pokazao važnost Božje proročke riječi?

.....

Mi se ne povodimo za "lukavo izmišljenim bajkama". Proročanstva Božje riječi osvjetljavaju put pred nama. Pomažu nam da razlikujemo istinu od zablude. Bez Biblije bili bismo podložni hirovima ljudskog mišljenja i lako bi nas bilo prevariti. "Božji je narod upućen na Sveto pismo kao osiguranje od utjecaja lažnih učitelja i obmanjivačkih sila duhova tame. Sotona koristi svako moguće sredstvo da spriječi ljude u stjecanju biblijskog znanja, jer jasni iskazi Biblije otkrivaju njegove obmane. ... Ubrzo će se pred nama otkriti posljednja velika obmana. Antikrist će pred našim očima izvesti svoja čudotvorna djela. Njegova će imitacija biti toliko slična izvorniku da će ih biti nemoguće razlikovati, osim pomoću Svetoga pisma. ... Samo će oni koji su svoj um utvrdili istinama Biblije moći opstati tijekom posljednjeg velikog sukoba. Svaka će se duša naći pred ozbiljnim ispitom: Trebam li Boga slušati više nego ljude? Odlučujući trenutak je pred vratima. Stoje li naše noge čvrsto na stijeni Božje nepromjenjive Riječi? Jesmo li spremni odlučno stati u obranu Božjih zapovijedi i vjere u Isusa?" (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 467; u izvorniku 593,594)

Razmislite o pitanjima koja Ellen G. White postavlja u navedenom citatu. Što će nas osposobiti da se održimo u posljednjoj nevolji? Što nas odvraća od proučavanja Božje riječi? Kako bismo mogli odbaciti istinu zbog osobnog zadovoljstva?

ZAPEČAĆENI ZA NEBO

Tijekom predstojeće nevolje Božji vjerni narod neće podleći svjetovnim pritiscima (Otkrivenje 14,12). On će biti zapečaćen Duhom Svetim (Efežanima 4,30), i nitko ga neće moći prevariti. U staro doba pečati su potvrđivali vjerodostojnost službenih dokumenata. Oni su bili prepoznatljiv, osobni znak. A s obzirom na to da se posljednji sukob vodi oko bogoštovlja i Božjeg autoriteta otkrivenog u Njegovom Zakonu, jasno je da je Božji pečat ugrađen u Njegov Zakon (usporedi Izaija 8,16).

Pročitajte Izlazak 20,8-11. Koji su elementi pečata sadržani u zapovijedi o suboti?

.....

.....

.....

Ovdje imamo tri elementa autentičnog pečata: (1) Ime Onoga komu pečat pripada — “Jahvi, Bogu tvojemu”. (2) Njegovu titulu kao Onoga koji je sve “stvorio”, Stvoritelja. (3) Njegov teritorij, “nebo, zemlju i more i sve što je u njima”. Pečat se u Bibliji još naziva i znakom (Rimljanima 4,11). Te dvije riječi imaju isto značenje. A budući da se Božji znak ili pečat nalazi u srži Božjeg zakona, subota je u središtu konačnog sukoba oko bogoštovlja (Ezekiel 20,12.20; Otkrivenje 12,17).

Usporedite Otkrivenje 7,1.2; 14,1 i Otkrivenje 13,16.17. Gdje se primaju Božji pečat i žig Zvijeri? Zašto postoji ta razlika?

.....

.....

Božji pečat stavlja se na čelo. Čelo je simbol uma i u slikovitom smislu predstavlja svjesnu odluku.

Žig Zvijeri prima se na čelo ili na ruku, što pokazuje da su ljudi razumski uvjereni i da po vlastitom izboru prihvaćaju Sotonine laži, ili u drugom slučaju prihvaćaju lažno bogoštovlje kako ne bi bili ubijeni.

Davao mrzi one koji su poslušni Bogu. Veliki sukob dostići će svoj vrhunac kada Zmaj (Sotona) zarati protiv pripadnika vjerujućeg ostatka koji vrši “Božje zapovijedi i ima vjeru Isusovu” (Otkrivenje 14,12 — Šarić). Međutim, oni će ostati čvrsti u svojoj odanosti Kristu.

Zašto je odanost Gospodinu iz dana u dan ključ naše spremnosti za posljednju krizu?

KOMU SE KLANJAMO?

U posljednjim danima odigrat će se dramatična borba oko bogoštovlja. Klanjamo li se Stvoritelju, ili Zvijeri i njezinom kipu? Tu nema sredine. Prvi anđeo iz Otkrivenja 14 poziva muškarce i žene: "Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!" (Otkrivenje 14,7) Kao dodatak tom nebeskom pozivu treći anđeo otkriva strašne posljedice obožavanja Zvijeri: "Pit će vino Božje srdžbe koje stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva. Bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Janjetom." (Otkrivenje 14,10) Nasuprot tomu, oni koji se klanjaju Stvoritelju opisani su kao ljudi "koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu" (Otkrivenje 14,12 — Šarić).

Stvaranje je temelj pravog bogoštovlja (Otkrivenje 4,11). Budući da je Bog "sve stvorio po Isusu Kristu" (Efežanima 3,9 — Šarić), Sotona mrzi Stvoritelja i preko zemaljskih sila pokušava zamijeniti subotu, uspomenu na stvaranje (Daniel 7,25). Predstojeći sukob oko Božjeg zakona usredotočuje se na autoritet. Kad bi Sotona uspio iskorijeniti subotu kao dan bogoštovlja, mogao bi tvrditi kako je njegov autoritet iznad Božjeg autoriteta. Da bi to postigao, on će pokušati nagovoriti ili prisiliti cijeli svijet da prihvati lažnu subotu.

Koliko god je sada teško uvidjeti da se to doista događa, svijet se, kao što smo već primijetili, dramatično mijenja. Pandemija korone pokazala nam je da se naš svijet može preko noći potpuno promijeniti. Iako ne znamo sve pojedinosti koji će dovesti do primanja žiga Zvijeri, nije teško zamisliti kako će se to događati. Ovaj svijet je vrlo nestalan i uz svu nevjerojatnu tehnologiju koja danas postoji, ono na što Biblija upozorava moglo bi se ostvariti čak i brže nego što mislimo.

Pročitajte Otkrivenje 13,13-17. Koje kazne čekaju one koji ne budu htjeli primiti žig Zvijeri?

Oni koji ostanu vjerni Kristu umjesto da slijede Zvijer i njezin kip, suočit će se s gospodarskim zabranama i prijetnjom smrću. Čovječanstvo je i dalje onakvo kakvo je oduvijek bilo — pokvareno, željno moći i nasilno. I premda ne znamo točno kako će se završni događaji odvijati, nije teško zamisliti progonstvo na svršetku vremena. Iako su napisane u potpuno drugačijem kontekstu, sljedeće riječi iz Evandelja po Ivanu sve nam govore. Misleći na Isusa, Ivan piše da Njemu "nije trebalo da mu tko dadne svjedočanstvo o čovjeku, jer je sam poznavao čovjekovu nutrinu" (Ivan 2,25).

Razmislite o pokvarenosti čovječanstva i o zlu koje su ljudi sposobni učiniti. Zašto nam to pokazuje kako bi brzo i lako moglo doći do završnih događaja? Što je još važnije, čemu bi nas ta tužna istina trebala naučiti o potrebi da čuvamo vlastito srce?

RANA I KASNA KIŠA

Pročitajte Joel 2,21-24 i Djela 2,1-4.41-47. Koje se proročanstvo ispunilo u prvom stoljeću? Kakav je to utjecaj imalo?

.....

.....

Izlijevanje Duha Svetoga na blagdan Pedesetnice snažno je pokrenulo kršćansku Crkvu. Tri tisuće ljudi obratilo se Bogu u jednom danu. U Djelima se nabrajaju brojna čuda Božje milosti koja preobražava: "A mnogi slušatelji govora prigriše vjeru, tako da broj ljudi naraste otprilike na pet tisuća." (Djela 4,4) Na molitvi se okupilo samo sto dvadeset vjernika, ali je ta molitva dovela do dramatične promjene. Crkvi su se ubrzo pridružile tisuće novih vjernika. "I mnogi su svećenici prihvaćali vjeru." (Djela 6,7) A pošto su bili žestoko progonjeni u Jeruzalemu, učenici "su bili raspršeni" i "prolazili su ... propovijedajući Evanđelje Riječi" (Djela 8,4). Tako su crkve osnivane po cijeloj Judeji, Samariji i Galileji (vidi Djela 9,31). Nakon svojeg obraćenja, apostol Pavao je propovijedao Krista po cijelom Sredozemlju. U Solunu su neki Židovi koji su se protivili Evanđelju iznijeli sljedeću zapanjujuću tvrdnju: "Došli su i ovamo oni koji su uzbunili sav svijet!" (Djela 17,6) Silom Duha Svetoga učenici su za razmjerno kratko vrijeme navijestili Evanđelje čitavom tada poznatom svijetu. Joelovo proročanstvo o jesenskoj kiši ispunilo se na Pedeseticu, ali će se proljetna kiša obrušiti s još većom snagom kako bi osigurala konačnu žetvu na Zemlji.

Pročitajte: Zaharija 4,6; 10,1; Hošea 6,3; Jakov 5,7.8. Kako će se prema ovim redcima dovršiti Božje djelo na Zemlji?

.....

Izrazi "jesenska i proljetna kiša" preuzeti su iz izraelskog ciklusa žetve. Jesenska, rana kiša činila je da sjeme proklija. U proljeće je padala kasna kiša da bi žetva sazrela. To opisuje rad Duha Svetoga na objavljivanju Evanđelja. "Kao što je 'rana kiša' bila dana izlijevanjem Duha Svetoga u početku objavljivanja Evanđelja da izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će 'kasna kiša' biti dana pri njenom završetku za dozrijevanje žetve. ...

Veliko se djelo Evanđelja neće završiti manjom objavom Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlijevanju rane kiše u samom početku propovijedanja Evanđelja, opet će se pri njegovu završetku ispuniti u kasnoj kiši." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 481; u izvorniku 611,612)

GLASNA VIKA

Pročitajte: Otkrivenje 18,1-4; Habakuk 2,14; Matej 24,14. Što nam se ovdje govori o tome kako će se dovršiti Božje djelo na Zemlji?

.....

Anđeo koji najavljuje pad Babilona ima "veliku moć" (Otkrivenje 18,1). Poput anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja, i ovaj anđeo predstavlja ljudske glasnike. On otkriva Božju slavu i to tako potpuno da cijela Zemlja biva obasjana. Grčka riječ za autoritet ili moć u Novom zavjetu je *eksousia*. Ona se često koristi kad se opisuje Kristova pobjeda nad poglavarstvima i silama tame. A Isus je koristi u Evanđelju po Mateju u vezi sa slanjem svojih učenika. U Mateju 10,1 Isus daje svojim učenicima vlast nad poglavarstvima i silama tame. Dakle, On ih šalje s božanskom silom da pobjeđuju u borbi između dobra i zla. A u Mateju 28, pošto Mu je "dana ... sva vlast, nebeska i zemaljska", On ih još jedanput šalje riječima: "Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim!" (Matej 28,18.19)

Ispunjena silom Duha Svetoga, potpomognuta vlašću živoga Krista, koji je u svojem životu i smrti pobijedio poglavarstva i sile tame, novozavjetna Crkva obasjala je zemlju Božjom slavom. Za samo nekoliko godina učenici su navijestili Evanđelje cijelom tada poznatom svijetu (Kološanima 1,23).

Na svršetku vremena Duh će se Sveti izliti s nezapamćenom silom i Evanđelje će se brzo širiti do svih krajeva Zemlje. Tisuće ljudi obraćat će se u jednom danu, i Božja milost i istina vršit će utjecaj na cijelom planetu. Ljudi će na taj način biti upozoreni, a Evanđelje, zajedno s nadom koju nudi, bit će rasprostranjeno širom svijeta.

"Veliko se djelo Evanđelja neće završiti manjom objavom Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju rane kiše u samom početku propovijedanja Evanđelja, opet će se pri njegovu završetku ispuniti u kasnoj kiši. ...

Božje sluge ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto objaviti poruku s Neba. Tisuće će glasova, diljem čitave Zemlje, objaviti upozorenje. Činit će se čuda, bolesni će ozdravljati, a znakovi i čudesa pratit će vjerne." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 481; u izvorniku 611,612)

Što koči silno izlivanje Duha Svetoga, kasnu kišu i glasnu viku? Koliko god mala bila naša uloga kao pojedinaca, što ipak možemo učiniti da bismo bili otvoreni za izlivanje Duha Svetoga?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Već 1851. godine adventistički pioniri su u drugoj Zvijeri iz Otkrivenja 13,11-17 prepoznali protestantske Sjedinjene Američke Države. Ali u to je vrijeme bilo teško sagledati kako će Sjedinjene Američke Države moći prisiliti cijeli svijet da se pokloni prvoj Zvijeri (Otkrivenje 13,12). Čak i u 1880-ima čitava mornarica Sjedinjenih Američke Država sastojala se od samo 48 starih brodova. Međutim, od kraja Hladnog rata nijedna sila ne može se uspoređivati sa Sjedinjenim Američkim Državama u vojnom smislu. I premda su Amerikanci uživali u divnim slobodama, nije teško uvidjeti da će te slobode, kako vremena budu postajala teža, biti gažene ili čak sasvim ukinute. Mnogi smatraju da već sada promatramo kako se to događa.

“Tko se ne bude htio pokoriti (svetkovanju lažne subote), bit će izložen građanskim kaznama, a na kraju će biti objavljeno da zaslužuje smrt. S druge strane, Božji zakon koji nalaže poštovanje Stvoriteljeva dana odmora, zahtijeva poslušnost i prijeti srdžbom protiv svih koji krše njegove propise.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 476; u izvorniku 604) “Kad se oluja približi, velik broj onih koji su tvrdili da vjeruju u poruku trećeg anđela, ali nisu bili posvećeni poslušnošću istini, napustit će svoje položaje i pridružiti se redovima protivnika. Budući da će se ujediniti sa svijetom i postati dionicima njegova duha, oni će promatrati stvari u gotovo istom svjetlu, a kad kušnja dođe, bit će spremni izabrati lakšu, popularniju stranu. Daroviti ljudi, ugodna govora, koji su se nekada radovali u istini, upotrijebit će svoje snage da prevare i zavedu duše. Oni će postati najgorčeniiji neprijatelji svojoj negdašnjoj braći. Kad svetkovatelji subote budu izvedeni pred sudove da odgovaraju za svoju vjeru, ovi će otpadnici biti najdjelotvorniji Sotonini izaslanici da ih krivo predstave i optuže te da lažnim izvješćima i sumnjičenjima potaknu vlastodršce protiv njih.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 479; u izvorniku 608)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Zašto će razumijevanje događaja posljednjih dana biti toliko važno u predstojećoj krizi? Na koji način Sveto pismo postaje naša zaštita od obmane?

2. Demokratska društva širom svijeta stoljećima su bila utvrde vjerske slobode. U kojem bi se to smislu moglo brzo promijeniti?

3. Kako se poruka drugog anđela mijenja u vrijeme glasne vike i kako se mi možemo pripremiti da bismo primili kasnu kišu, što će nam omogućiti da dovršimo Božje djelo na zemlji?

Pobjeda Božje ljubavi

“Tada čuh glas što dolazi od prijestolja kako viče: ‘Evo stana Božjeg među ljudima! On će stanovati s njima; oni će biti njegov narod, i on sam, Bog bit će s njima. On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Smrti više neće biti; neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer stari svijet prođe.’” (Otkrivenje 21,3.4)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 22,11.12; Jeremija 30,5-7; Psalam 91,1-11; Jeremija 25,33; Otkrivenje 21,2; Otkrivenje 20,11-15.

S budućnošću se možemo suočiti srca ispunjenog nadom. Premda nam predstoje izazovna vremena, koju god patnju morali proživjeti, kakve god nevolje izdržati, kakve god tuge iskusiti, ako budemo imali nadu da dolaze bolji dani, moći ćemo već danas živjeti sa smislom, svrhom i radošću. Franklin D. Roosevelt bio je predsjednik Sjedinjenih Američkih Država od 1933. do 1945. godine, u jednom od najtežih razdoblja povijesti te zemlje. Bio je pogođen dječjom paralizom i nije mogao hodati bez pomagala. Jednom je zapisao: “Uvijek smo se nadali i vjerovali da negdje iza obzora postoji bolji život, bolji svijet.” Albert Einstein, jedan od najvećih svjetskih umova, napisao je: “Učite od jučer, živite za danas, nadajte se boljem sutra.” Alfred Lord Tennyson, poznati engleski pjesnik iz vremena vladavine kraljice Viktorije, jednom je napisao: “Nada se smije s praga nastupajuće godine šapćući: ‘Ova će biti sretnija.’”

U posljednjoj pouci za ovaj tjedan promatrat ćemo Kristovu postojanu ljubav tijekom najuzbudljivijeg razdoblja u povijesti svemira i Njegov potpuni trijumf u velikom sukobu između dobra i zla. Posljednja biblijska knjiga, Otkrivenje, pruža nam nadu za danas, sutra i zauvijek.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Proroci i kraljevi, Znaci vremena*, 2018., stranice 435—448.

NADA U VRIJEME NEVOLJE

Pročitajte: Otkrivenje 22,11.12; Daniel 12,1.2; Jeremija 30,5-7. Koji će se događaji odigrati neposredno prije Kristovog drugog dolaska?

.....

Nakon završetka ljudskog vremena kušnje uslijedit će “tjeskoba kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena”. U Otkrivenju 16 opisuje se sedam posljednjih zala koja će se izliti na ovaj zli svijet. Ali kao u slučaju zala koja su pogodila Egipat, Božji narod bit će zaštićen od njih. Obratite pozornost na obećanje u Knjizi proroka Daniela: “U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti — svi koji se nađu zapisani u Knjizi.” (Daniel 12,1) To se odnosi na “knjigu života” (vidi Filipljanima 4,3; Otkrivenje 13,8; 20,12.15; 22,19). Dakle, ako ostanemo vjerni Isusu, naša imena neće biti izbrisana iz knjige života (Otkrivenje 3,5).

Pročitajte: 1. Ivanova 3,1-3; Ivan 8,29; 14,30. Koja je jedina sigurna priprema za predstojeće vrijeme nevolje?

.....

U vrijeme nevolje Božji narod će imati tako dubok osobni odnos s Isusom da ga ništa neće moći promijeniti. Njihova najveća želja bit će da Mu ugone u svemu i da tako, djelovanjem Duha Svetoga, postanu čisti kao što je On čist. U Kristovom srcu nije bilo ničega što bi prihvaćalo Sotonine obmane, a i mi možemo oponašati taj aspekt Njegovog karaktera.

Pročitajte: Psalam 27,5; 91,1-11; Otkrivenje 3,10-12. Koja nam umirujuća obećanja Bog daje za vrijeme nevolje?

.....

.....

Ima nekih koji pogrešno razumiju učenje da ćemo u vrijeme nevolje živjeti bez posrednika. Isus će prekinuti svoje posredovanje u nebeskom Svetišću u trenutku kada svatko bude donio konačnu odluku za ili protiv Njega. Ali to ne znači da ćemo biti sami tijekom tog vremena i da ćemo se morati oslanjati samo na vlastite snage. Isus je obećao da će uvijek biti s nama (Matej 28,20). Vjera vjeruje i kada ne vidi i uzda se čak i kada se svijet oko nas raspada. Tijekom vremena nevolje naša vjera će jačati a naša čežnja za vječnošću rasti, tako da će nam jedina želja biti da živimo s Isusom zauvijek.

NADA U ISUSOV SKORI POVRATAK

Pročitajte: Ivan 14,1-3; Titu 2,11-14. U svjetlu budućih izazova i predstojećih nevolja, zašto su ti redci tako ohrabrujući?

.....

.....

Riječima: "Neka se ne plaši srce vaše" (Šarić), Isus obećava da nas nikada neće ostaviti i da će ponovno doći da nas povede kući. Ovaj svijet nije naš dom. Za nas dolaze bolji dani. U jednom od svakih 25 redaka Novi zavjet govori o povratku našega Gospodina. Kada izgledi postanu mračni i kad zakoni crkveno-državne sile budu prijetili našem životu, obećanje o Kristovom dolasku ispunjavat će naše srce nadom. To je "blažena nada" koja je nadahnjivala vjerni Božji narod u svim naraštajima.

Pročitajte: Otkrivenje 6,15-17; Izaija 25,8.9. Usporedite stavove spašenih i izgubljenih koji se iznose u ovim redcima. Čime se može objasniti razlika između ta dva načina razmišljanja?

.....

.....

Zli uviđaju užasne posljedice grijeha, dok pravedni prihvaćaju čudesne zalihe milosti. Pobuna protiv Boga dovodi do straha, osjećaja krivnje, osude i na kraju do vječnog gubitka. A naš odgovor na Njegovu spasonosnu milost dovodi do oprosta, mira i vječne radosti o Njegovom slavlom povratku.

Pročitajte Otkrivenje 15,3.4; 19,7. Kako će otkupljeni odgovoriti na slavno spasenje koje im je darovano u Kristu?

.....

.....

"Kristov će križ biti znanost i pjesma otkupljenih kroz svu vječnost. U Kristu proslavljenom gledat će Krista raspetog. ... Stvoritelj svih svjetova, Presuditelj svih sudbina, odložio je svoju slavu i ponizio se iz ljubavi prema čovjeku." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 512; u izvorniku 651)

Pročitajte Otkrivenje 12,17; 17,13.14; 19,11-16. Obratite pozornost na stupnjevanje koja postoji u ovim redcima. Što nam ta progresija govori o posljednjem sukobu na Zemlji i o Kristovoj konačnoj pobjedi?

MILENIJ NA ZEMLJI

Otkrivenje 19 završava dramatičnim prikazom Isusovog povratka i uništenja zlih. Ali tu još uvijek nije kraj. Otkrivenje 20 uvodi nas u razdoblje od tisuću godina, poznato kao milenij.

Pročitajte Otkrivenje 20,1-3. Kakva će biti Sotonina sudbina kada se Isus vrati?

.....

Slika u Otkrivenju 20,1-3 je simbolična. Sotona neće biti doslovno vezan lancem i bačen u bezdan. On će tijekom tisuću godina biti zatvoren na ovom pustom planetu koji će ostati bez stanovnika, i bit će vezan okolnostima koje je sam izazvao. U 2. Petrovoj 2,4 čitamo da će Sotona i njegovi anđeli biti predani "mračnim bezdanima". Sotona će lancem okolnosti biti vezan za Zemlju na kojoj neće biti nikoga koga bi mogao iskušavati. Tijekom milenija on će gledati samo pustoš, razaranja i nesreću do kojih je dovela njegova pobuna.

Od grčke riječi prevedene kao "bezdan" potječe i riječ *ambis* — ponor, provalija. Istom se riječju u Septuaginti, grčkom prijevodu Starog zavjeta, opisuje Zemlja u trenutku stvaranja: "Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom." (Postanak 1,2) Tu je također upotrijebljena grčka riječ *abisos*, "bezdan". Ona opisuje pustu zemlju. "Bezdan" nije neka podzemna špilja niti neki ponor tamo negdje u svemiru. Sotonino djelo grijeha i uništenja, usporedo sa strahovitim kaosom koji će prethoditi Kristovom drugom dolasku, vratit će Zemlju u stanje mračne, bezoblične mase, u kakvom je bila na početku stvaranja.

Pročitajte: Jeremija 4,23-26; 25,33; Izaija 24,1.3.5. Kako biblijski proroci opisuju taj prizor?

.....

.....

Proroci naglašavaju katastrofalno uništenje koje će nastupiti u vrijeme Kristovog drugog dolaska i činjenicu da neće biti nikoga živog na Zemlji tijekom tog tisućugodišnjeg razdoblja. Sotona i njegovi zli anđeli bit će ostavljeni da razmišljaju o pustošenju do kojeg je dovela njihova pobuna. Cijeli svemir konačno će uvidjeti da je plaća grijeha smrt. Bog rješava problem grijeha tako da se on nikada više ne pojavi (Nahum 1,9). Tri su glavna načina na koje Bog to čini. Prvo, On pokazuje svoju bezgraničnu ljubav i ulaže bespoštedne napore da spasi cijelo čovječanstvo. Drugo, On otkriva svoju pravdu, pravednost i poštenje. Treće, dopušta da svemir vidi koji je krajnji rezultat grijeha i pobune.

SUD TIJEKOM MILENIJA

Pročitajte Otkrivenje 20,4-6. Što će pravedni raditi tijekom tisuću godina, i zašto je to važno?

.....

Tijekom milenija pravednici će se iz prve ruke moći upoznati s Božjom pravdom i ljubavlju, koje se ogledaju u Njegovom postupanju s problemom grijeha. Tko od nas nema pitanja koja bi želio postaviti Bogu o mnogim stvarima? Tada, tijekom milenija na Nebu, otkupljeni će moći postavljati ta pitanja. Ako neka njihova voljena osoba ili bliski prijatelj ne budu na Nebu, spašeni će imati priliku da potpunije razumiju Božje odluke. Ali prije svega otkupljeni će na nov način i jasnije nego ikada prije, sagledati Božje svesrdne pokušaje da spasi svaku osobu koja je ikada živjela. Još jednom će shvatiti da su svi koji budu izgubljeni propustili Nebo zbog svojeg osobnog odbacivanja Krista. Tek tada će Bog proglasiti konačni sud nad izgubljenima — drugu smrt, koja je vječno uništenje.

Pročitajte Otkrivenje 20,7-9. Kako će se tih tisuću godina završiti? Kakva će biti sudbina Sotone i njegovih sljedbenika?

.....

Punih tisuću godina Sotona neće imati koga kušati i varati. On i njegovi anđeli ostat će sami da razmišljaju o smrtonosnim posljedicama grijeha. Ali na kraju milenija zli će uskrsnuti da bi se suočili sa sudom i primili svoju konačnu plaću (Otkrivenje 20,5).

Tada će Sotona ponovno imati golemu vojsku sljedbenika. Iako je trpio poraz za porazom u velikom ratu, bit će ohrabren kada vidi toliku gomilu izgubljenih. On još uvijek nije spreman okončati svoju pobunu i zato će ponovno izići da vara te “narode”. Poticati će ih da ulože posljednji veliki napor kako bi zbacili Boga i uspostavili svoje kraljevstvo. Izraz “Gog i Magog” simbolizira Sotonu i izgubljene iz svih vjekova. Sotona i njegovi sljedbenici opkolit će “tabor svetih — ljubljeni grad” (Otkrivenje 20,9).

Na kraju milenija ne samo da su svi zli oživjeli, već i Sveti grad, novi Jeruzalem, silazi na Zemlju s Neba (Otkrivenje 21,2)! Sveti su već čitav milenij živjeli i kraljevali s Kristom u novom Jeruzalemu. A onda, na kraju tisuću godina, taj grad se spušta na Zemlju zajedno s Bogom, Isusom, anđelima i svim otkupljenima. Svi prisustvuju posljednjoj bitci u okviru velikog sukoba. I grijeh biva iskorijenjen jednom zauvijek!

Što nam izbor trenutka za konačni sud govori o Božjem karakteru?

DVIJE VJEČNOSTI

Pročitajte: 2. Korinćanima 5,10; Rimljanima 14,10.11; Otkrivenje 20,11-15. Zašto su zli ponovno oživljeni?

.....

Da bi se problem grijeha riješio tako da se zlo više nikada ne pojavi, svi moraju biti uvjereni da je Bog bio pravedan i pošten na svim svojim putovima. Na kraju će se svako koljeno saviti i priznati — čak i Sotona i njegovi zli anđeli — da je Bog bio pravedan tijekom velikog sukoba i da nikada nije bilo opravdanja za pobunu protiv Njega. Obratite pozornost na sljedeće riječi Ellen G. White: “Čim se otvore knjige izvještaja i Isusovo oko pogleda zle, oni su svjesni svakoga grijeha što su ga ikada počinili. Oni točno vide gdje su njihove noge skrenule s puta čistoće i svetosti, kako su ih daleko odveli ponos i buntovnost u kršenju Božjeg zakona. Zavodničke kušnje koje su sami poticali popuštanjem grijehu, zloupotrijebljeni blagoslovi, prezreni Božji glasnici, odbačena upozorenja, valovi milosrđa koje su tvrdoglava, nepokajana srca odbijala — sve se to pojavljuje kao da je napisano vatrenim slovima. ...

Čitav grešni svijet stoji na Božjem sudu pod optužbom za veleizdaju protiv vladavine Neba. Nemaju nikoga da ih zastupa; nemaju izgovora, i protiv njih je izrečena presuda vječne smrti.” (*Veliki sukob*, str. 524,526; u izvorniku 666,668)

Pročitajte: Otkrivenje 20,9; Psalam 37,20; Malahija 4,1.2. Što nam ovi redci govore o konačnom uništenju grijeha i grešnika i o nagradi za pravedne?

.....

Radosna je vijest da će Sotona i njegovi zli anđeli biti uništeni u ognjenom jezeru. Grijeh i grešnici bit će spaljeni. Prema Otkrivenju 20,9, oni će biti progutani, uništeni, a ne vječno mučeni. U sljedećem retku koristi se izraz “u vijeke vjekova”. Ovisno o kontekstu, izraz “u vijeke vjekova” ili “zauvijek” označava nešto što traje “beskrajno”, ali samo dok se cilj u potpunosti ne postigne. (Vidi Izlazak 21,6; 1. Samuelova 1,22.28; Juda 1,7; 2. Petrova 2,4-6.) Za izgubljene je vječno samo uništenje, a ne i čin uništenja. Bog nije vječni mučitelj.

Na kraju, sve nas čeka jedna od dviju vječnosti. Izgubljeni, nažalost, dobivaju “plaću” koju su zaradili — vječnu smrt. Zašto je, dakle, naša jedina nada da nećemo dobiti ono što zaslužujemo, a to je smrt, u oslanjanju na Isusovu pravednost?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Tamo se prostrane ravnice protežu u prekrasne brežuljke, a Božje gore uzdižu svoje uzvišene vrhove. Na ovim će mirnim ravnicama tih živahnih potoka Božji narod, toliko dugo tuđinci i putnici, naći dom. ...

Tamo će besmrtni umovi s nepresušnim uživanjem proučavati čudesa stvaralačke moći, tajne spasonosne ljubavi. Tamo neće biti okrutnog, zavodljivog neprijatelja da navede na zaboravljanje Boga. Svaka sposobnost će se razviti, svako svojstvo povećati. Stjecanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. Tamo se mogu ostvariti najveći pothvati, dosegnuti najuzvišenije težnje, ispuniti najveće želje, i još uvijek će se pojaviti nove visine koje treba savladati, nova čuda za divljenje, nove istine za razumijevanje, novi predmeti da pokrenu sile uma, duše i tijela.” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 531,533; u izvorniku 675,677)

“S neizrecivim će se oduševljenjem djeca ove Zemlje upoznati s radošću i mudrošću bića koja nisu pala. Ona će podijeliti bogatstvo znanja i razumijevanja što su ga stekla tijekom vjekova razmišljajući o Božjim djelima. Nezamagljenim pogledom promatrat će slavu stvaranja — sunca, zvijezda i sustava, kako svi prema utvrđenom redu kruže oko Božjeg prijestolja. Na svemu, od najmanjeg do najvećeg, napisano je Stvoriteljevo ime i na svima se očituje bogatstvo Njegove moći.” (*Veliki sukob*, str. 533; u izvorniku 677,678)

“Veliki je sukob završen. Grijeha i grešnika više nema. Cijeli je svemir čist. Bilo neizmijerna svemira kuca istim otkucajem sklada i radosti. Od Njega koji je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz prostranstva beskrajnog svemira. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve — živo i neživo, u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti objavljuje da je Bog ljubav.” (*Veliki sukob*, str. 534; u izvorniku 678)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Što mislite, zašto je Bog dopustio da grijeh tako dugo traje? U isto vrijeme, nijedno ljudsko biće na ovom svijetu ne pati duže od vlastitog postojanja. A koliko je kratak ljudski život u usporedbi s tisućama godina grijeha? Kako bi nam ta perspektiva mogla pomoći u razumijevanju teškog pitanja zla?

2. Kako se tisućugodišnje razdoblje poznato kao milenij uklapa u plan spasenja? Razmislite što nam o Božjem karakteru govori činjenica da će konačni sud, konačna kazna biti izvršena nad izgubljenima tek nakon što svi spašeni dobiju priliku da u potpunosti sagledaju Božju pravdu, pravednost i ljubav.

Pobjeda je samo u Bogu

1	P 2. Petrova 1,5,6	Ključna riječ pobjede
2	U Matej 5,5	Poniznost donosi pobjedu
3	S 1. Ivanova 5,4	Pobjeda je samo u Bogu
4	Č 1. Korinćanima 15,57	Temelj za pobjedu
5	P 1. Korinćanima 10,13	Kušnja može rezultirati s pobjedom
6	S Ivan 5,19	Na sigurnim stazama
7	N Matej 4,10	Sotona vas ne može natjerati na grijeh
8	P Psalam 28,7	Bog mora imati vaš pristanak
9	U 1. Ivanova 2,15	Prelazak preko crte
10	S Matej 18,4	Ne vjerujte sebi
11	Č Matej 13,16	Gledajte u Isusa
12	P Ivan 17,9	Niste sami
13	S Efežanima 6,10	Duša — Kristova tvrđava
14	N Ivan 14,15	Poslušno srce
15	P Izaija 21,8	Budite vjerni načelima
16	U Matej 10,33	Kako se odričemo Isusa?
17	S Filipljanima 4,19	Kako vidimo sebe?
18	Č Psalam 62,6	Osjećamo li svoju potrebu?
19	P Ivan 3,7	Novi život
20	S 1. Ivanova 5,4	Iz pobjede u pobjedu
21	N Rimljanima 5,10	Grijeh više nije privlačan
22	P 1. Korinćanima 9,24	Utrka za krunu
23	U Ivan 14,27	Trajni mir
24	S 2. Korinćanima 1,3,4	Dijelite ono što ste primili
25	Č 1. Korinćanima 15,22	Pobjeda kroz Kristove zasluge
26	P 1. Petrova 4,12	Pobjednici nad kušnjama
27	S Otkrivenje 3,5	Krune i haljine
28	N Hebrejima 12,12	Gledajte gore, a ne dolje
29	P Luka 22,32	Govorite o Božjim blagoslovima
30	U Otkrivenje 3,21	Konačno: položaj iznad anđela

JUTARNJI REDCI — SVIBANJ 2024.

Živimo svoje molitve!

1	S 1. Petrova 3,12	O čemu razgovarate s Bogom?
2	Č Matej 21,22	Ključ u ruci vjere
3	P 1. Solunjanima 5,17.18	Znanost molitve
4	S Marko 11,24	Još jedan uvjet
5	N Psalam 55,18	Vjera i molitva u tajnosti
6	P Psalam 5,4	Vaš najvažniji posao
7	U Djela 1,14	Uključite i molitveni sastanak
8	S Postanak 32,26	Molite se kao Jakov
9	Č Psalam 143,1	Boga ne možete zamoriti
10	P Kološanima 3,2	Molitva potiče duhovni rast
11	S Rimljanima 15,4	Proučavajte uz iskrenu molitvu
12	N Ivan 4,46	Što trebamo naučiti o molitvi
13	P Psalam 44,3	Molitva pokreće svemoćnu ruku
14	U Psalam 65,2	Nema izgubljene molitve
15	S Otkrivenje 5,8	Predivne molitve
16	Č Jakov 5,16	Kristov lijek za beživotne molitve
17	P 1. Petrova 4,6	Živite svoje molitve!
18	S 2. Petrova 1,4	Obećanja i molitva
19	N Matej 6,6	Snaga tajne molitve
20	P Psalam 25,4	Bogom nadahnute molitve
21	U Rimljanima 8,26	Za što se trebamo moliti
22	S Postanak 18,19	Važnost obiteljskog bogoslužja
23	Č Jakov 5,14	Molite se za bolesne
24	P Matej 26,42	Neka bude Božja volja
25	S Luka 20,46.47	Bez dosadnih molitvenih sastanaka
26	N Daniel 9,3	Danielov primjer molitve
27	P Psalam 25,1.2	Dragocjeni trenuci
28	U Luka 6,12	Noći provedene u molitvi
29	S 2. Timoteju 2,15	Molite se s Biblijom u ruci
30	Č Matej 16,24	Molitva i moralna hrabrost
31	P Djela 4,31	Molitva i oživljena crkva

Obožavanje Stvoritelja

1	S Psalam 119,1	Božji zakon
2	N Ezekiel 20,20	Subota kao ispit
3	P Izlazak 19,5	Poslušnost, uvjet za sreću
4	U Izreke 29,18	Božji štit
5	S Postanak 2,17	Na kušnji
6	Č Rimljanima 7,12	Božji zakon je svet
7	P Rimljanima 13,10	Zakon ljubavi
8	S Matej 5,17	Božji zakon je vječan
9	N Psalam 119,97	Izvor svih zakona
10	P Psalam 19,8	Uzdizanje Zakona
11	U 1. Ivanova 5,3	Što znači vršiti Božje zapovijedi?
12	S Ivan 14,21	Poslušnost je plod ljubavi
13	Č Izlazak, 25,21	Deset zapovijedi sa subotom u središtu
14	P Izaija 8,16	Subota, pečat Božjeg zakona
15	S Kološanima 1,16	Subotu je stvorio Krist
16	N Otkrivenje 14,7	Obožavajte Stvoritelja
17	P Marko 2,27.28	Dan Gospodnji
18	U Psalam 19,2	Subota i svijet prirode
19	S Postanak 2,3	Izraz zahvalnosti
20	Č Postanak 1,5	Tjedan stvaranja
21	P Postanak 2,4	Vjera u nadahnutu povijest
22	S Izlazak 20,8	Priprema za subotu
23	N Izlazak 16,22	Dvostruko više mane
24	P 1. Petrova 2,9	Vječni Savez
25	U 1. Samuelova 2,30	Radostan posao
26	S Daniel 7,25	Sotonin napad na subotu
27	Č Daniel 7,22	Zalaganje za Božju čast
28	P 1. Ivanova 3,24	Crta razgraničenja
29	S Izaija 56,2	Reforma subote
30	N Otkrivenje 15,4	Božji zakon i subota opravdani

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
1. Psalam 81	1. Psalam 05,1-15	1. Psalam 126
2. Psalam 82	2. Psalam 105,16-32	2. Psalam 127
3. Psalam 83,1-9	3. Psalam 105,33-45	3. Psalam 128
4. Psalam 83,10-19	4. Psalam 106,1-15	4. Psalam 129
5. Psalam 84	5. Psalam 106,16-33	5. Psalam 130
6. Psalam 85	6. Psalam 106,34-48	6. Psalam 131
7. Psalam 86	7. Psalam 107,1-22	7. Psalam 132
8. Psalam 87	8. Psalam 107,23-43	8. Psalam 133
9. Psalam 88,1-9	9. Psalam 108	9. Psalam 134
10. Psalam 88,10-19	10. Psalam 109,1-19	10. Psalam 135
11. Psalam 89,1-15	11. Psalam 109,20-31	11. Psalam 136
12. Psalam 89,16-30	12. Psalam 100	12. Psalam 137
13. Psalam 89,31-53	13. Psalam 111	13. Psalam 138
14. Psalam 90	14. Psalam 112	14. Psalam 139,1-12
15. Psalam 91	15. Psalam 113	15. Psalam 139,13-24
16. Psalam 92	16. Psalam 114	16. Psalam 140
17. Psalam 93	17. Psalam 115	17. Psalam 141
18. Psalam 94	18. Psalam 116	18. Psalam 142
19. Psalam 95	19. Psalam 117	19. Psalam 143
20. Psalam 96	20. Psalam 118	20. Psalam 14,1-11
21. Psalam 97	21. Psalam 119,1-24	21. Psalam 144,12-15
22. Psalam 98	22. Psalam 119,25-48	22. Psalam 145
23. Psalam 99	23. Psalam 119,49-80	23. Psalam 146
24. Psalam 100	24. Psalam 119,81-96	24. Psalam 147
25. Psalam 101	25. Psalam 119,97-136	25. Psalam 148
26. Psalam 102,1-12	26. Psalam 120	26. Psalam 149
27. Psalam 102,13-29	27. Psalam 121	27. Psalam 150
28. Psalam 103	28. Psalam 122	28. Psalam 1
29. Psalam 104,1-18	29. Psalam 123	29. Psalam 2
30. Psalam 104,19-35	30. Psalam 124	30. Psalam 3
	31. Psalam 125	

ČITANJE BIBLIJE REDOM

TRAVANJ

1. 1. Kraljevi 15—17
2. 1. Kraljevi 18—20
3. 1. Kraljevi 21—22
4. 2. Kraljevi 1—4
5. 2. Kraljevi 5—7
6. 2. Kraljevi 8—10

7. 2. Kraljevi 11—13
8. 2. Kraljevi 14—16
9. 2. Kraljevi 17—19
10. 2. Kraljevi 20—22
11. 2. Kraljevi 23—25
12. 1. Ljetopisa 1—3
13. 1. Ljetopisa 4—6

14. 1. Ljetopisa 7—9
15. 1. Ljetopisa 10—12
16. 1. Ljetopisa 13—15
17. 1. Ljetopisa 16—18
18. 1. Ljetopisa 19—21
19. 1. Ljetopisa 22—24
20. 1. Ljetopisa 25—27

21. 1. Ljetopisa 28—29
22. 2. Ljetopisa 1—3
23. 2. Ljetopisa 4—6
24. 2. Ljetopisa 7—9
25. 2. Ljetopisa 10—13
26. 2. Ljetopisa 14—16
27. 2. Ljetopisa 17—19

28. 2. Ljetopisa 20—22
29. 2. Ljetopisa 23—24
30. 2. Ljetopisa 25—27

SVIBANJ

1. 2. Ljetopisa 28—30
2. 2. Ljetopisa 31—33
3. 2. Ljetopisa 34—36
4. Ezra 1—3

5. Ezra 4—6
6. Ezra 7—10
7. Nehemija 1—3
8. Nehemija 4—6
9. Nehemija 7—9
10. Nehemija 10—11
11. Nehemija 12—13

12. Estera 1—3
13. Estera 4—7
14. Estera 8—10
15. Job 1—3
16. Job 4—6
17. Job 7—9
18. Job 10—12

19. Job 13—15
20. Job 16—18
21. Job 19—21
22. Job 22—24
23. Job 25—27
24. Job 28—30
25. Job 31—33

26. Job 34—36
27. Job 37—39
28. Job 40—42
29. Psalam 1—3
30. Psalam 4—6
31. Psalam 7—9

LIPANJ

1. Psalam 10—12

2. Psalam 13—15
3. Psalam 16—19
4. Psalam 20—23
5. Psalam 24—26
6. Psalam 27—29
7. Psalam 30—32
8. Psalam 33—35

9. Psalam 36—38
10. Psalam 39—42
11. Psalam 43—46
12. Psalam 47—49
13. Psalam 50—52
14. Psalam 53—54
15. Psalam 55—57

16. Psalam 58—60
17. Psalam 61—64
18. Psalam 65—67
19. Psalam 68—70
20. Psalam 71—73
21. Psalam 74—76
22. Psalam 77—79

23. Psalam 80—82
24. Psalam 83—86
25. Psalam 87—89
26. Psalam 90—92
27. Psalam 93—95
28. Psalam 96—98
29. Psalam 99—101

30. Psalam 102—104

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
1. Ezekiel 1	1. Ezekiel 31	1. Hošea 2
2. Ezekiel 2	2. Ezekiel 32	2. Hošea 3
3. Ezekiel 3	3. Ezekiel 33	3. Hošea 4
4. Ezekiel 4	4. Ezekiel 34	4. Hošea 5
5. Ezekiel 5	5. Ezekiel 35	5. Hošea 6
6. Ezekiel 6	6. Ezekiel 36	6. Hošea 7
7. Ezekiel 7	7. Ezekiel 37	7. Hošea 8
8. Ezekiel 8	8. Ezekiel 38	8. Hošea 9
9. Ezekiel 9	9. Ezekiel 39	
10. Ezekiel 10	10. Ezekiel 40	9. Hošea 10
11. Ezekiel 11	11. Ezekiel 41	10. Hošea 11
12. Ezekiel 12		11. Hošea 12
13. Ezekiel 13	12. Ezekiel 42	12. Hošea 13
	13. Ezekiel 43	13. Hošea 14
14. Ezekiel 14	14. Ezekiel 44	14. Joel 1
15. Ezekiel 15	15. Ezekiel 45	15. Joel 2
16. Ezekiel 16	16. Ezekiel 46	
17. Ezekiel 17	17. Ezekiel 47	16. Joel 3
18. Ezekiel 18	18. Ezekiel 48	17. Joel 4
19. Ezekiel 19		18. Amos 1
20. Ezekiel 20	19. Daniel 1	19. Amos 2
	20. Daniel 2	20. Amos 3
21. Ezekiel 21	21. Daniel 3	21. Amos 4
22. Ezekiel 22	22. Daniel 4	22. Amos 5
23. Ezekiel 23	23. Daniel 5	
24. Ezekiel 24	24. Daniel 6	23. Amos 6
25. Ezekiel 25	25. Daniel 7	24. Amos 7
26. Ezekiel 26		25. Amos 8
27. Ezekiel 27	26. Daniel 8	26. Amos 9
	27. Daniel 9	27. Obadija 1
28. Ezekiel 28	28. Daniel 10	28. Jona 1
29. Ezekiel 29	29. Daniel 11	29. Jona 2
30. Ezekiel 30	30. Daniel 12	
	31. Hošea 1	30. Jona 3

POČECI SUBOTA U TRAVNJU, SVIBNJU I LIPNJU 2024.

MJESTO	TRAVANJ				SVIBANJ					LIPANJ			
	5.4.	12.4.	19.4.	26.4.	3.5.	10.5.	17.5.	24.5.	31.5.	7.6.	14.6.	21.6.	28.6.
Beli Manastir	19.20	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.21	20.27	20.32	20.37	20.39	20.39
Biograd	19.31	19.39	19.47	19.56	20.04	20.13	20.20	20.27	20.32	20.38	20.41	20.44	20.44
Bjelovar	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.21	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Borovo	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.38
Brač	19.26	19.34	19.43	19.50	19.59	20.07	20.14	20.22	20.27	20.32	20.36	20.38	20.38
Cres	19.36	19.44	19.53	20.02	20.11	20.19	20.27	20.34	20.40	20.46	20.50	20.52	20.52
Crikvenica	19.35	19.44	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.35	20.41	20.47	20.51	20.53	20.53
Čakovec	19.29	19.39	19.48	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Dalj	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.26	20.31	20.35	20.37	20.38
Daruvar	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Delnice	19.35	19.44	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.36	20.42	20.47	20.51	20.53	20.54
Dubrovnik	19.19	19.26	19.34	19.42	19.50	19.58	20.05	20.12	20.17	20.23	20.26	20.28	20.29
Dugi Otok	19.32	19.41	19.49	19.58	20.07	20.14	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Đakovo	19.20	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.26	20.32	20.36	20.38	20.38
Garešnica	19.27	19.36	19.45	19.54	20.04	20.12	20.20	20.28	20.34	20.39	20.43	20.46	20.46
Gospić	19.32	19.40	19.49	19.58	20.07	20.14	20.22	20.29	20.35	20.41	20.44	20.47	20.47
Grubišno Polje	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Hvar	19.26	19.34	19.43	19.51	19.59	20.07	20.14	20.22	20.27	20.32	20.36	20.38	20.38
Ilok	19.16	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.09	20.16	20.22	20.28	20.32	20.34	20.35
Karlovac	19.32	19.41	19.50	19.59	20.08	20.17	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Knin	19.28	19.36	19.44	19.53	20.02	20.10	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.42	20.43
Koprivnica	19.28	19.38	19.47	19.56	20.05	20.14	20.23	20.31	20.37	20.43	20.47	20.49	20.49
Korčula	19.23	19.31	19.38	19.46	19.55	20.02	20.10	20.17	20.22	20.27	20.31	20.33	20.34
Kornat	19.31	19.40	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.27	20.33	20.38	20.41	20.44	20.44
Krapina	19.32	19.41	19.51	20.00	20.10	20.19	20.27	20.35	20.41	20.46	20.50	20.53	20.53
Križevci	19.29	19.38	19.47	19.56	20.06	20.15	20.23	20.31	20.37	20.43	20.47	20.49	20.50
Krk	19.36	19.45	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.35	20.41	20.47	20.51	20.53	20.53
Kutina	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.20	20.28	20.34	20.40	20.43	20.46	20.46
Lastovo	19.25	19.32	19.40	19.49	19.56	20.04	20.11	20.19	20.24	20.29	20.32	20.35	20.35
Lipik	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.25	20.31	20.37	20.41	20.43	20.44
Lošinj	19.35	19.44	19.53	20.01	20.10	20.18	20.26	20.34	20.39	20.44	20.49	20.50	20.51
Makarska	19.23	19.32	19.40	19.48	19.56	20.04	20.12	20.19	20.25	20.29	20.33	20.35	20.36
Maruševac	19.30	19.39	19.49	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.39	20.44	20.49	20.51	20.51
Metković	19.22	19.30	19.38	19.46	19.55	20.02	20.10	20.17	20.22	20.28	20.31	20.34	20.34

POČECI SUBOTA U TRAVNJU, SVIBANJU I LIPNJU 2024.

MJESTO	TRAVANJ				SVIBANJ					LIPANJ			
	5.4.	12.4.	19.4.	26.4.	3.5.	10.5.	17.5.	24.5.	31.5.	7.6.	14.6.	21.6.	28.6.
Mljet	19.22	19.29	19.37	19.45	19.53	20.01	20.08	20.15	20.20	20.26	20.29	20.32	20.32
Našice	19.21	19.30	19.39	19.48	19.58	20.06	20.14	20.22	20.28	20.33	20.37	20.40	20.40
Nova Gradiška	19.25	19.34	19.42	19.51	20.01	20.09	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.42	20.43
Novska	19.27	19.36	19.45	19.54	20.03	20.11	20.20	20.27	20.33	20.38	20.43	20.45	20.46
Opatija	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.21	20.29	20.37	20.43	20.49	20.52	20.55	20.55
Osiijek	19.20	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.26	20.32	20.36	20.38	20.38
Otočac	19.32	19.41	19.50	19.58	20.07	20.16	20.23	20.31	20.37	20.42	20.46	20.48	20.49
Pag	19.32	19.41	19.49	19.58	20.07	20.15	20.23	20.30	20.36	20.41	20.45	20.47	20.48
Pakrac	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.25	20.31	20.37	20.41	20.43	20.43
Pelješac	19.22	19.30	19.38	19.46	19.54	20.02	20.09	20.16	20.21	20.26	20.30	20.32	20.32
Petrinja	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.22	20.29	20.35	20.41	20.44	20.47	20.47
Ploče	19.22	19.31	19.38	19.47	19.55	20.03	20.10	20.17	20.23	20.28	20.32	20.34	20.34
Poreč	19.40	19.49	19.58	20.07	20.16	20.24	20.32	20.40	20.46	20.51	20.55	20.58	20.58
Požega	19.24	19.32	19.41	19.50	20.00	20.08	20.16	20.24	20.30	20.35	20.40	20.41	20.42
Pula	19.39	19.47	19.56	20.05	20.14	20.22	20.30	20.37	20.43	20.49	20.52	20.55	20.55
Rab	19.35	19.44	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.34	20.39	20.44	20.49	20.50	20.51
Rijeka	19.37	19.46	19.54	20.03	20.13	20.21	20.29	20.37	20.43	20.48	20.52	20.54	20.55
Rovinj	19.40	19.49	19.58	20.06	20.16	20.24	20.32	20.40	20.46	20.51	20.55	20.57	20.58
Sinj	19.26	19.34	19.43	19.51	19.59	20.07	20.15	20.22	20.28	20.33	20.37	20.39	20.40
Sisak	19.29	19.38	19.46	19.55	20.05	20.13	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Slatina	19.24	19.33	19.42	19.51	20.00	20.09	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.43	20.43
Slavonski Brod	19.21	19.30	19.39	19.48	19.57	20.05	20.14	20.21	20.27	20.32	20.37	20.39	20.39
Slunj	19.32	19.41	19.50	19.58	20.08	20.16	20.24	20.32	20.38	20.43	20.47	20.49	20.50
Split	19.26	19.35	19.43	19.51	20.00	20.08	20.15	20.22	20.28	20.33	20.37	20.39	20.40
Šibenik	19.31	19.38	19.47	19.55	20.04	20.12	20.19	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Varaždin	19.29	19.39	19.48	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Vinkovci	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.38
Virovitica	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.44	20.44
Vis	19.27	19.35	19.43	19.52	20.00	20.08	20.15	20.22	20.28	20.32	20.37	20.38	20.39
Vukovar	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.11	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.37
Zadar	19.32	19.40	19.49	19.57	20.06	20.14	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.46	20.47
Zagreb	19.31	19.40	19.49	19.58	20.08	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.50
Županja	19.20	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.37

(Vremena u ovoj tablici navedena su po ljetnom računanju.)

Posredničke molitve

Moj molitveni popis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Moja molitvena iskustva:

.....

.....

.....

.....

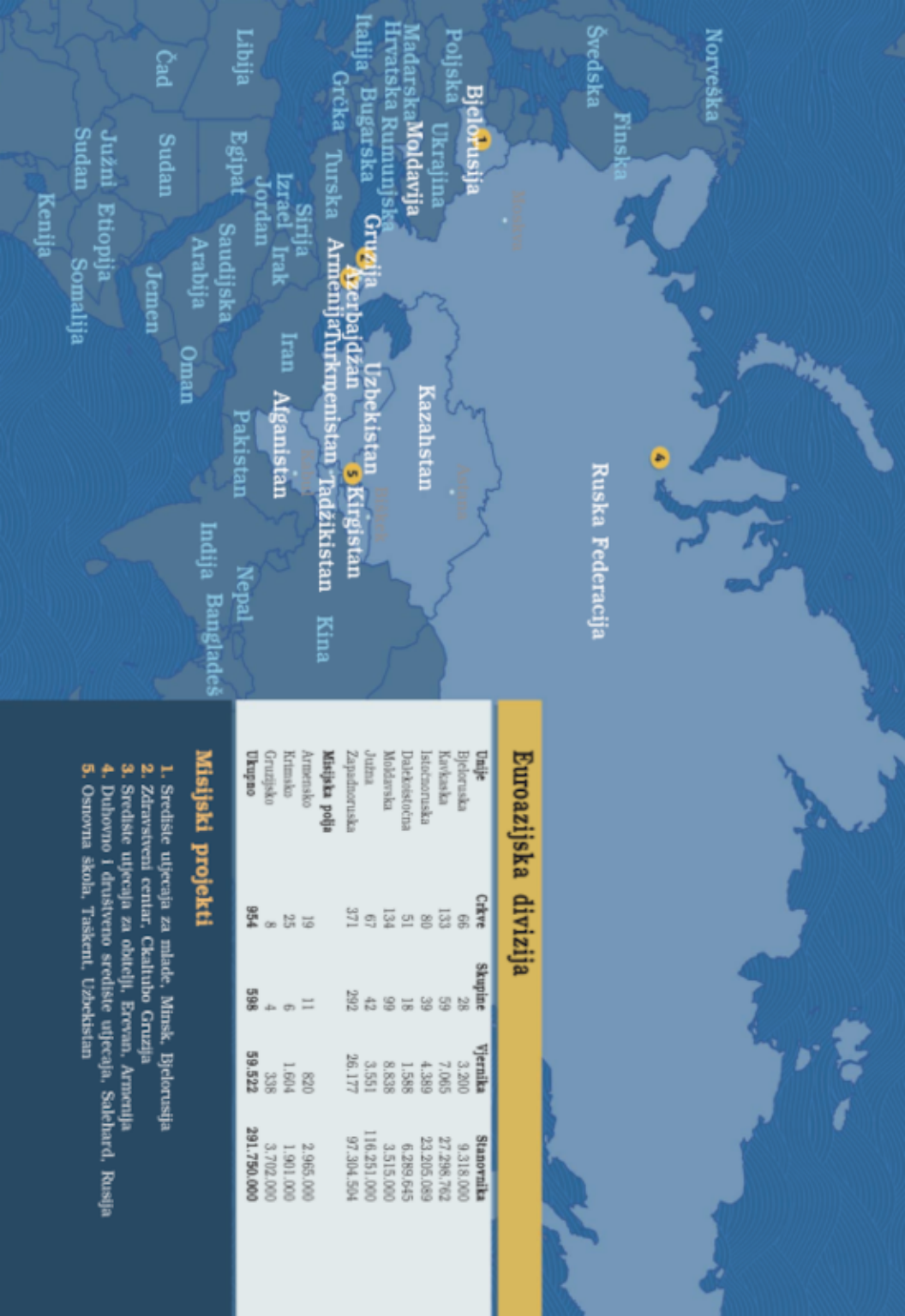
.....

.....

.....

.....

“Dio je Božjeg plana da nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 415) “Razvijajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem. ... Neka se vaše srce uvijek diže u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlost, za snagu, za mudrost. Neka svaki vaš dah bude molitva.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 328)

Euroazijska divizija

Društvo	Članove	Skupine	Vjermlka	Stanovnika
Bjeloruska	66	28	3.200	9.318.000
Kirgizska	133	59	7.005	27.298.762
Iselaznomska	80	39	4.389	23.205.089
Dejalstotska	51	18	1.588	6.289.645
Moldavska	134	99	8.838	3.515.000
Juzna	67	42	3.551	116.251.000
Zapadnoruska	371	292	26.177	97.304.504
Misijna polja				
Armensko	19	11	820	2.965.000
Kirgizsko	25	6	1.604	1.901.000
Gruzijsko	8	4	338	3.702.000
Ukupno	964	598	59.522	291.750.000

Misijski projekti

1. Središće utjecaja za mlade, Minsk, Bjelorusija
2. Zdravstveni centar, Ckaltubo Gruzija
3. Središće utjecaja za obitelji, Erevan, Armenija
4. Duhovno i društveno središće utjecaja, Salehard, Rusija
5. Osnovna škola, Taskent, Uzbekistan